

பார்வதி

சித்திரக்கதை

நவம்பர்: 94

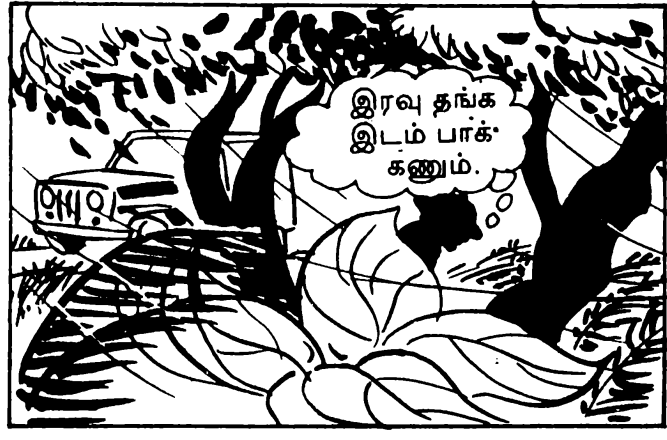
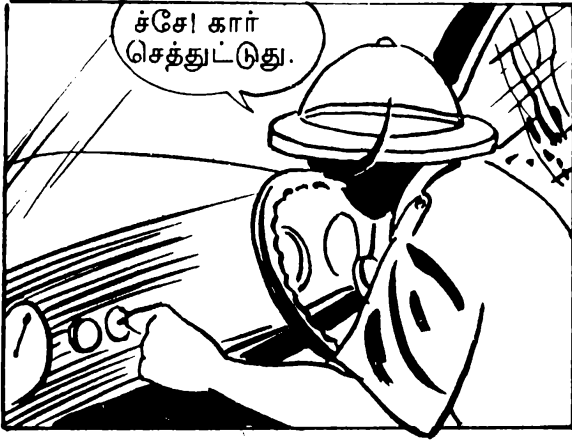
ரூ.4/-

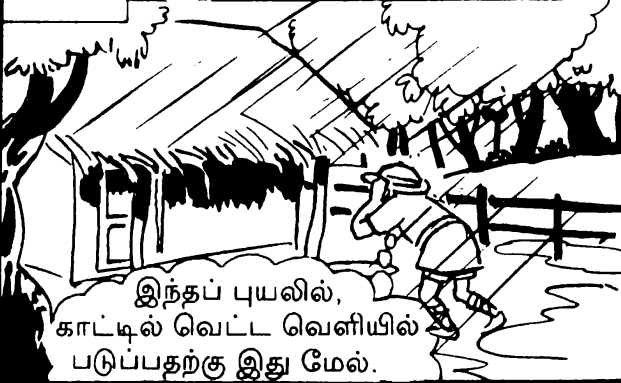
வேட்டைக்கார வேம்பு

பயங்கு காட்டில் வேம்பு

புயலும் இருளமான ஓர் இரவில் வேம்பு அடர்ந்த காட்டினூடே போய்க் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு பாழடைந்த குடிசையை அடைந்தார்.

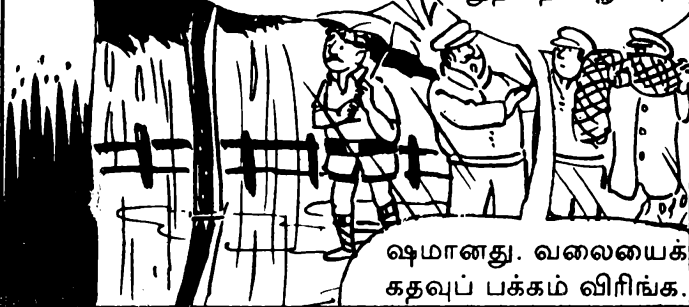
இதற்குள் அருகிலுள்ள ஜுவிலிருந்து தப்பிய சிறுத்தையை தேடி வந்தனர்.

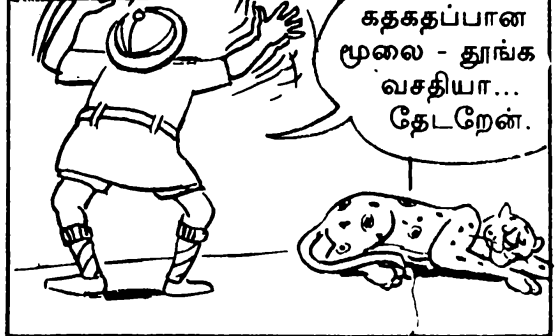
உடனே—

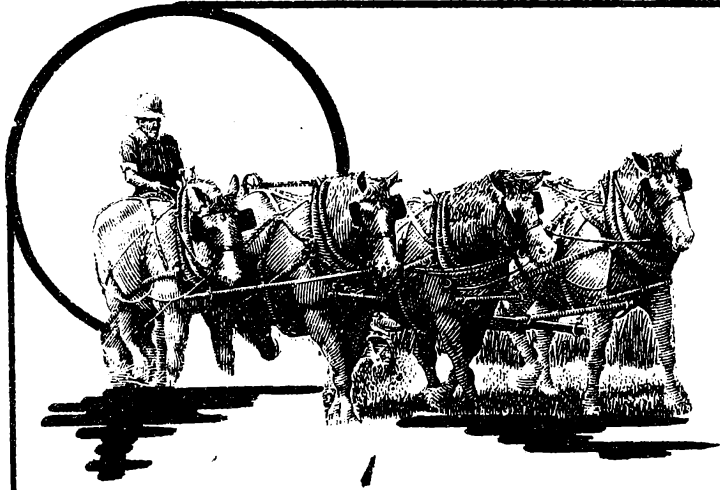
அதன் காலடி குடிசைக்குள்ளே போகுது.

ஜாக்கிரதை புதிதாப் புடிச்ச சிறுத்தை. ஆக்ரோ

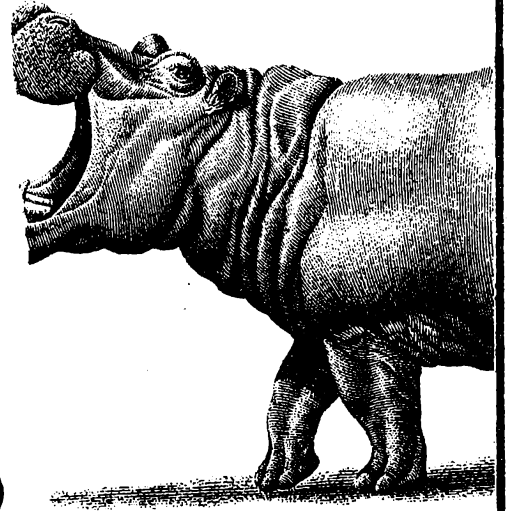

இதனிடையே வேம்பு குடிசைக்குள் துழாவிக்கொண்டிருந்தார்.

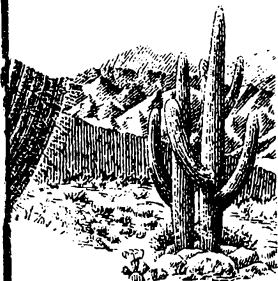
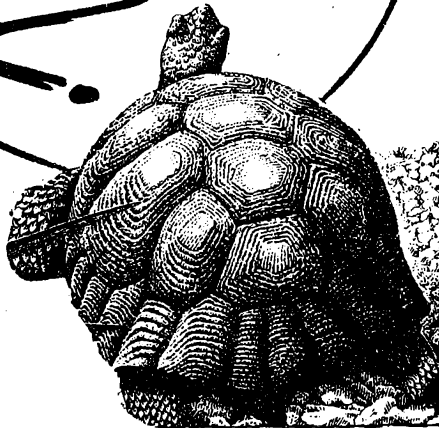

வேட்டைக்கார
வேம்பு!

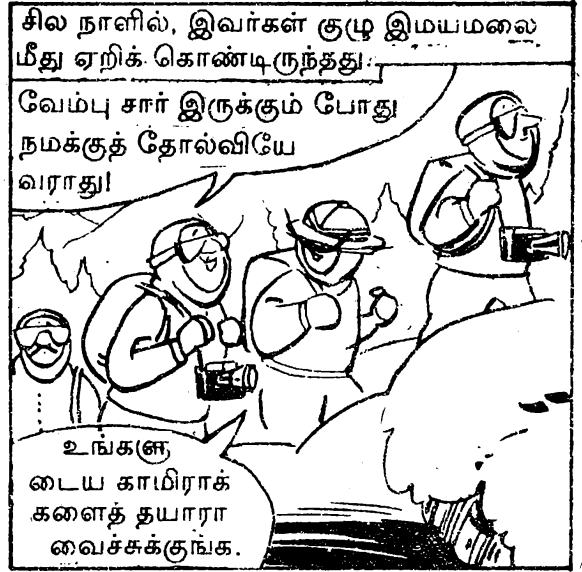
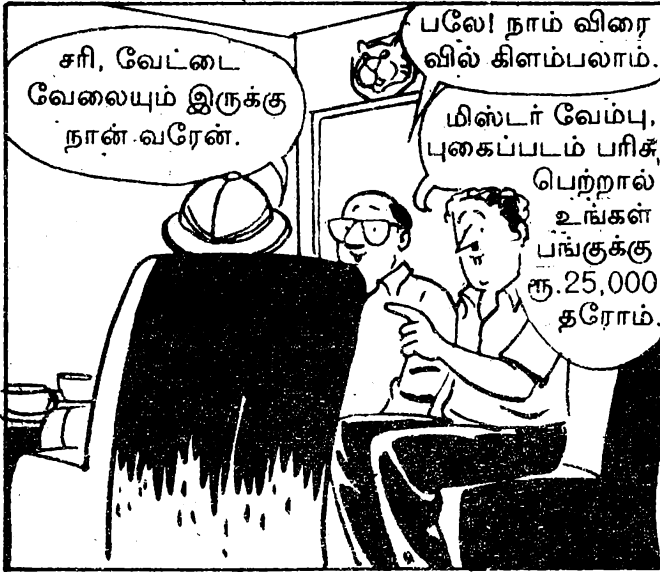
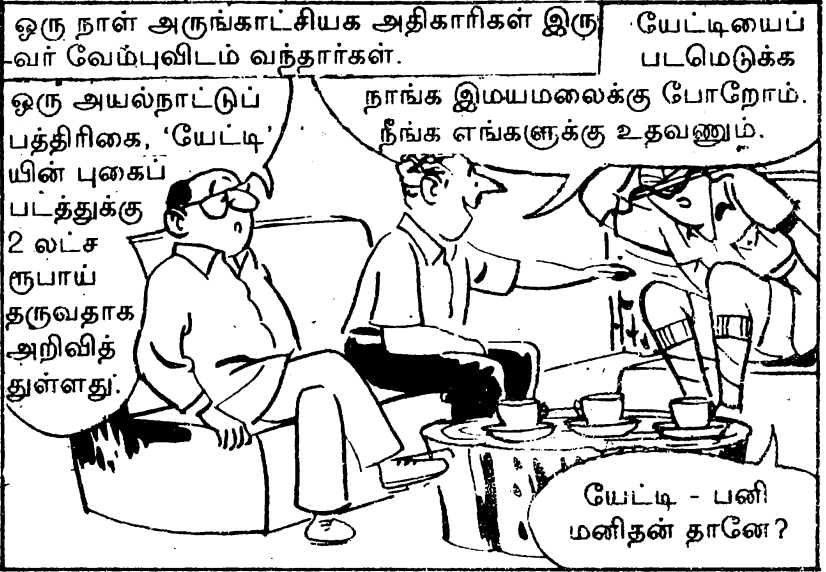

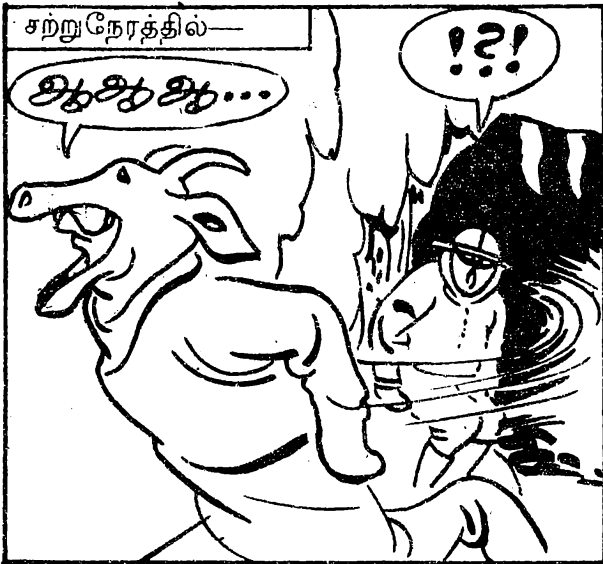
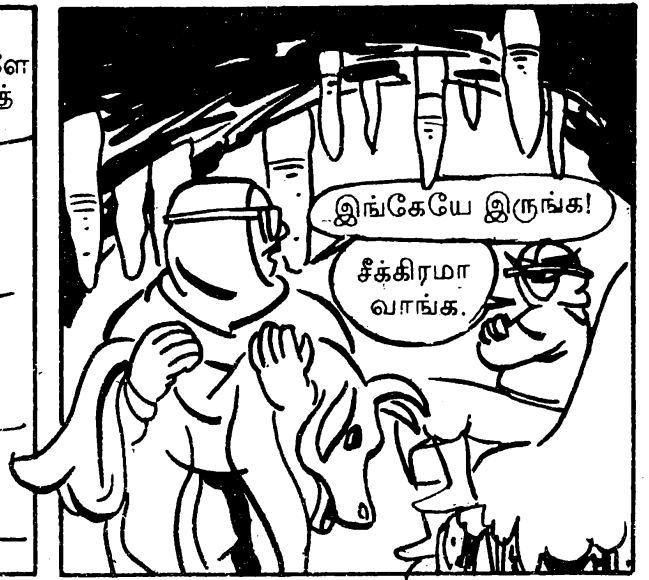
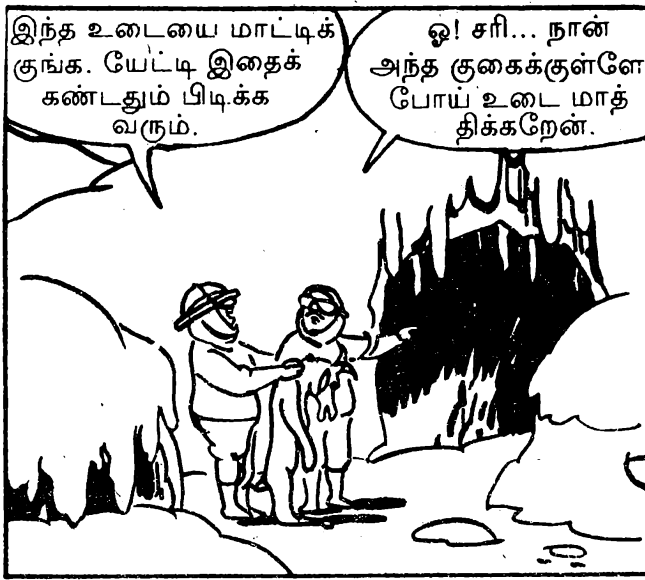
குயில்கள்
குயில்கள்
சிறிக்கைவக்கும்
சாகசக் கண்கள்

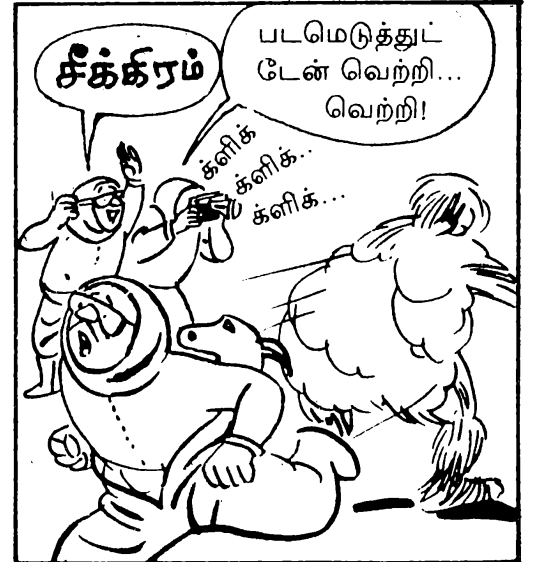
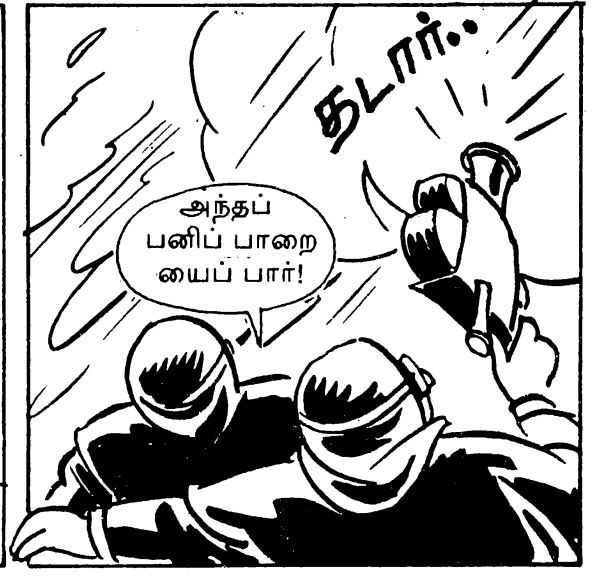
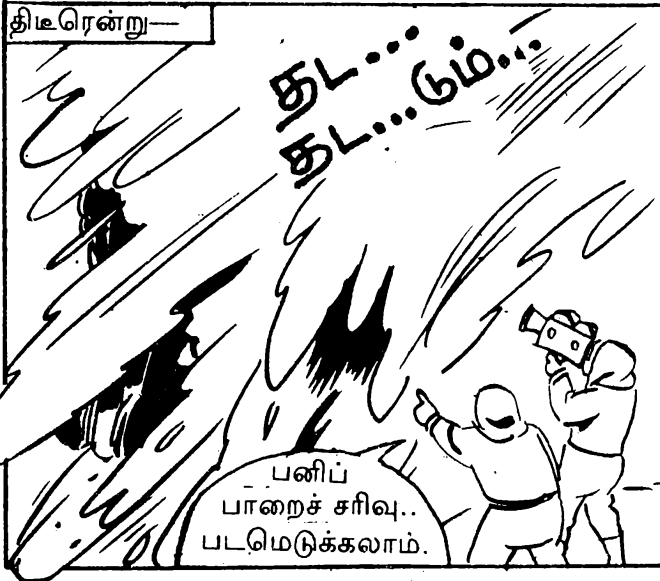
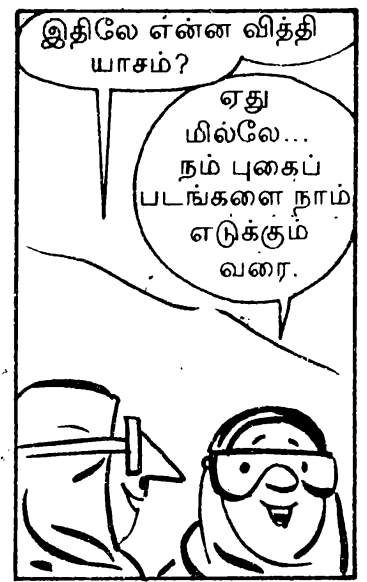
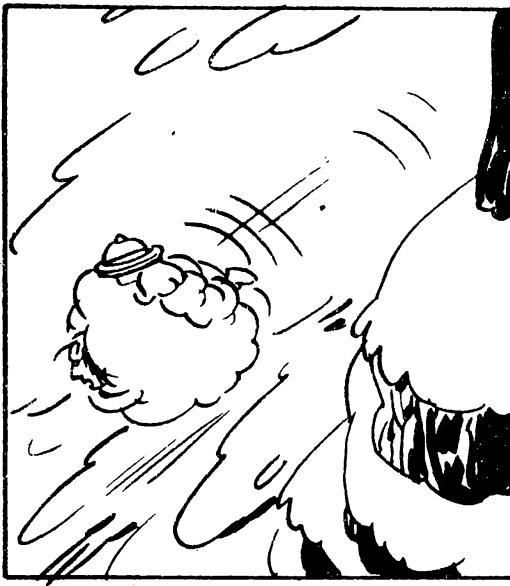
?

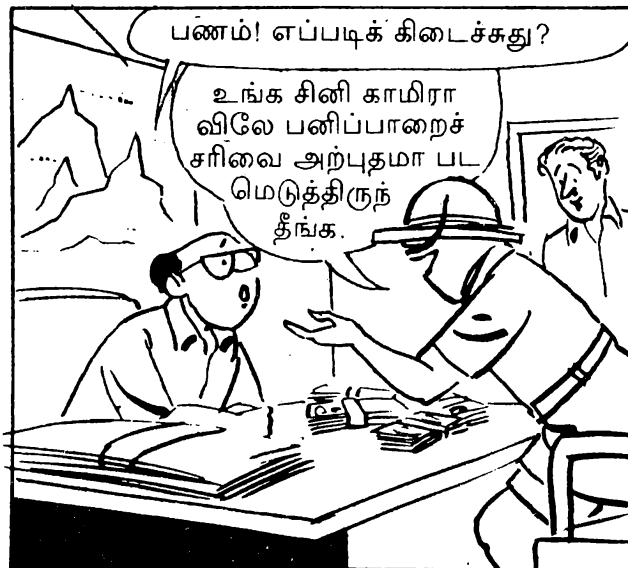
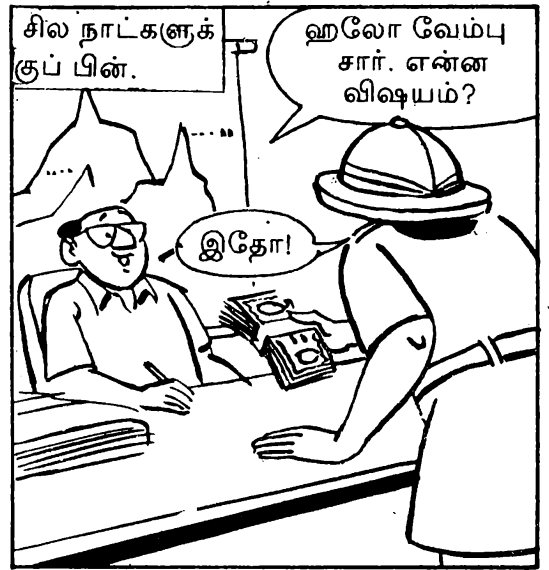
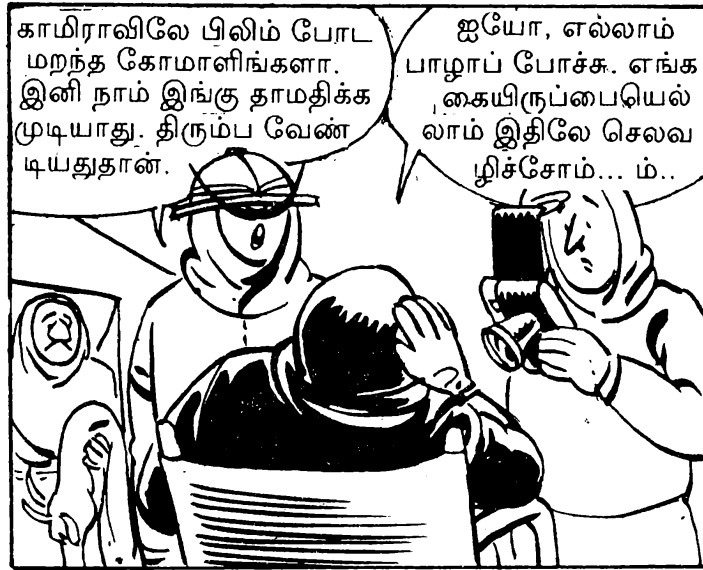
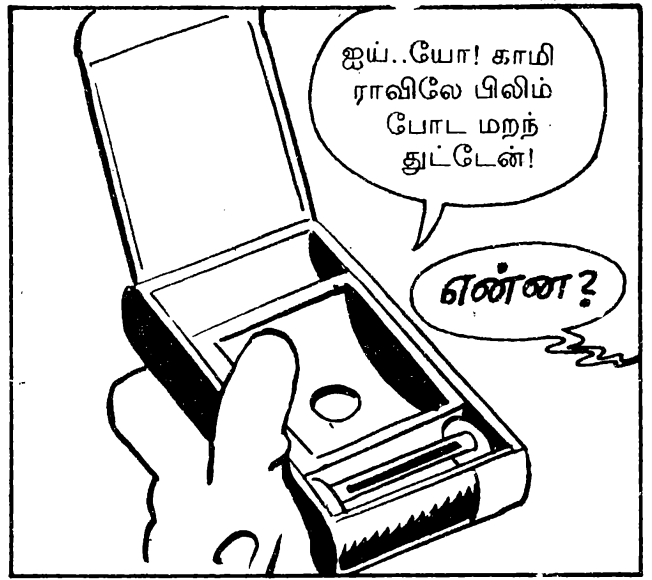
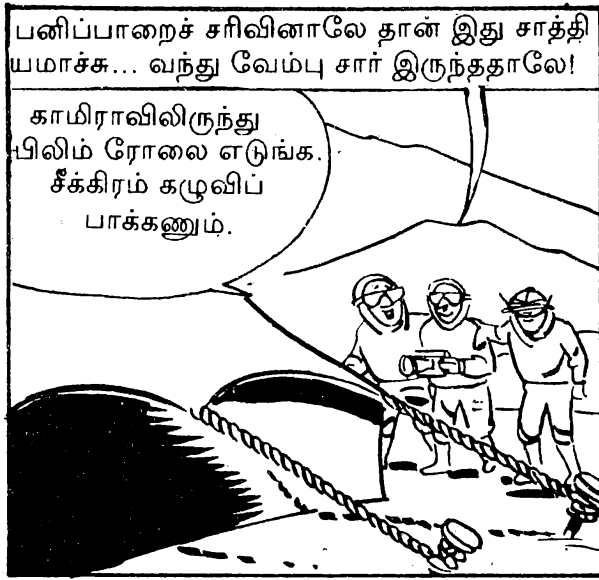

இமயத்திலே வேம்பு

ராணி மெச்சிய வேம்பு

வேட்டைக்கார வேம்புவுக்கு
ஒரு நாள் ராஜங்க அழைப்பு
வந்தது.
கூர்மாங்க நாட்ட
ராணி பிரபாவதி
என்னைக் கூப்பி
டிருக்காங்க.

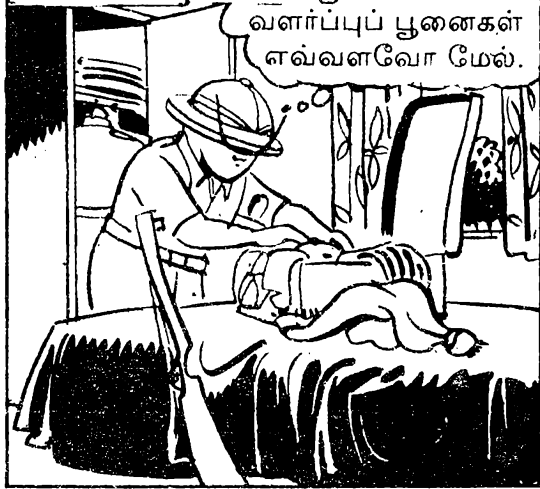
எதுக்
காம்?

அவள் வளர்ப்புப் பூனை
'புஸ்ஸி'க்குப் பயிற்சி
அளிக்க. நிறைய சம்பள
மும் போய் வரும் செலவும்
தராங்களாம்.

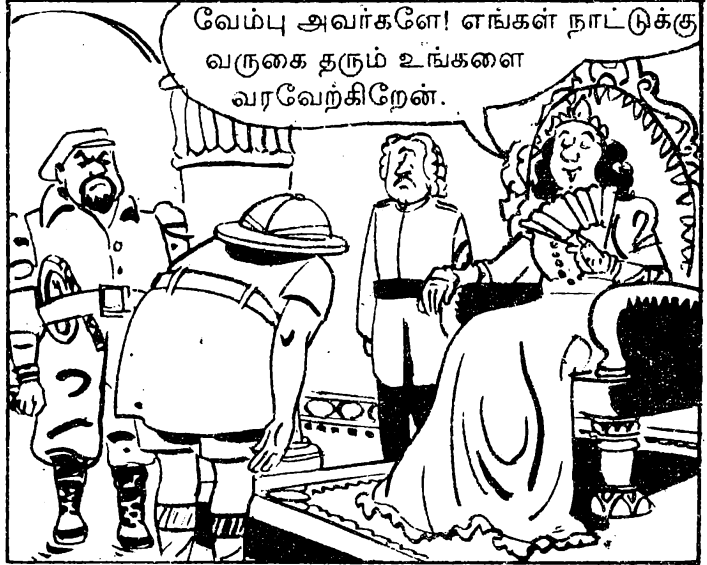
ஆனால் உங்களுக்கு
பூனையைப் பற்றி
ஏதும் தெரியாதே.

உற்சாகத்துடன் வேம்பு கிளம்ப ஆயத்த
மானார்.

காட்டுப் பூனைகளை விட
வளர்ப்புப் பூனைகள்
எவ்வளவோ மேல்.

வேம்பு அவர்களே! எங்கள் நாட்டுக்கு
வருகை தரும் உங்களை
வரவேற்கிறேன்.

எங்கள் அரசாங்கப் பயிற்சி
யாளர் ஹாதிசிங், எல்லா மிரு
கங்களையும் பழக்குபவர்.
ஆனால் 'புஸ்ஸி காட்'
எனக்குப் பிடித்தமானது.
ஆகவே அதற்கு நீங்களே
பயிற்சி அளிக்க
விரும்புகிறேன்.

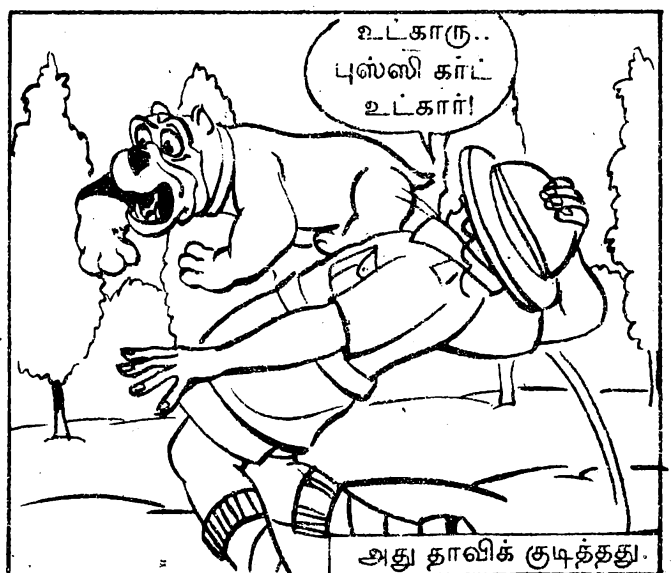
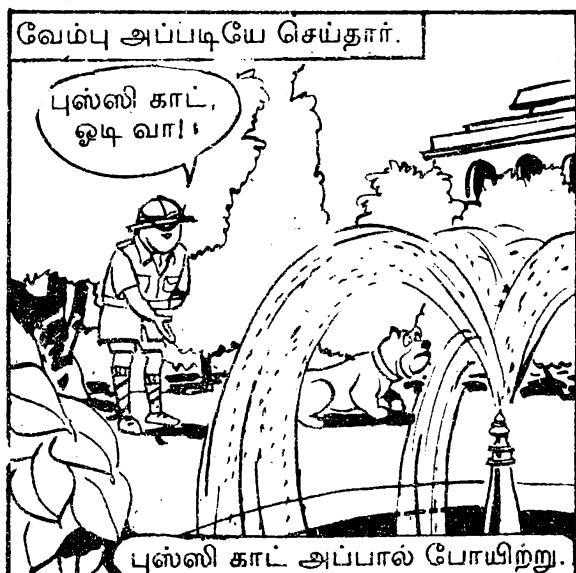
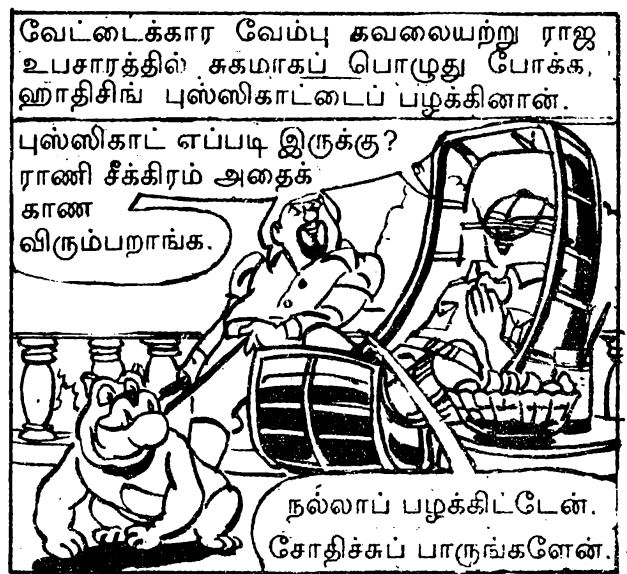
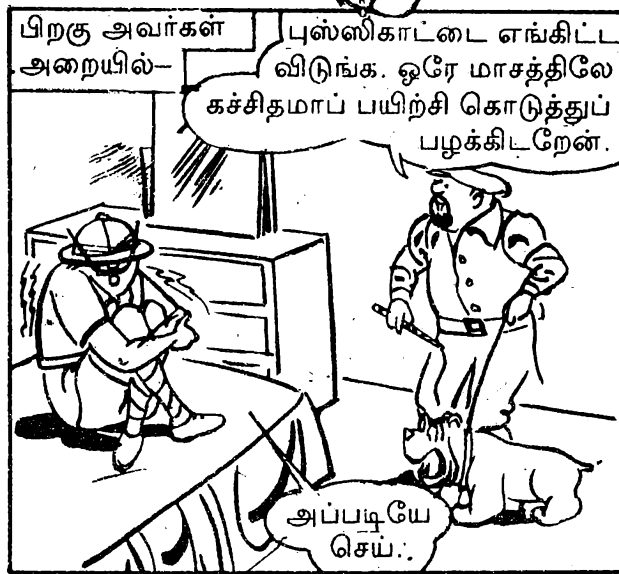
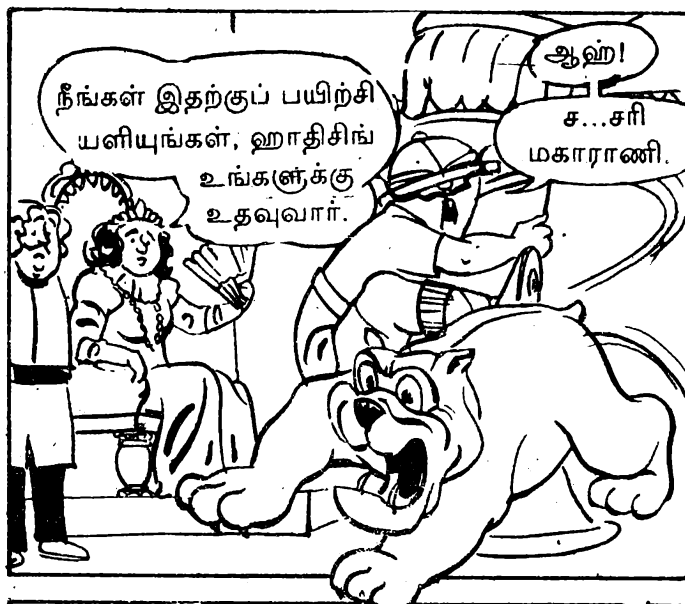
மகாராணி
எங்கே
அது?

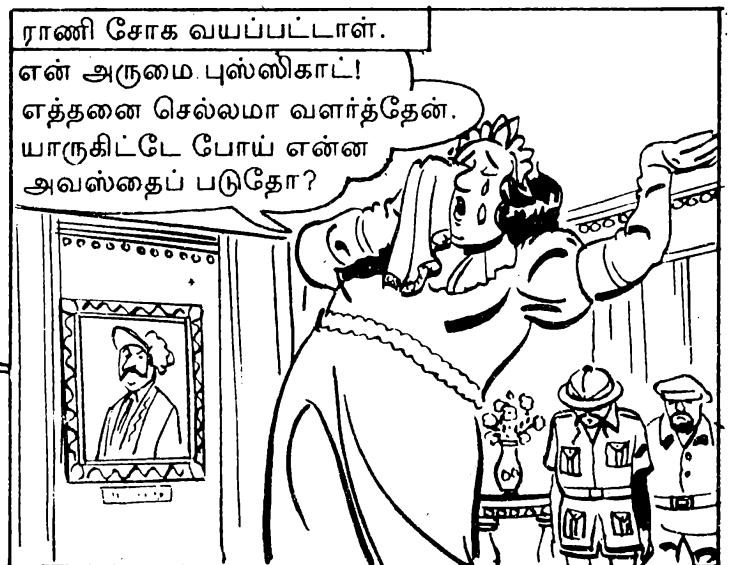
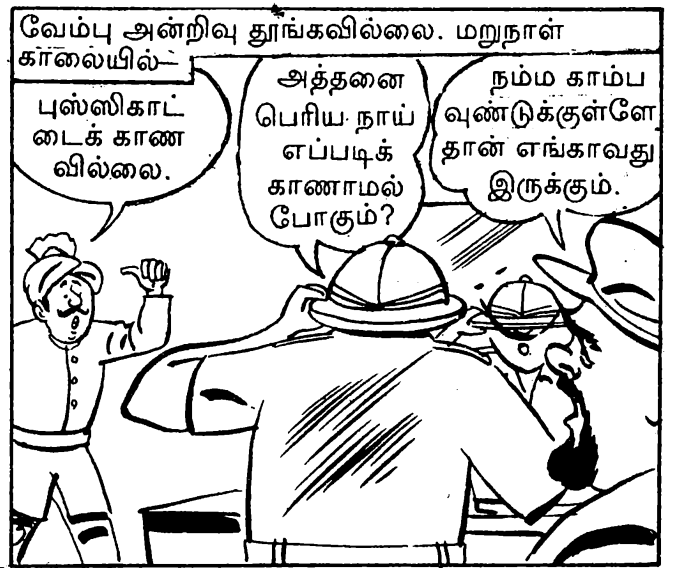

புஸ்ஸி காட்.

கர்...ர்...

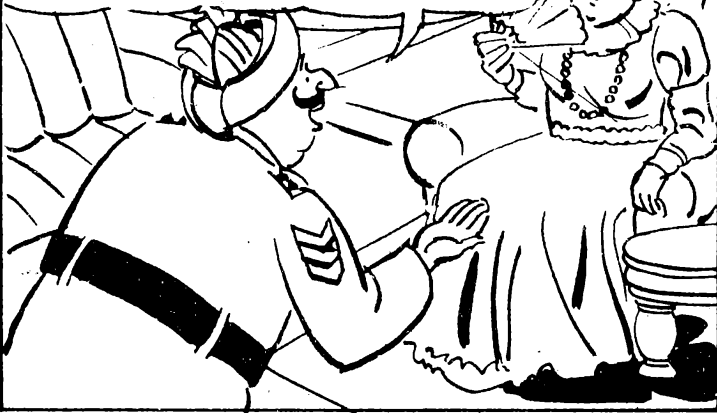

காவல் துறை பெரு முயற்சி செய்து தேடியது.

விரைவில்—

மகாராணி! நல்ல செய்தி.

அடுத்த ஊரில் நாய் கடத்தல் கும்பலை நமது காவல் துறை வளைத்து விட்டது.

தன் செல்லப் பிராணியைத் திரும்பப் பெற ராணி பரபரத்தாள்.

வாங்க வேம்பு சார். நாம் போய் புஸ்ஸி காட்டை மீட்டு வருவோம்.

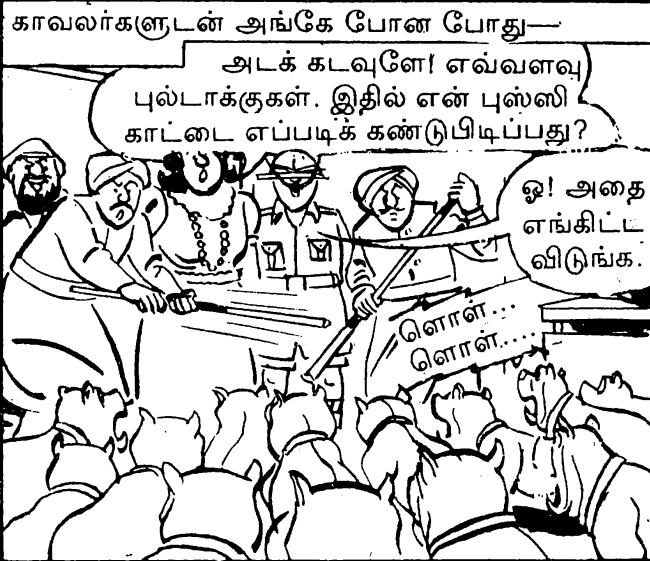

காவலர்களுடன் அங்கே போன போது—

அடக் கடவுளே! எவ்வளவு புல்டாக்குகள். இதில் என் புஸ்ஸி காட்டை எப்படிக்க கண்டுபிடிப்பது?

ஓ! அதை எங்கிட்ட விடுங்க.

ளொள்... ளொள்...

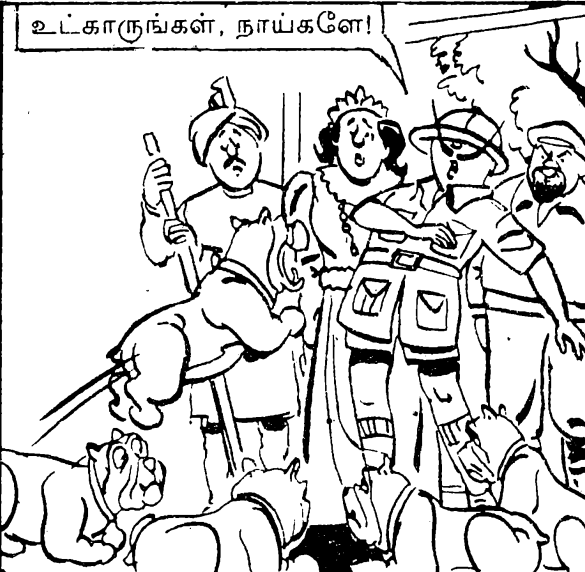

பேரங்க... குச்சு! ஓடுங்க.

எல்லா நாயும் திரும்பி நடந்தன... ஒன்றைத் தவிர.

உட்காருங்கள், நாய்களே!

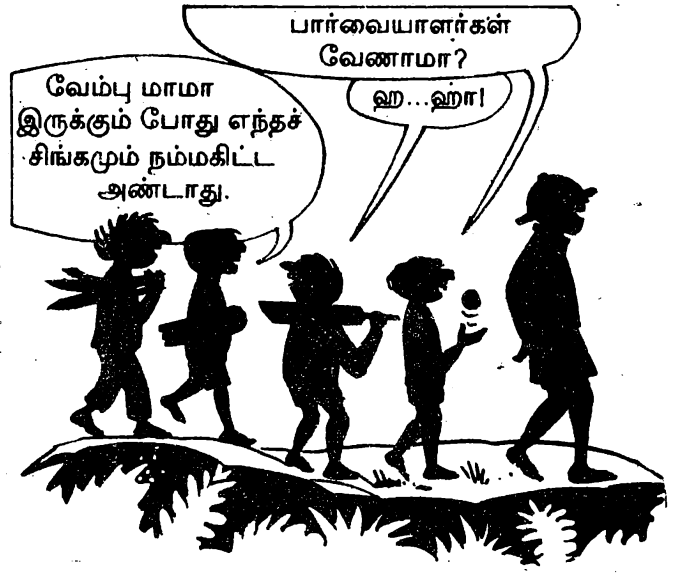
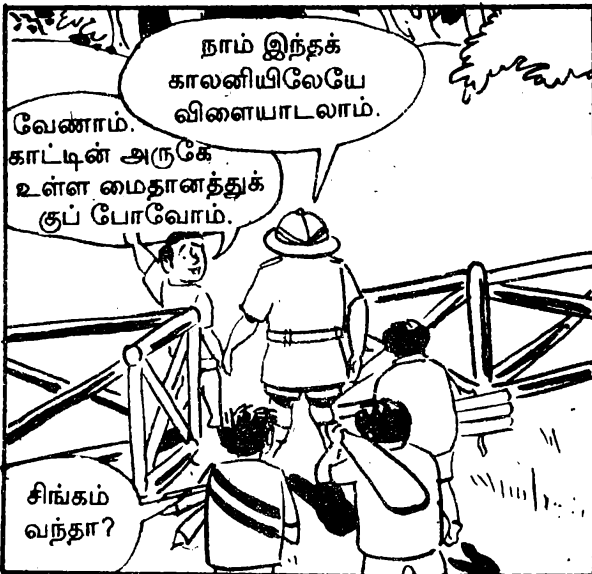
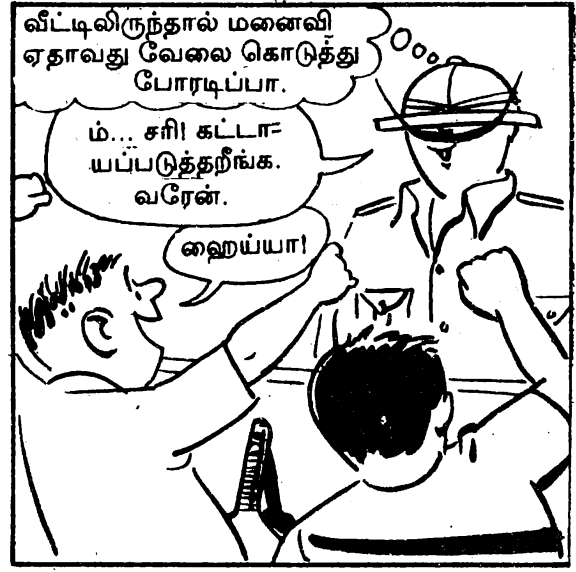
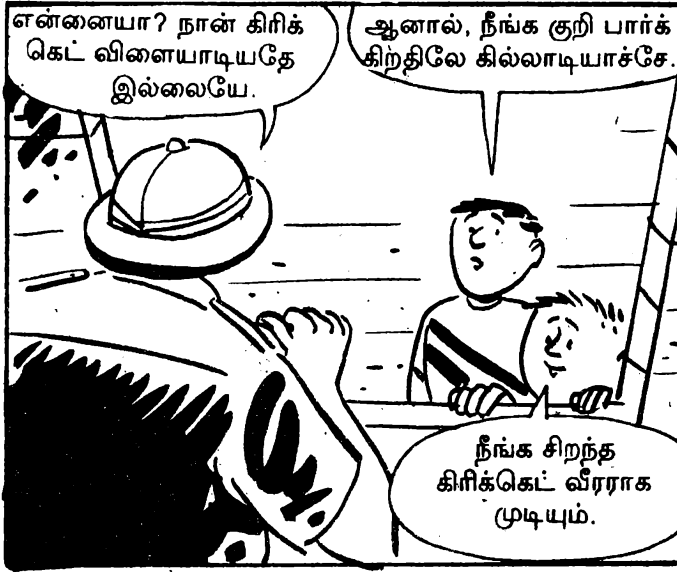
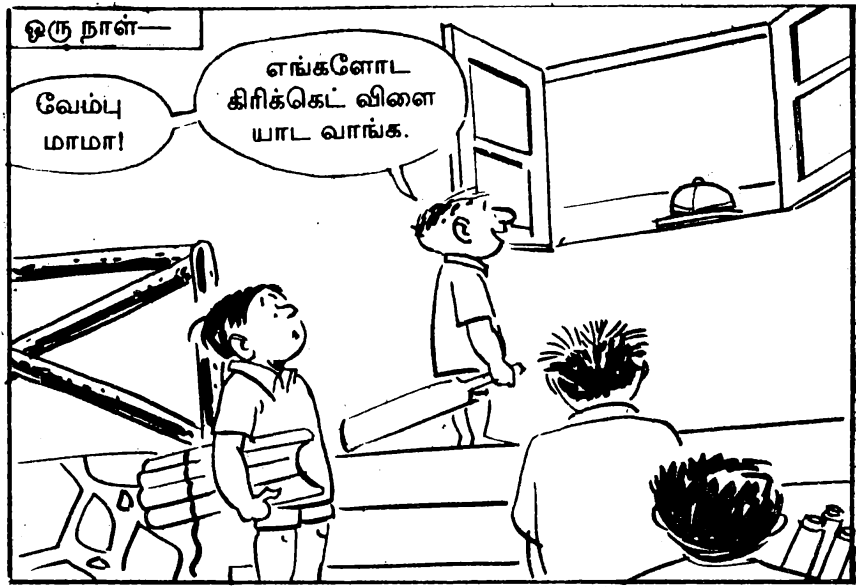
கட்டளைகளுக்கு நேர் எதிராகச் செயல்படும் படி பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட புஸ்ஸி காட்டை வேம்பு இனங்கண்டு கொண்டார்.

மகாராணி உங்கள் புஸ்ஸிகாட் இது தான்.

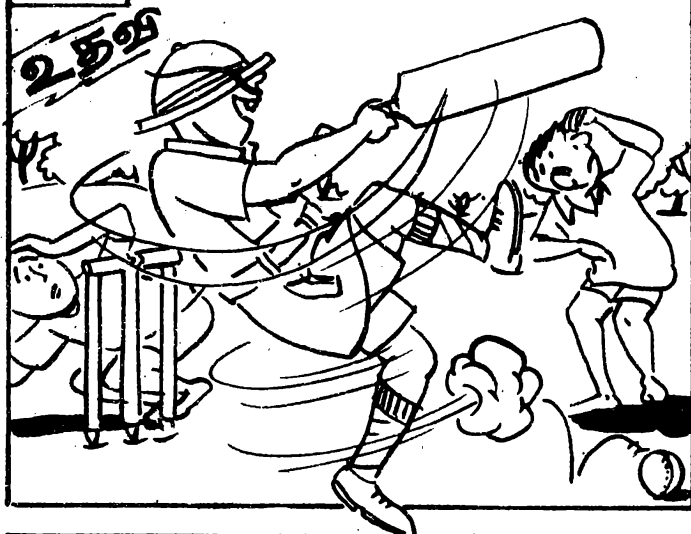
வாஹ் வா! வேம்பு சார் நீங்க அபாரமான திறமையுள்ள பயிற்சியாளர்.

ச்சே! என் தலை கீழ்ப் பயிற்சி என்னையே தலை குப்புறத் தள்ளிட்டுதே

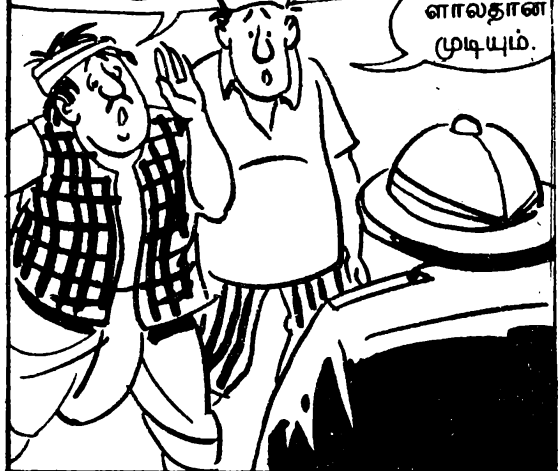

வேம்பு முதல் பந்தை அடித்ததுமே—

வேம்பு சார். ஒரு சிங்கம் எங்கள் கால்நடைகளைத் துரத்துது. உதவணும்.

உங்களாலதான் முடியும்.

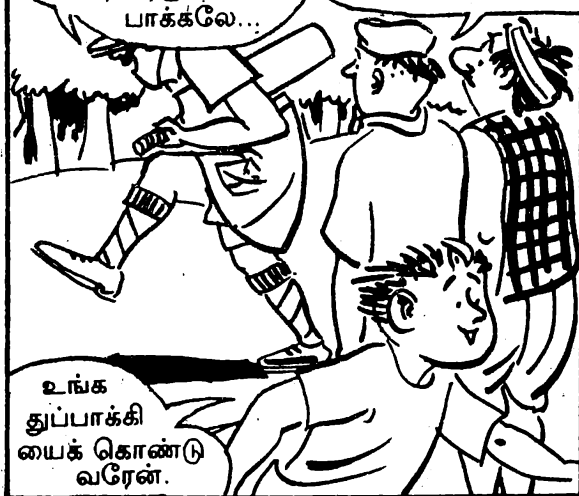

நான் கிரிக்கெட் விளையாடிட்டிருக்கேன். பாக்கலே...

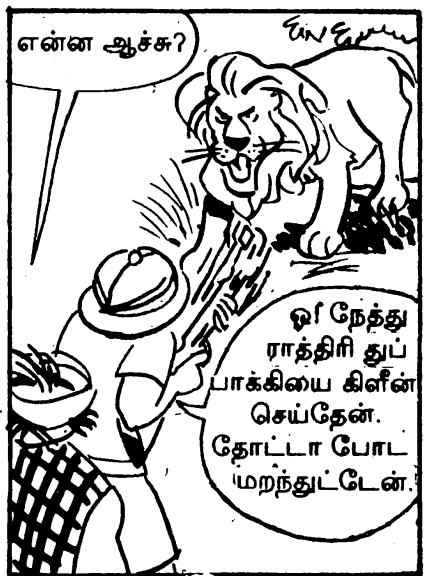
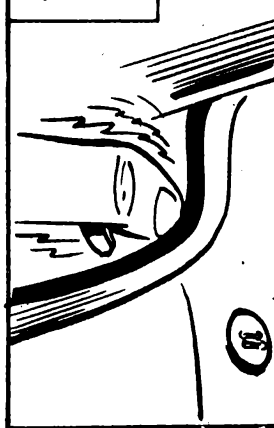
ஆனால் சிங்கம் எங்கள் கால்நடைங்களோட விளையாடுதுங்க.

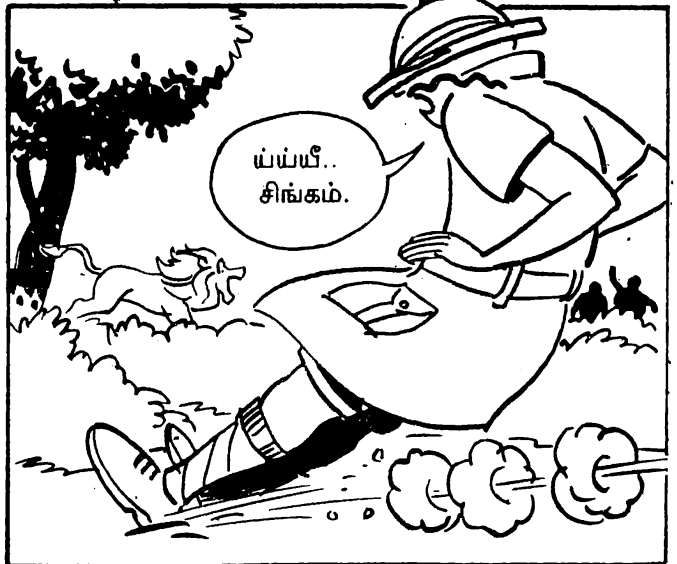
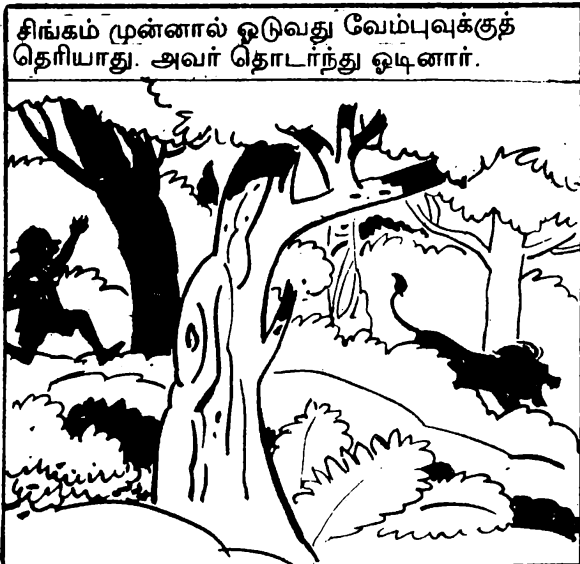
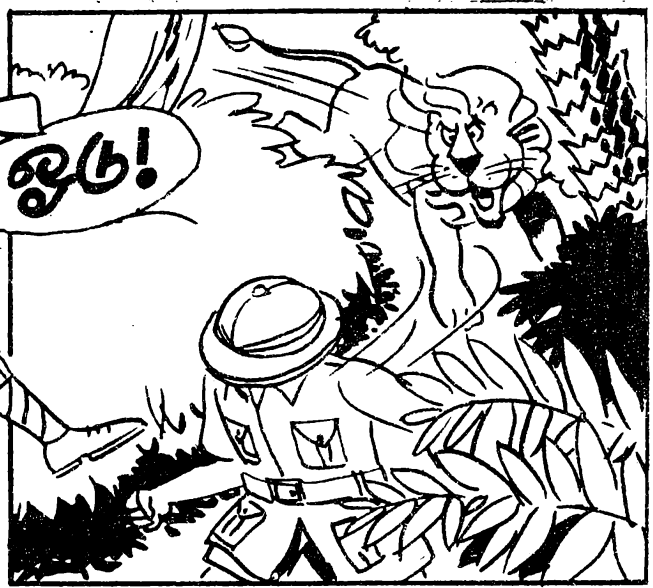
வாங்க போகலாம்.

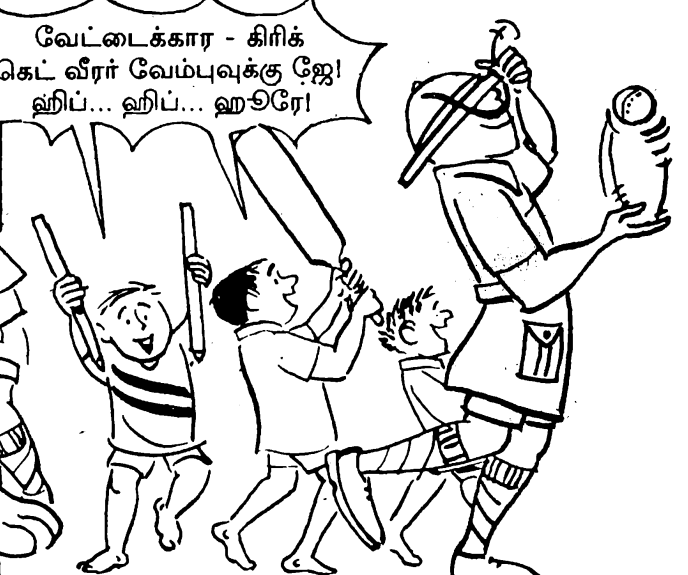
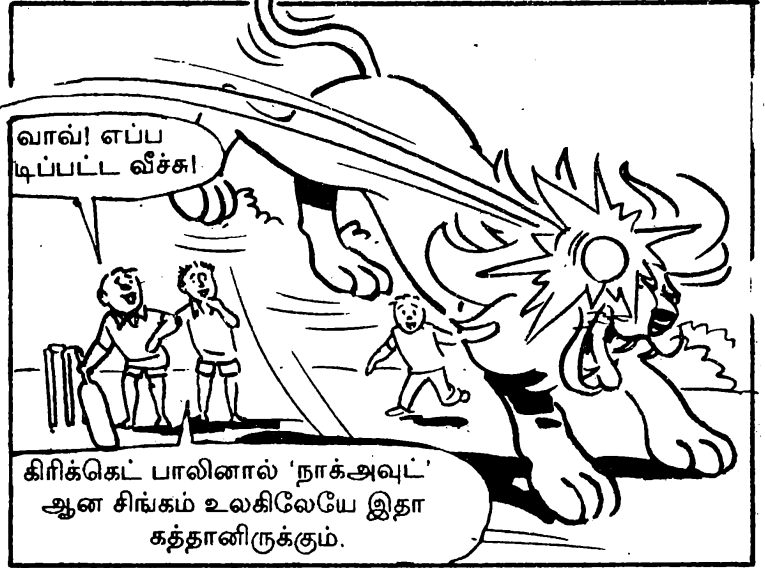
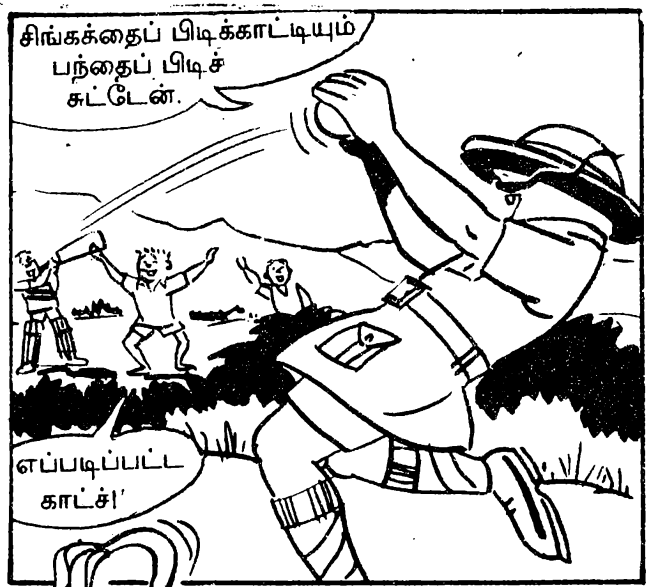
அதோ பாருங்க - சிங்கம்!

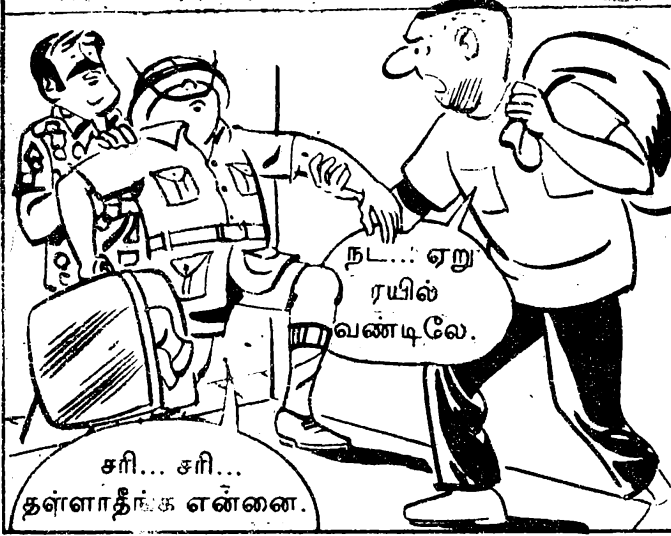
வேம்புவின் நடுங்கும் விரல் எப்படியோ விசையைத் தொட...

உன் வேலைத்தனத்தை எங்ககிட்டக் காட்டாதே!

நட... ஏறு
ரயில்
வண்டிலே.

சரி... சரி...
தள்ளாதீங்க என்னை.

வண்டி கிளம்பியதும்—

அந்த மூட்டையிலே
என்ன?

அதைப் பத்தி
உனக்கென்ன?

இவங்க நடத்தை மோசமா
இருக்கு. ஒரு மாதிரித்
திருடர்களனு நினைக்கிறேன்.

ஒரு சிகரெட்
குடுப்பா.

இந்தா..

ஹ..ஹா! தங்கள் ரயில் டிக்கெட்
டைத் தவற விட்டதை அவன்
கவனிக்கல்லே. நான்
எடுத்துக்கறேன்.

சிறிது நேரத்தில்—
டிக்கெட் ப்ளீஸ்!

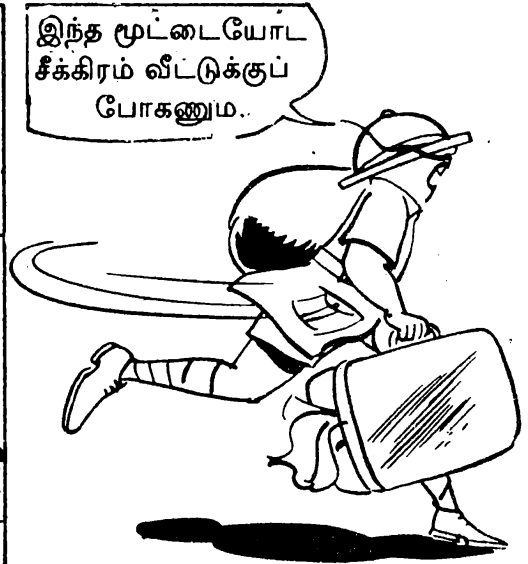
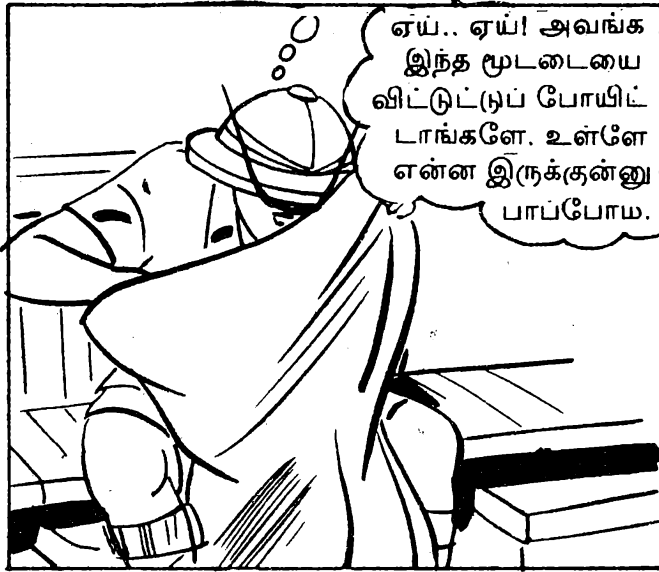
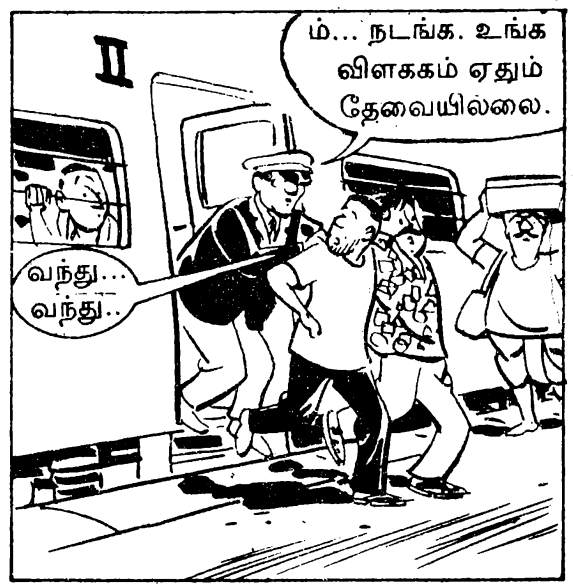
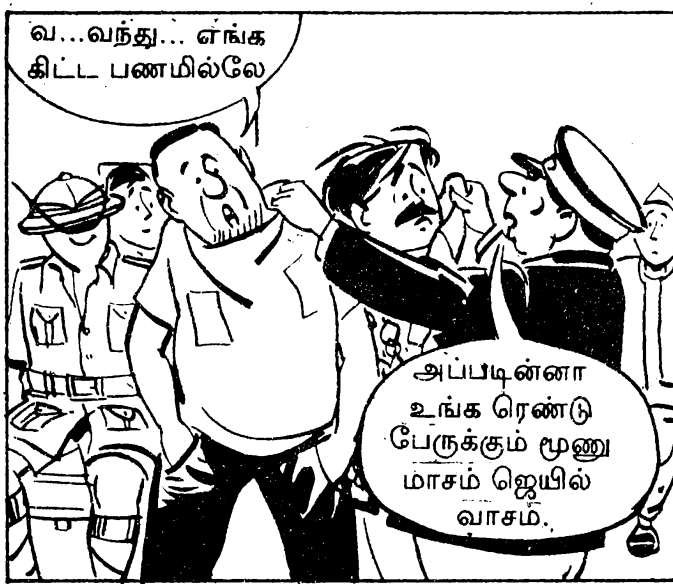
இதோ
இருக்கு சார்.

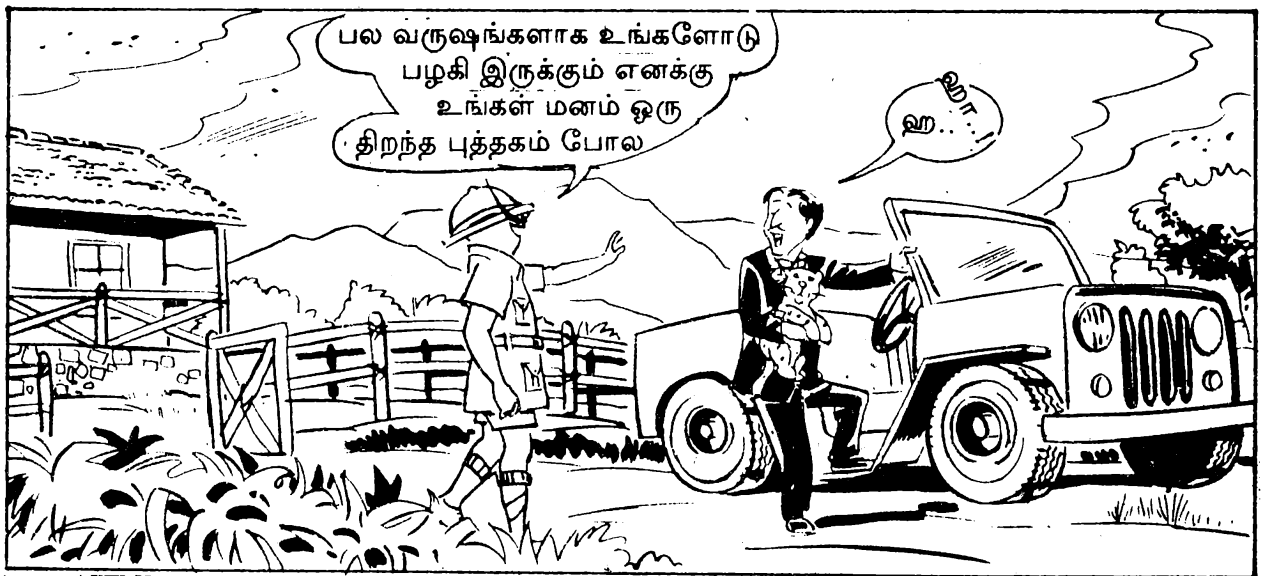
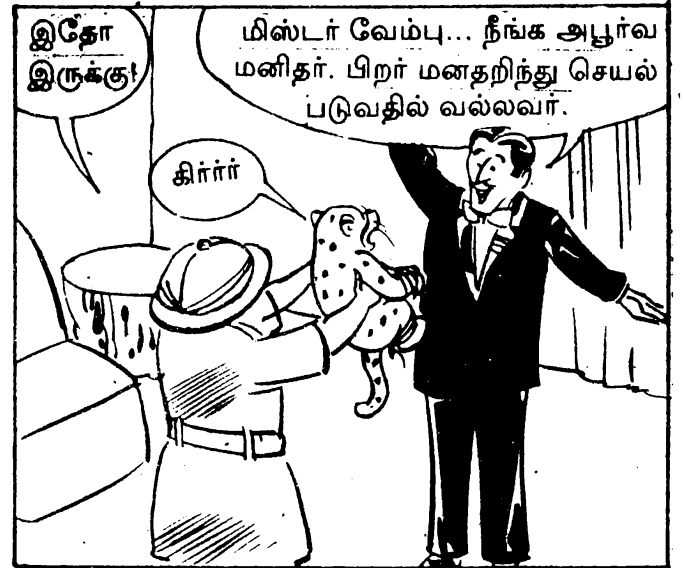
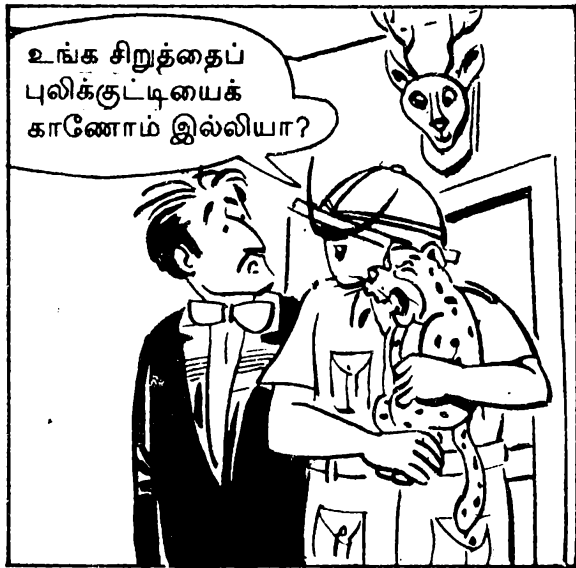
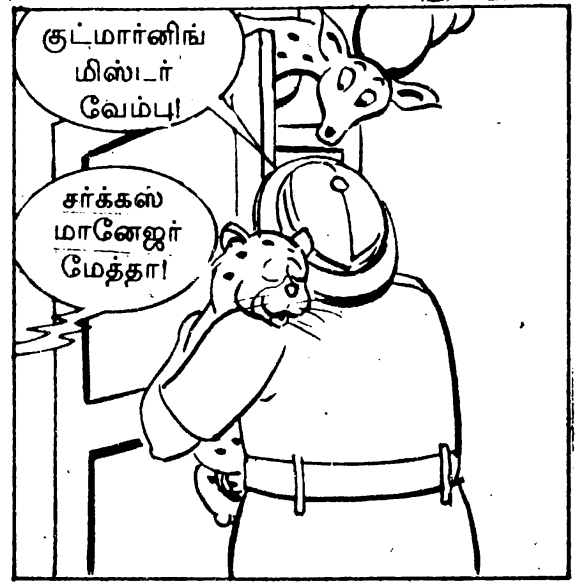
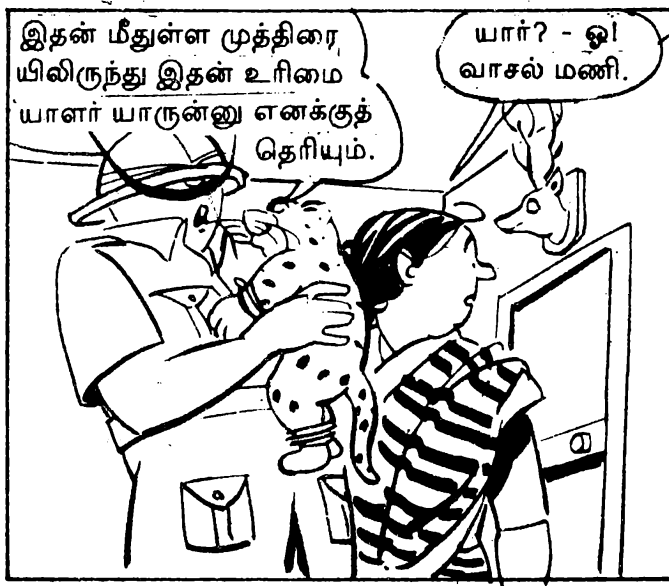

ஏய்! எங்கே
போச்சு? நாம்
டிக்கெட்
வாங்கினோமே.

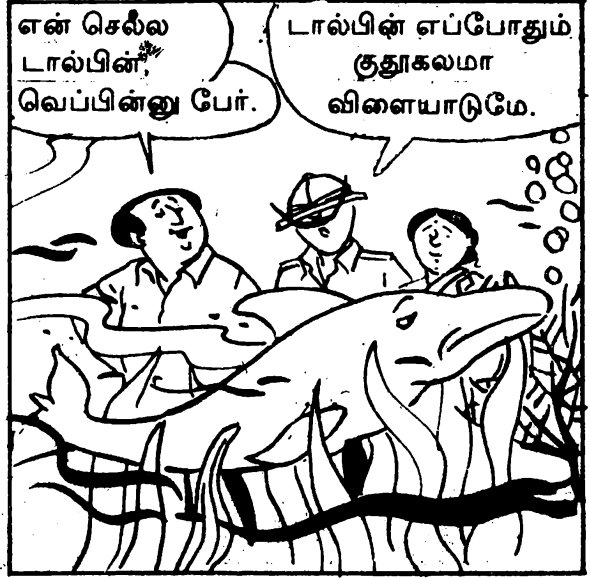
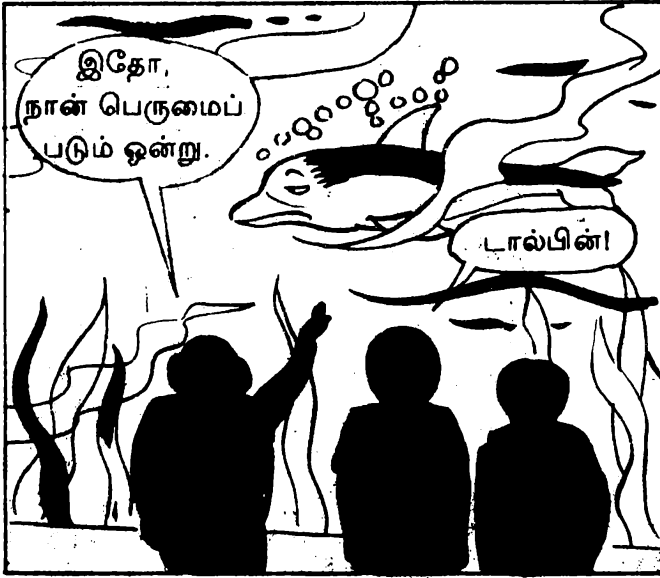
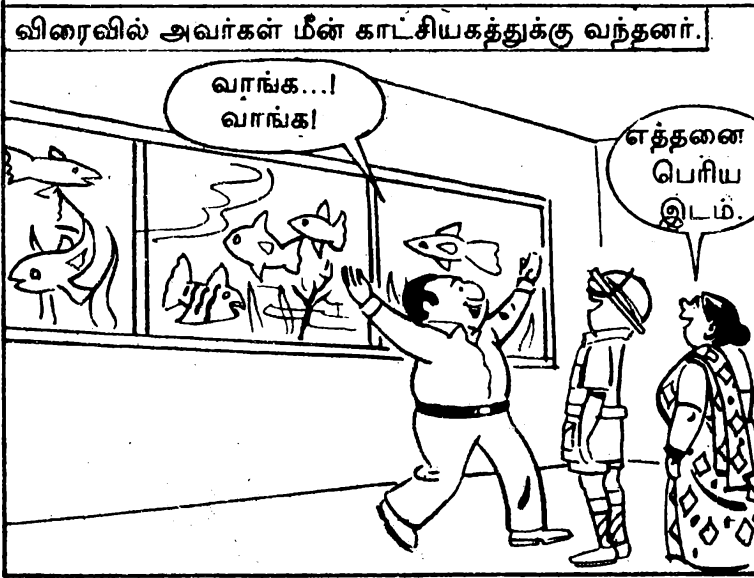
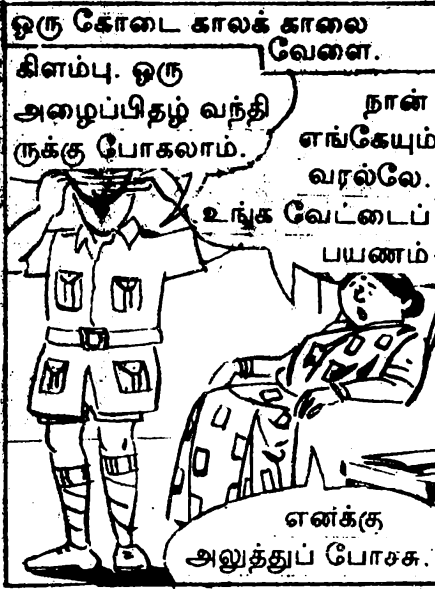
டிக்கெட் இல்லாமல் பயணம்
செய்யறவங்க எல்லோரும்
இதே தான் சொல்வாங்க.
அயோக்கியன்களா, எடுங்க
அபராதத்தை.

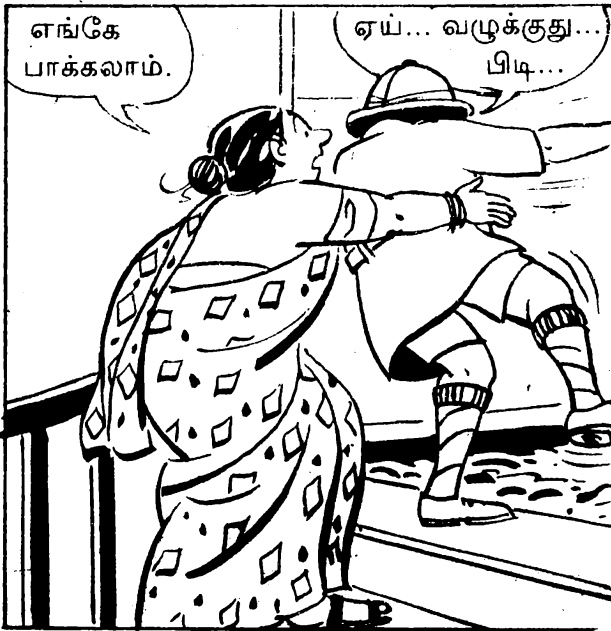
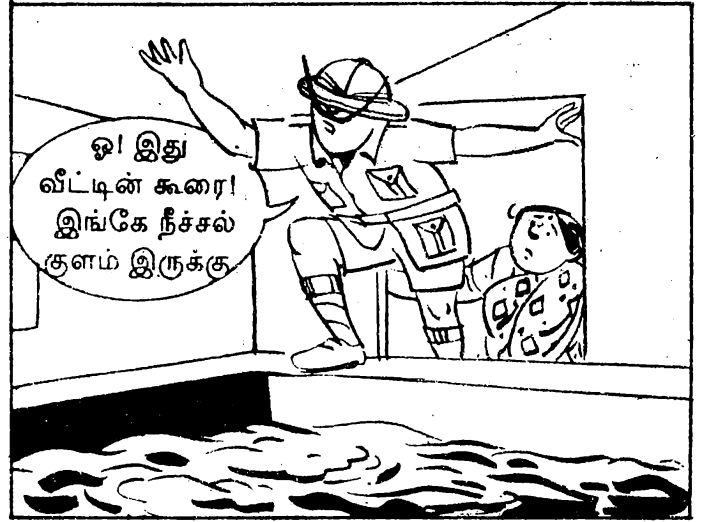
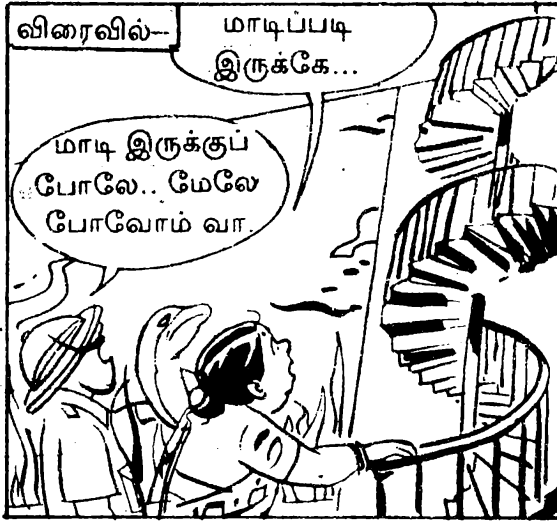

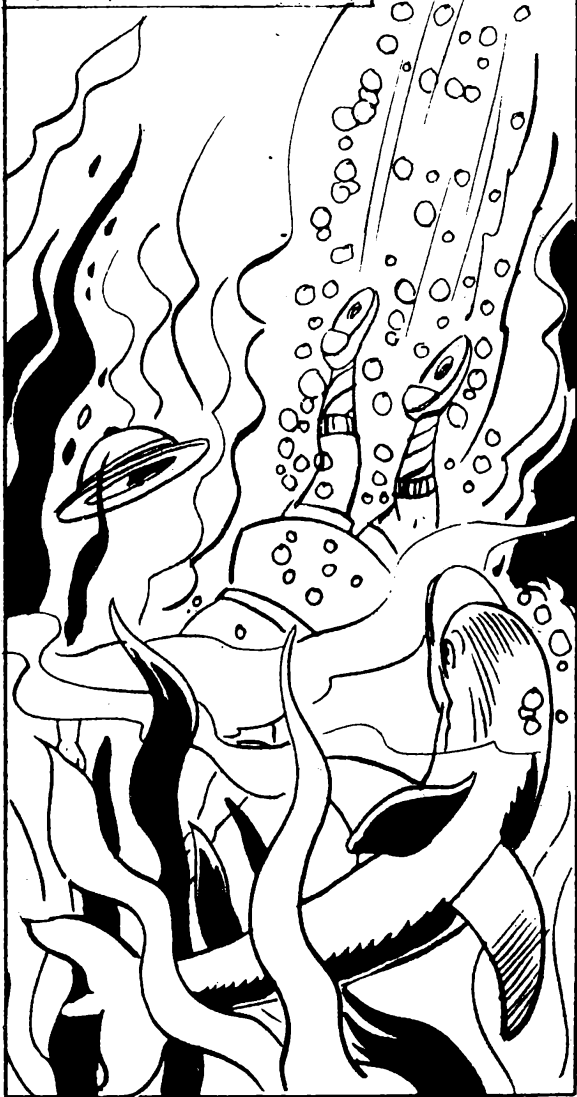

மீன் காட்சியில் வேம்பு

நீச்சல் குளம் நிஜத்தில் 'வெப்பி'
தொட்டியின் மேல் பாகம்.

வேட்டைக்கார வேம்புவைக் கண்டதும் டால்பின்
வெப்பிக்கு திடீரென்று குஷி ஏற்பட்டது.

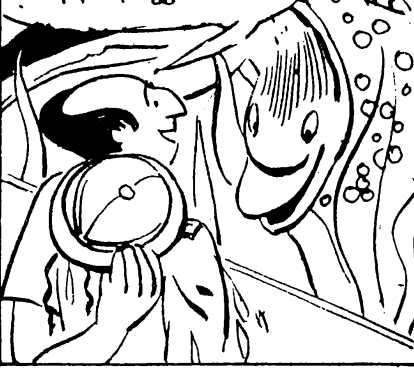
பார்வையாளர்கள் அதன் விளையாட்டைக்
காண கூடினார்கள்.

அதிர்ஷ்டவசமாக வேம்
புவை அழகிரி கரை
ஏற்றினார்.

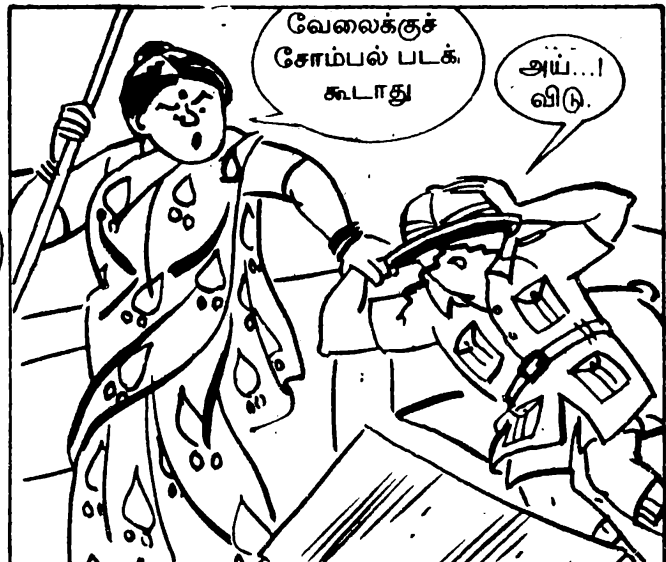
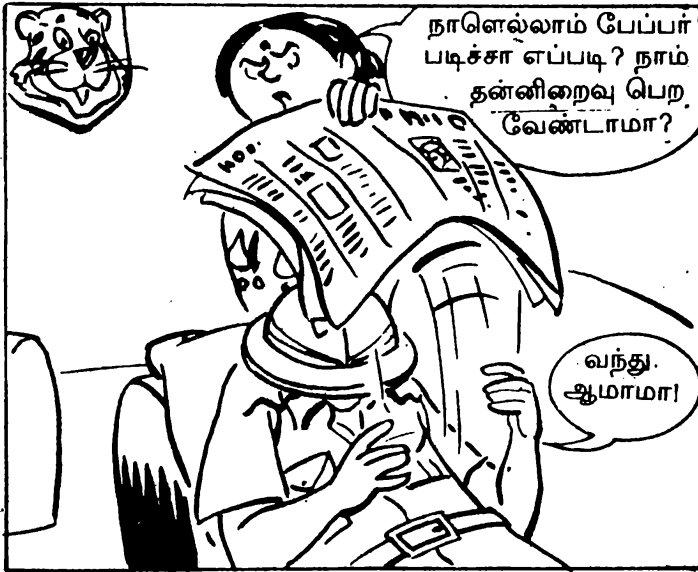

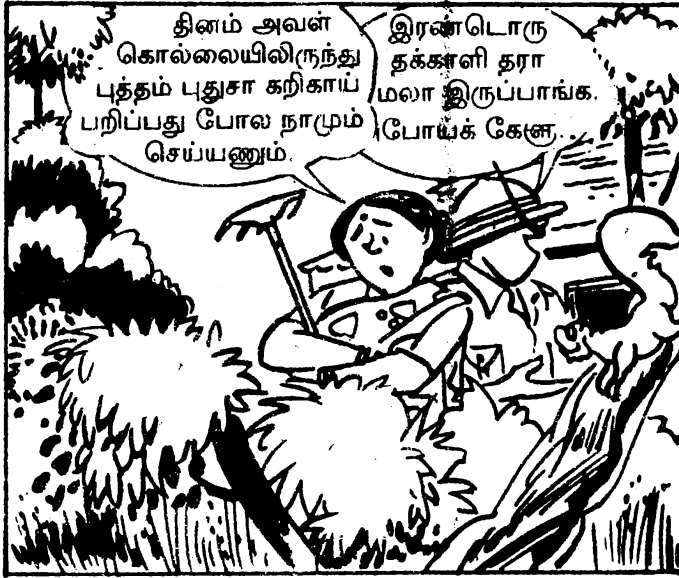
என் வெப்பியோட சோகம்
போக்கியதுக்கு ரொம்ப நன்றி
வேம்பு சார். இவ்வளவு
குஷியா அதை நான்
பார்த்ததே இல்லை.

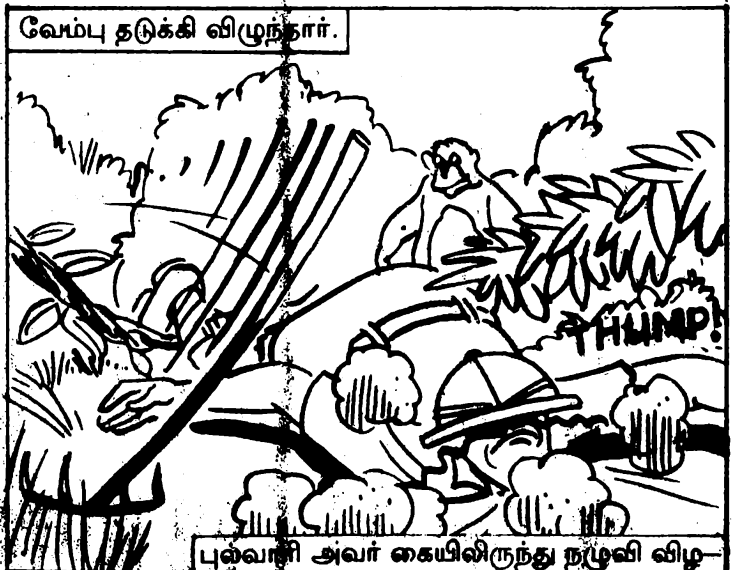
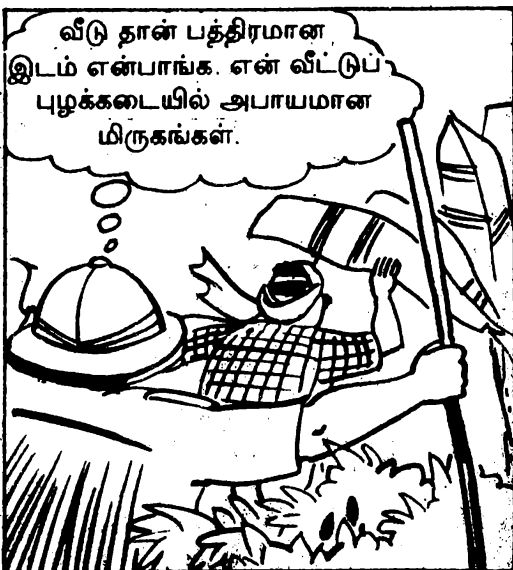
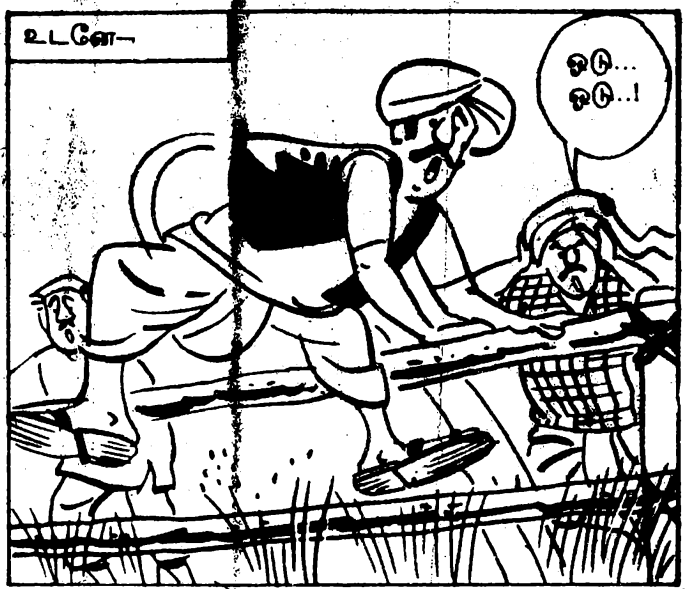

அதோட விளையாட
அடிக்கடி வாங்க
வேம்பு சார்!

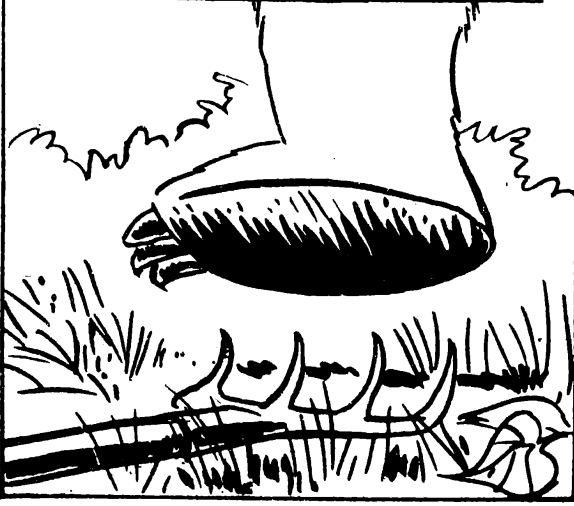

ஓடிவந்த கரடியின் கால் புல்வாரியின் மீது பதிய—

அதன் கைப்பிடிக்க கழி குபீரென்று தரையிலிருந்து எழும்பி கரடியின் தலையில் பலமாகத் தாக்கியது.

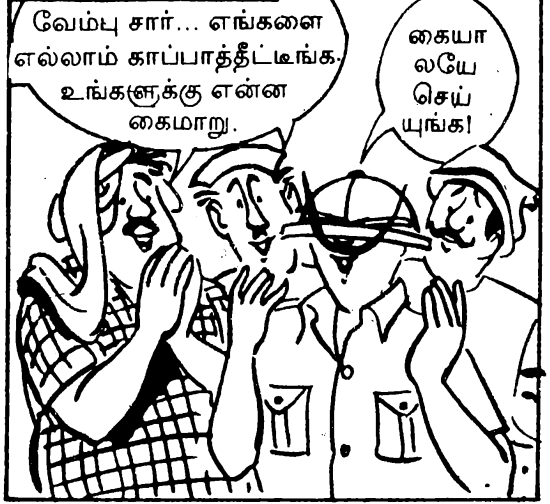

பொறி கலங்கிப் போன கரடி, நினைவிழந்து மூட்டை யாகத் தரையில் விழுந்தது.

கரடியை வீழ்த்திட்டார் வேம்பு சார். தீரர்னா அவர் தான்.

சர்க்கஸ்காரர்கள் கரடியைக் கொண்டு போனதும்—

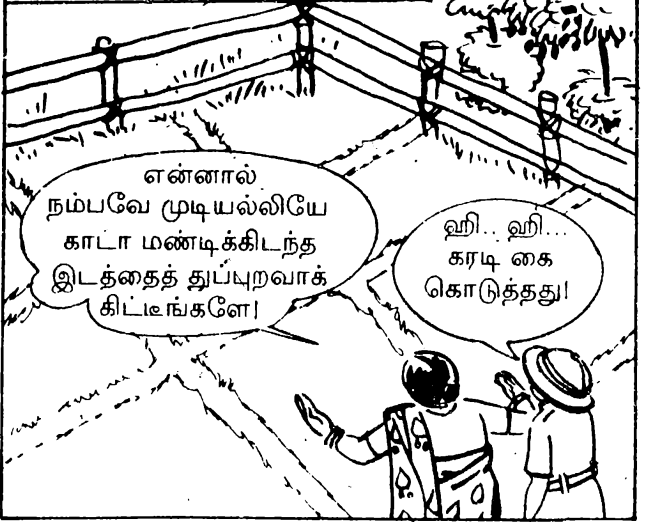
வேம்பு சார்... எங்களை எல்லாம் காப்பாத்திட்டீங்க. உங்களுக்கு என்ன கைமாறு.

கையா லயே செய் யுங்க!

புழக்கடையைச் சுத்தப்படுத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார் வேம்பு.

அவர் மனைவி திரும்பிய போது—

என்னால் நம்பவே முடியல்லியே காடா மண்டிக்கிடந்த இடத்தைத் துப்புறவாக் கிட்டீங்களே!

ஹி... ஹி... கரடி கை கொடுத்தது!

சிறுத்தை வீரர் வேம்பு

வேம்புவின் மனைவி, தன் பிறந்த
வீட்டுக்குப் போயிருந்தாள்.

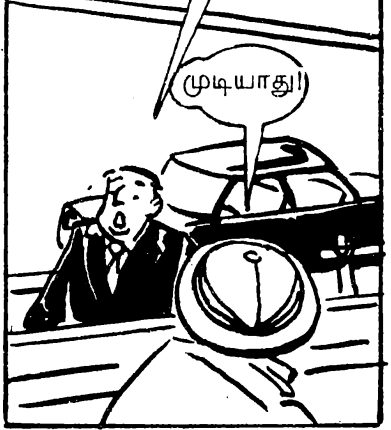
எவ்வளவு நிம்மதி... விரட்ட
மனைவி இல்லே - வேட்டையாட
புலி இல்லே!

அப்போது-

வேட்டைக்கார
வேம்பு - உதவனும்!

முடியாது!!

வேம்பு
வீட்டில்
இல்லே.

என் வீட்டை
அவர்தான்
காப்பாத்தனும்.

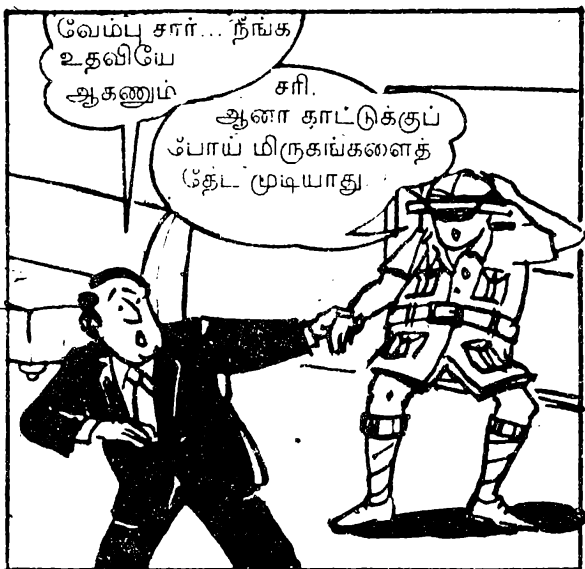
வீட்டையா? எல்லோரும்
உயிரைக் காப்பாத்
தத்தான் ஓடி வருவாங்க.

என் விஷயம்
வேறுங்க. தயவு
செய்து என் கூட
வாங்க.

வேம்பு சார்... நீங்க
உதவியே
ஆகனும்

சரி,
ஆனா தாட்டுக்குப்
போய் மிருகங்களைத்
தேட முடியாது.

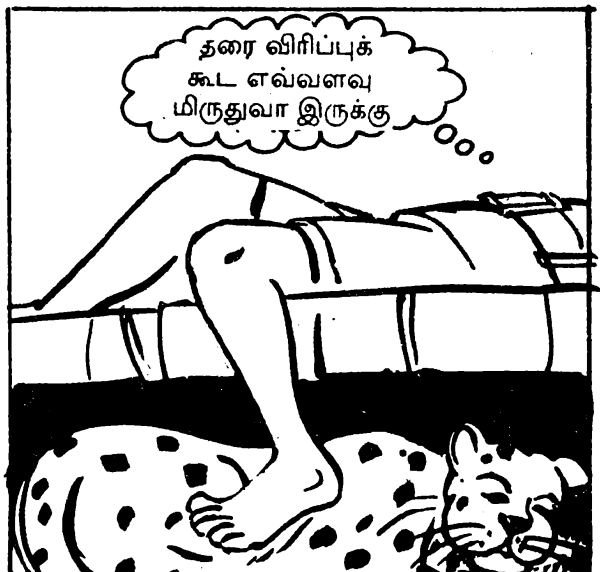
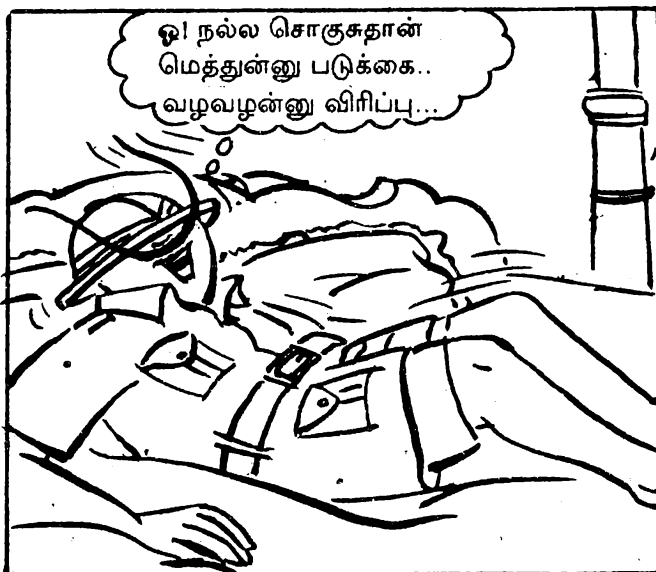
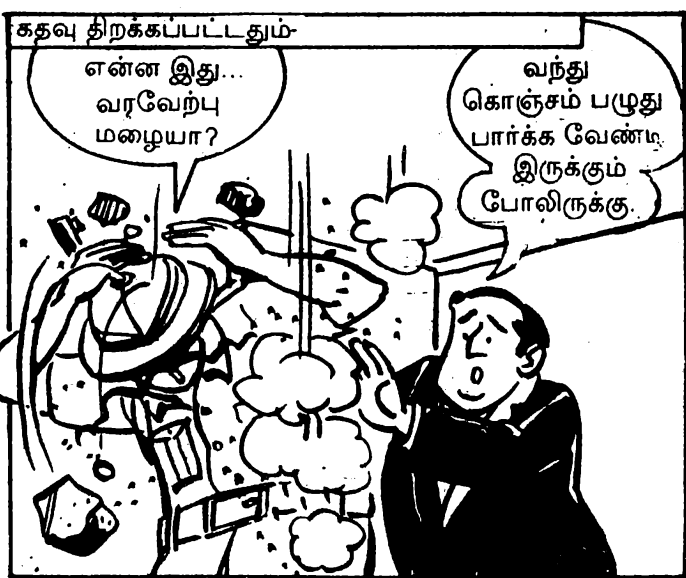
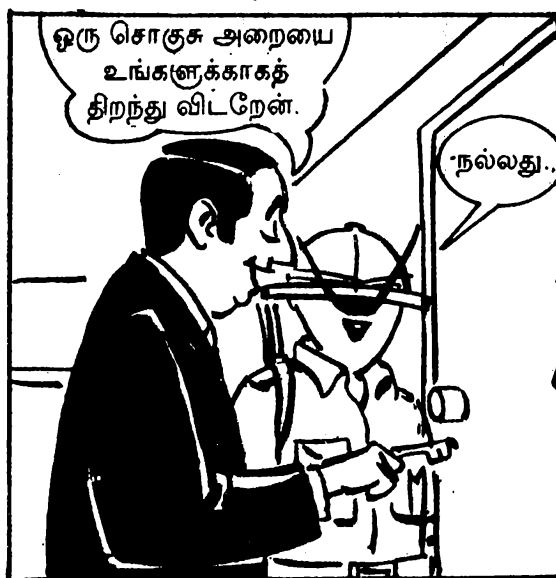
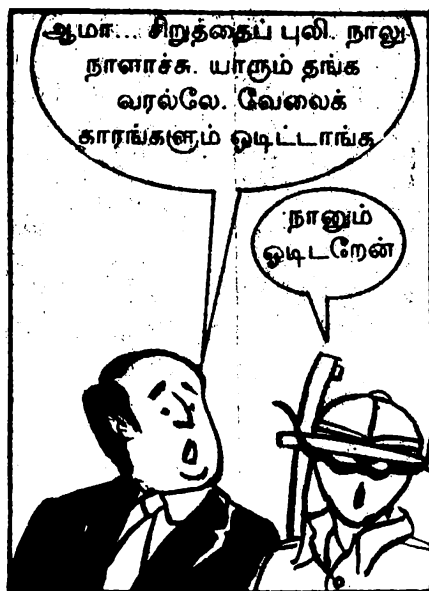

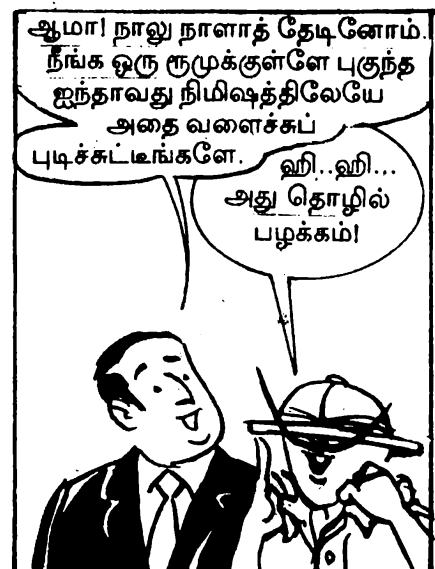
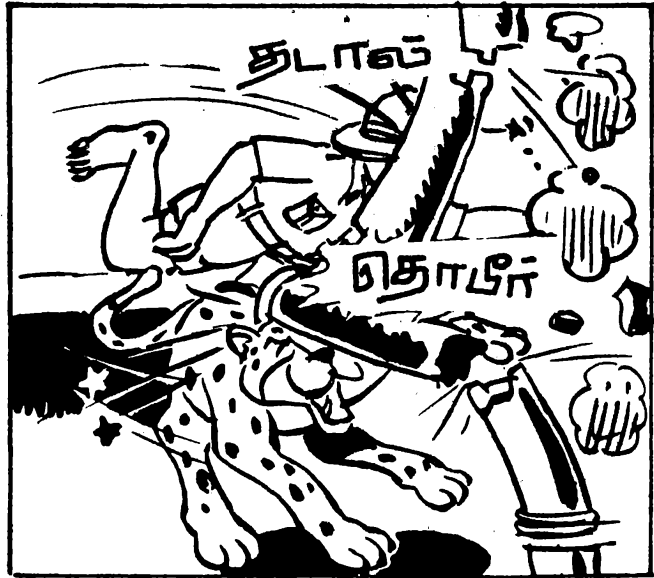
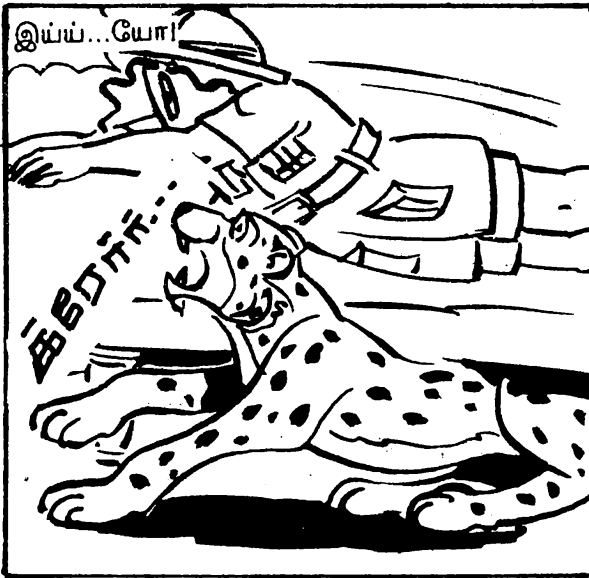
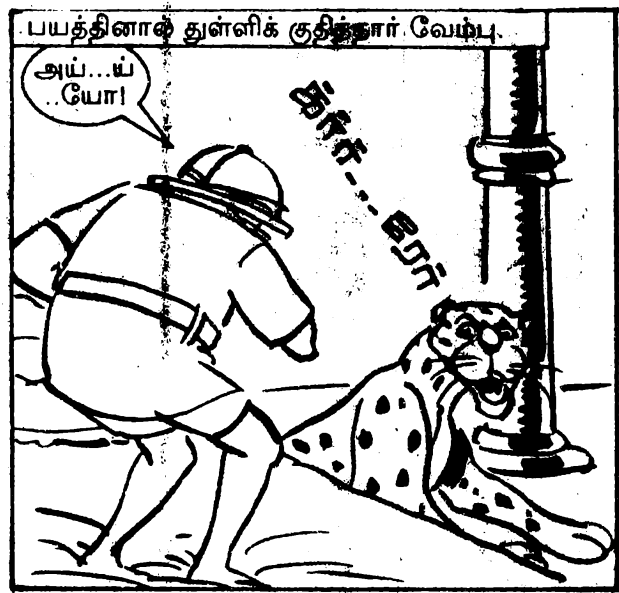
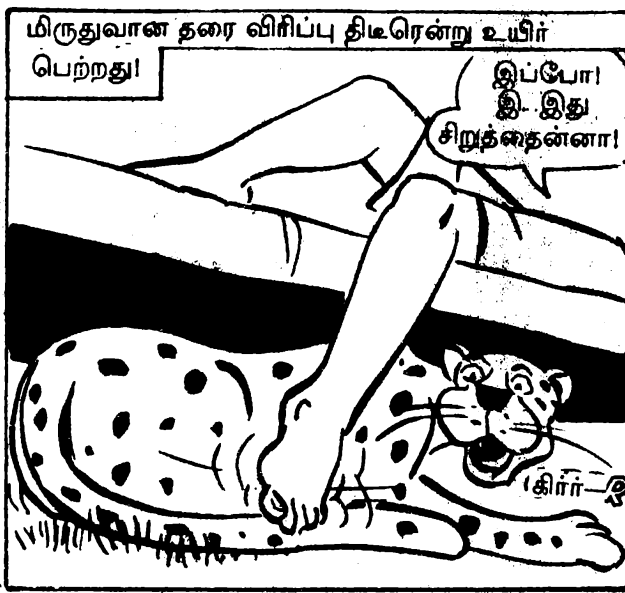
வேம்புவை ஒரு பெரிய ஹோட்டலின் முன்
நிறுத்தினார் வந்தவர்.

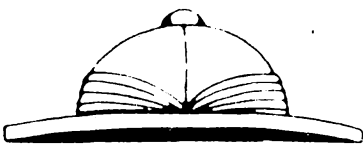
இங்கே 45 அறைகள்
இருக்குங்க. இதில்
ஏதோ ஒரு அறையில்
ஒரு சிறுத்தைப் புலி

எ...
என்னது?

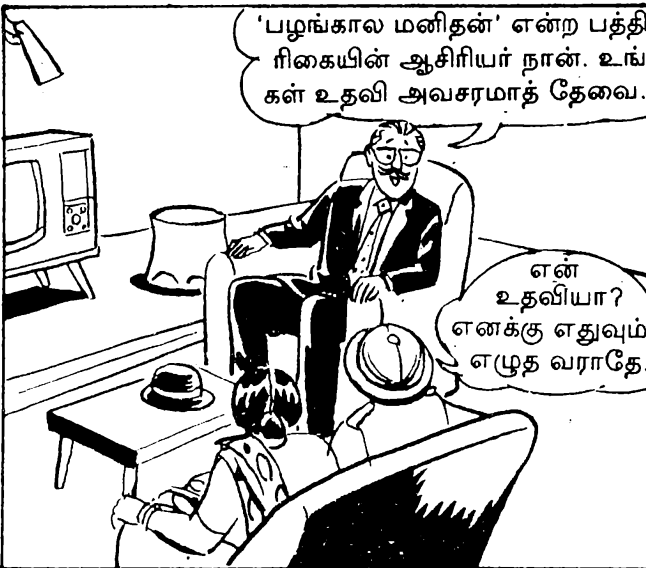
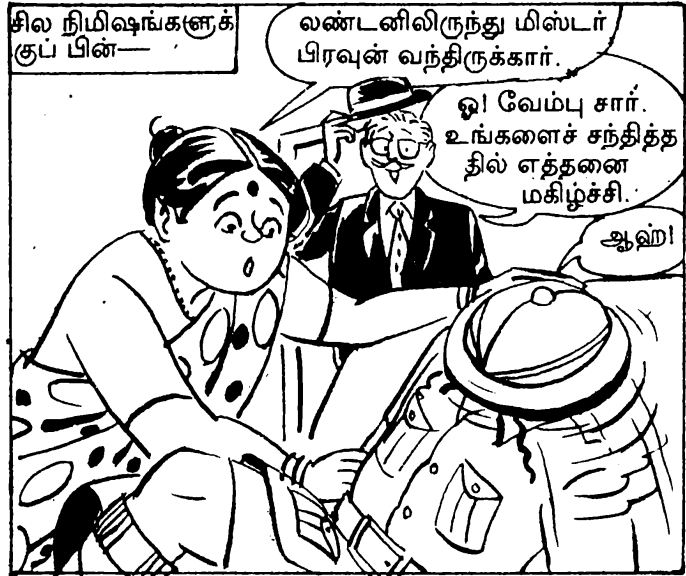
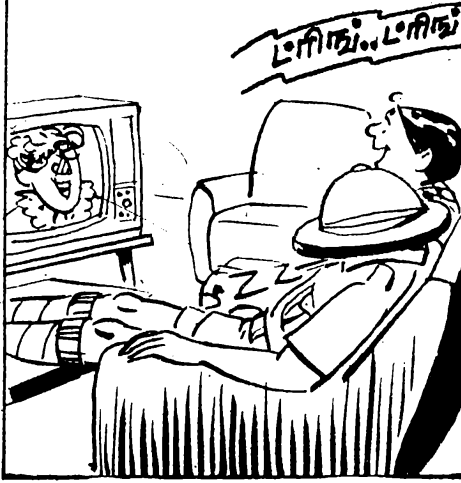

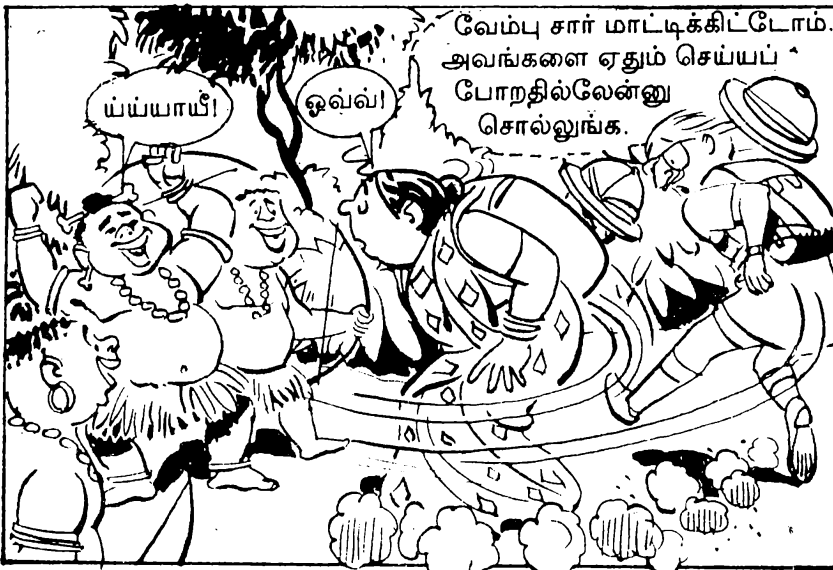
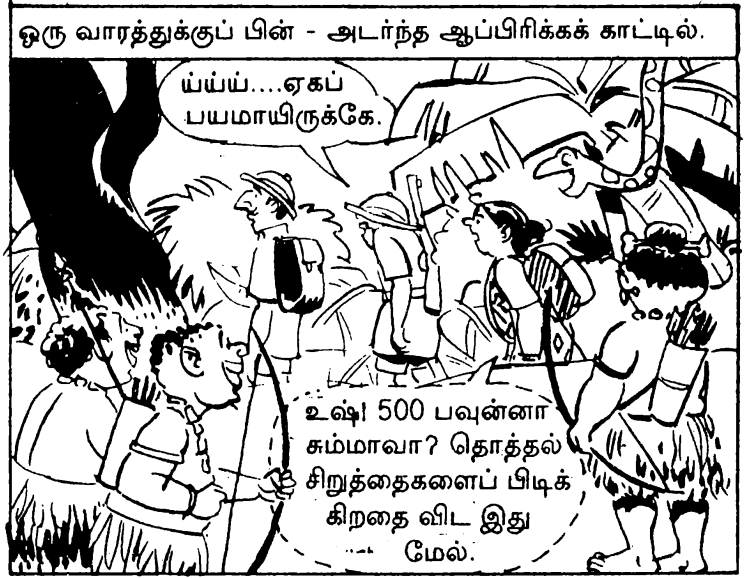
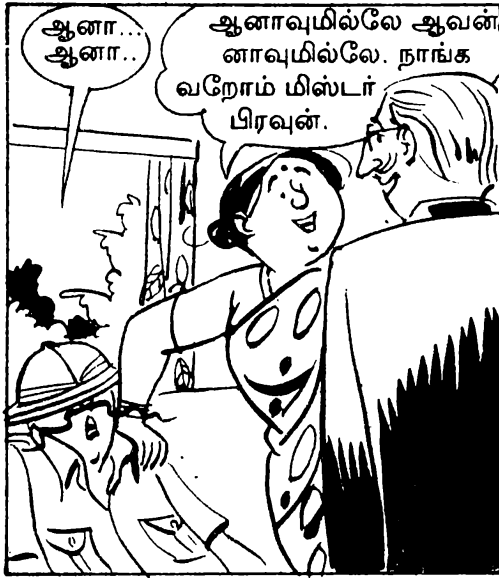
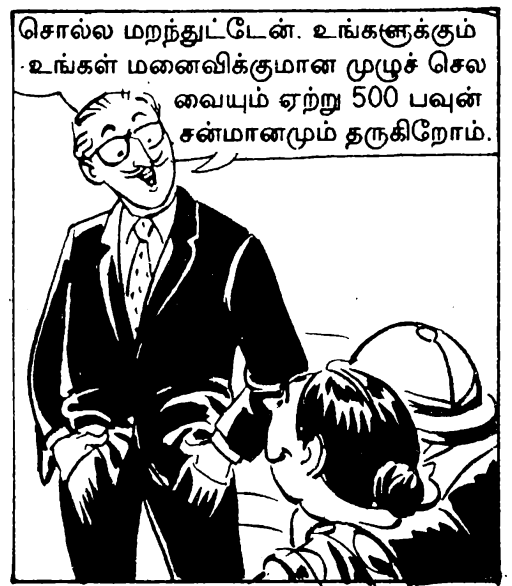

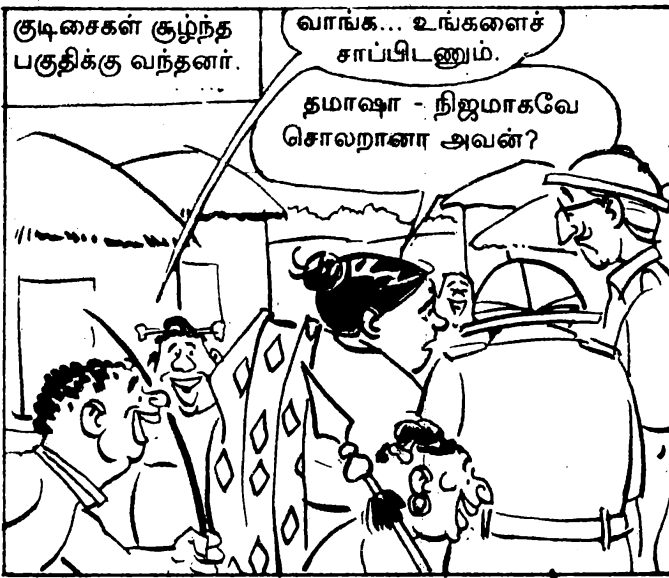
ஆப்ரிக்கக் காட்டில் வேம்பு!

ஒரு பிற்பகல் - வேம்பு குட்டித் தூக்
கத்திலிருந்த போது—

உடல் நடுங்கும் அவர்களை பித்திகள் காட்டினுள் அழைத்துப் போனார்கள்.

நிஜமாகவே வேம்புலின் உடல் நடுக்கத்
தில் அந்தப் பாத்திரம்—

வேம்பு இருந்த பாத்திரம் உருண்ட அதிர்ச்சியில் மற்ற
இரண்டு தவளைகளும் சரிய - அவற்றின் நீர் பெருகி—

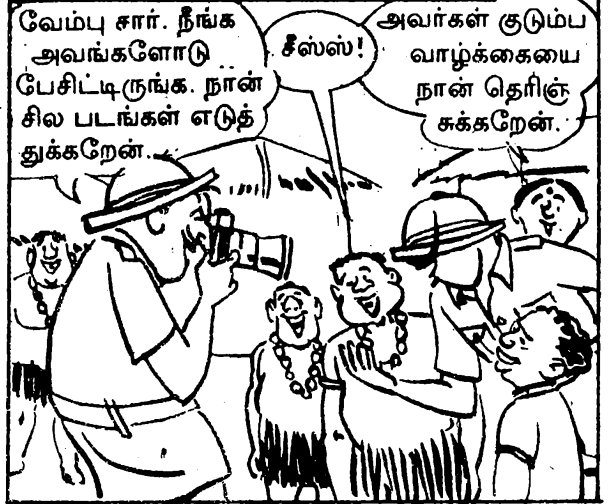
காளவாய் அடுப்புக்களின் தீயை அணைக்கிறது.

நெருப்பு
போச்சு - பலியிட
சகுனம் சரி
இல்லே.

உங்களைச் சமைக்கப் போற
தில்லே. தேவி
உங்களை
விட்டுட்டா.

அதிசயக்கும்படி தப்பிய அவர்களோடு
பிக்குமிகள் நட்போடு பழகினர்.

வேம்பு சார். நீங்க
அவங்களோடு
பேசிட்டிருங்க. நான்
சில படங்கள் எடுத்த
துக்கறேன்.

சீஸ்ஸ்! அவர்கள் குடும்ப
வாழ்க்கையை
நான் தெரிஞ்
சுக்கறேன்.

ஒரு மாசத்துக்
குப் பின்—

இதோ பிரவுன் ஒரு பத்
திரிகைப் பிரதி அனுப்பி
இருக்கார்.

ஒரு செக்கும்
கூட.

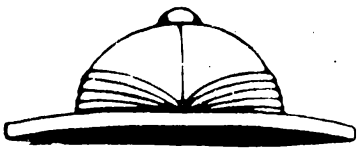

பிக்குமிகளின்
வாழ்க்கை
பற்றிய நேரடித்
தகவல்...

நான் இப்பவே ஷாப்பிங்
செய்யக் கிளம்பறேன். உங்க
ளுக்கு என்ன வாங்கி வர?

காதில்
அடைத்துக் கொள்
ளத் தக்கைகள் - உன்
உளறல்களைக்
கேட்காதிருக்க.

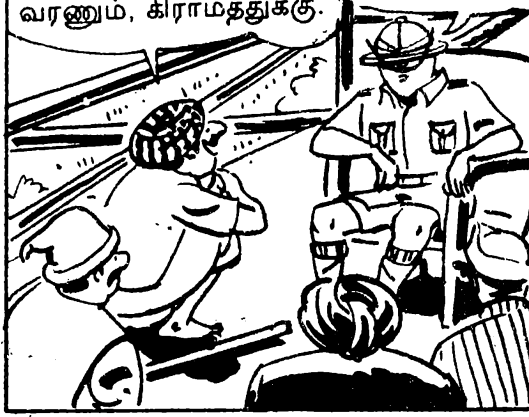
சர்க்கசில் வேம்பு

ஒரு நாள் காலை—
வேம்பு சார். நீங்க எங்க
ளோட சர்க்கஸ் பார்க்க
வரணும், கிராமத்துக்கு.

ம்... சர்க்கஸிலே
குரங்குகளும்,
பறவைகளும்
தான் இருக்கும்.

இல்லே... பயங்கர
சிங்கம், சிறுத்தைகள்
கூட இருக்கு.

ஒரு வேளை
அவை தப்பினா,
எங்களை நீங்க
தான்காப்பாத்
தணும்.

ம்... சர்க்கஸ் ஒரே
'போர்' அடிக்கும்.

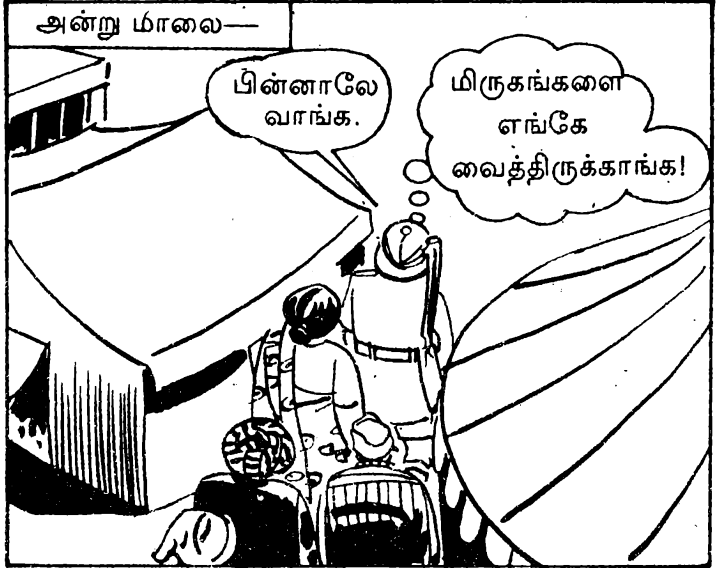
ஆமா... நாம்
எல்லோரும்
சேர்ந்து
போவோம்.

அன்று மாலை—

பின்னாலே
வாங்க.

மிருகங்களை
எங்கே
வைத்திருக்காங்க!

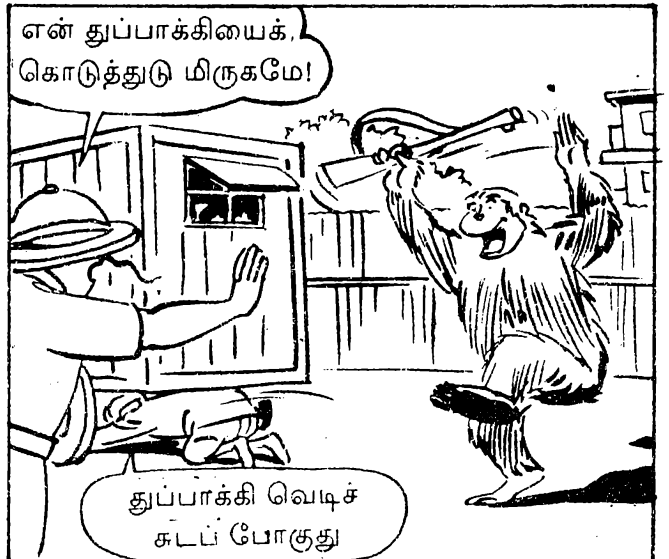
திடீரென்று—

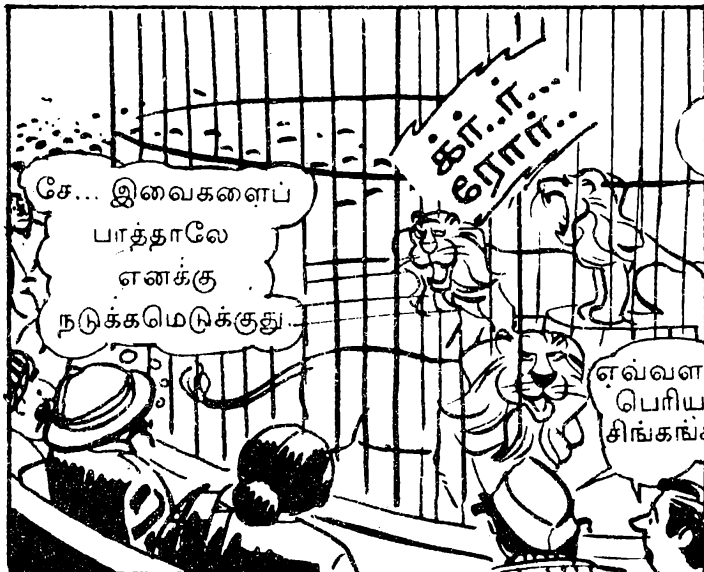
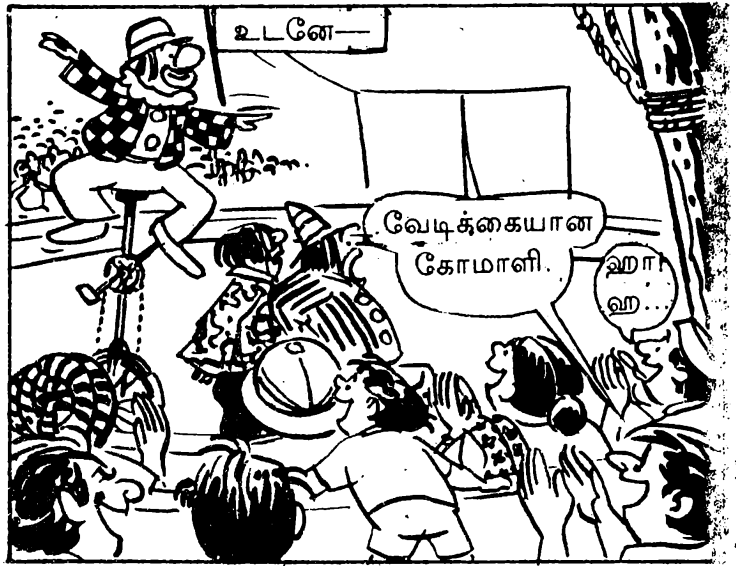
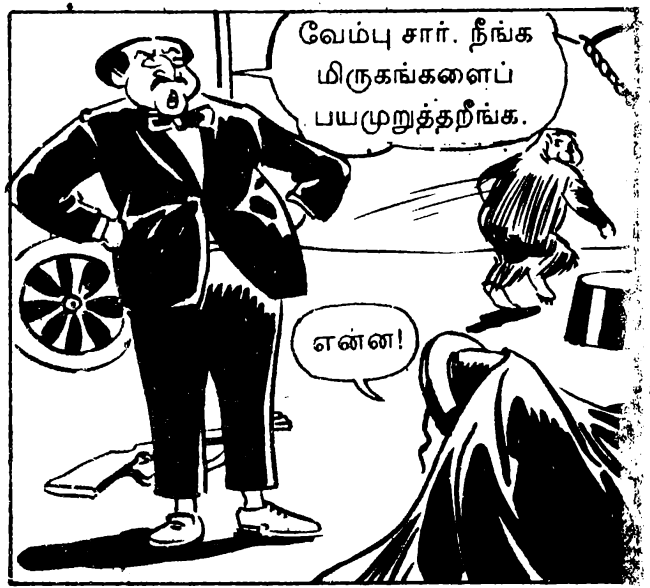
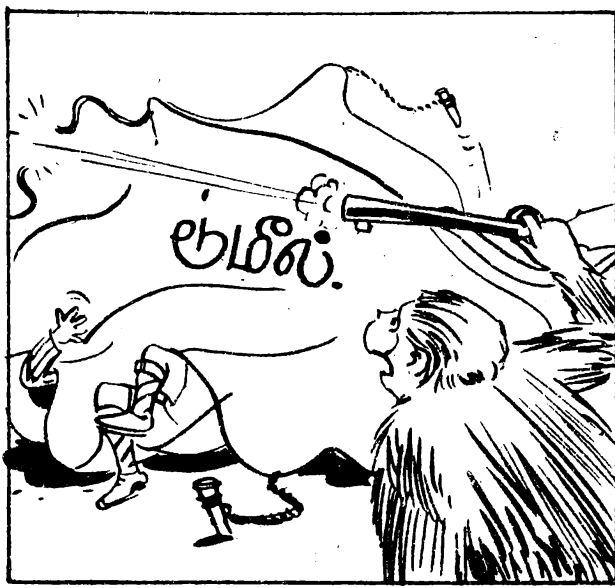
ய்யய்யக்!

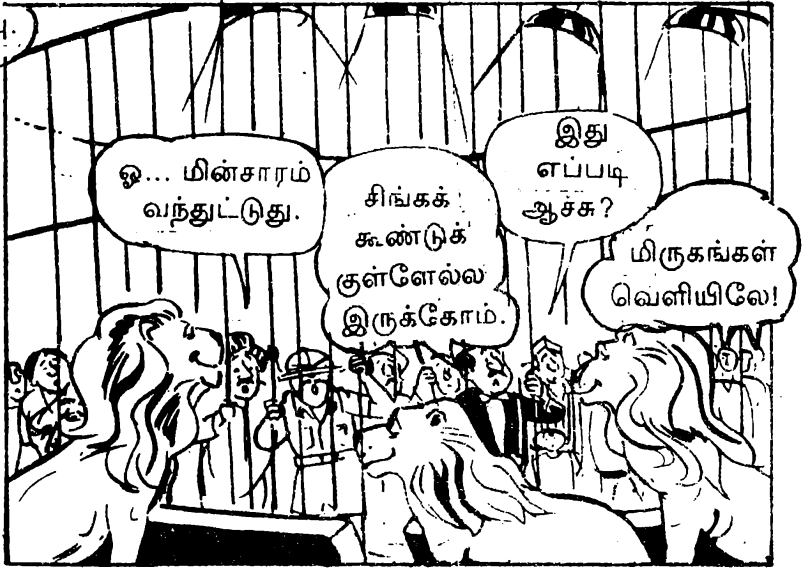
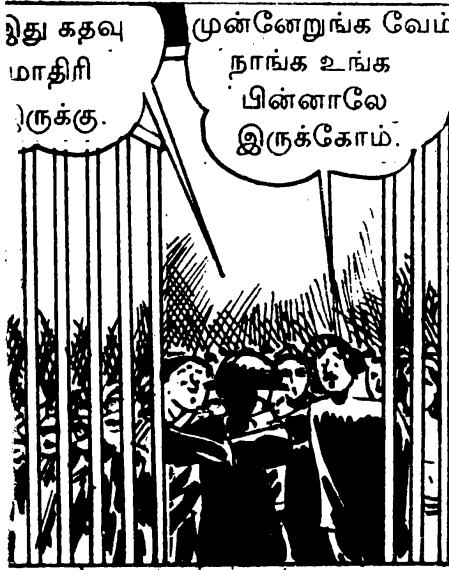

என் துப்பாக்கியைக்,
கொடுத்துடு மிருகமே!

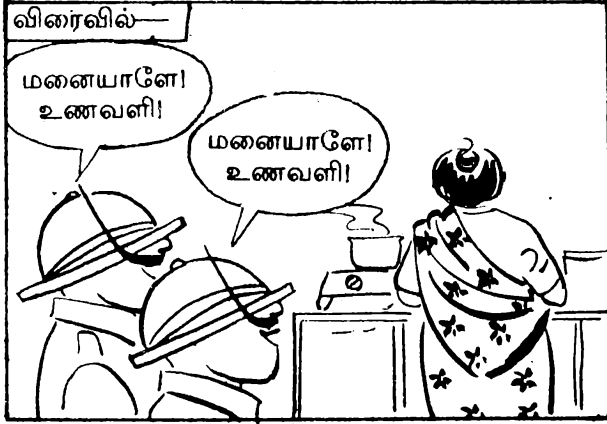
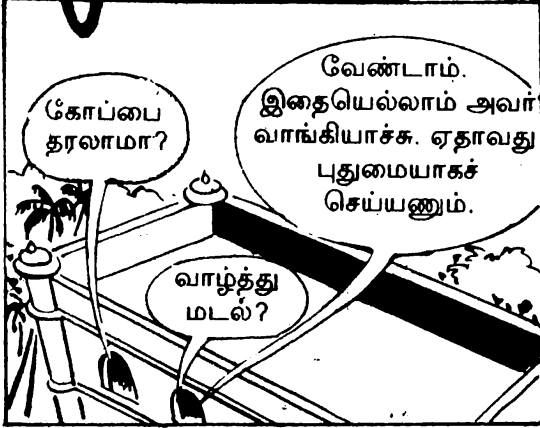
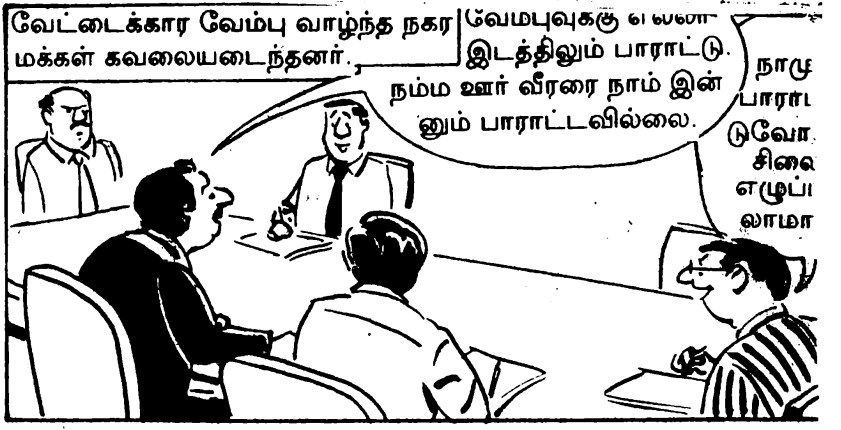
துப்பாக்கி வெடிச்
சுடப் போகுது

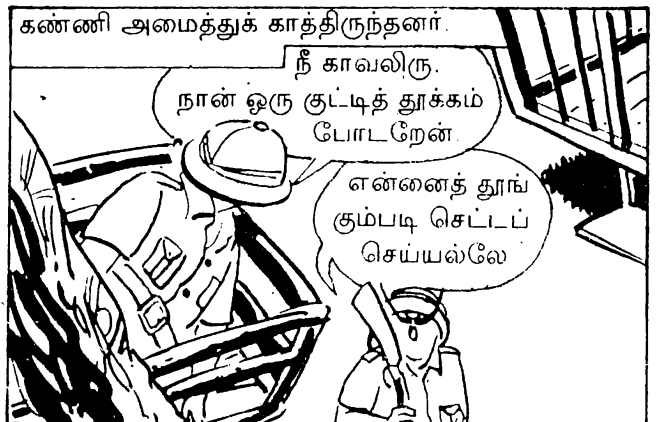
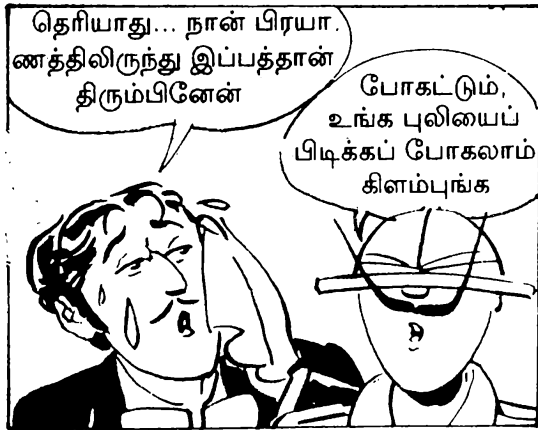
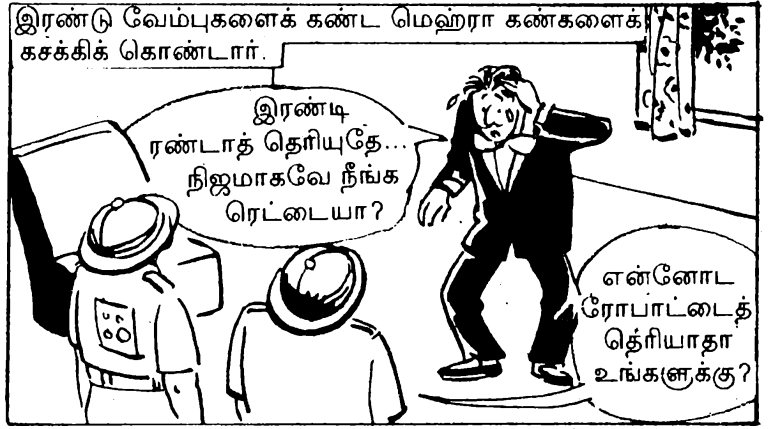
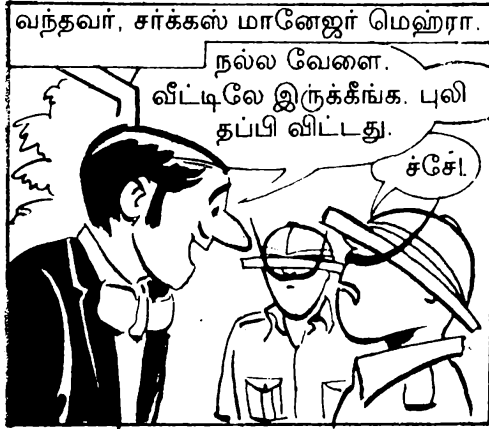
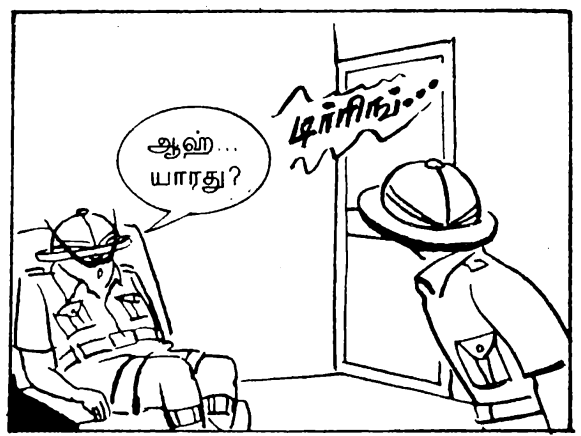
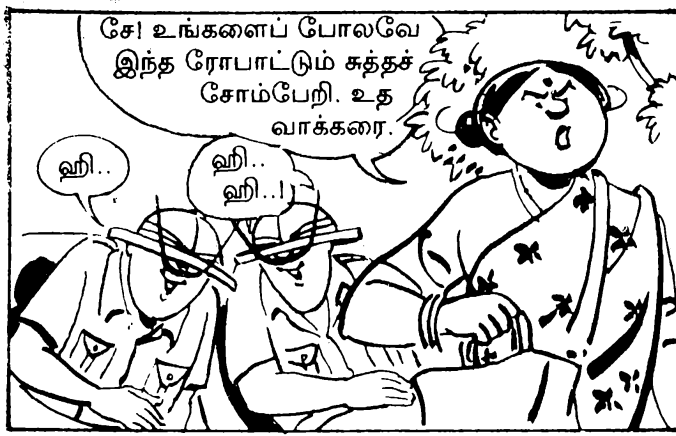

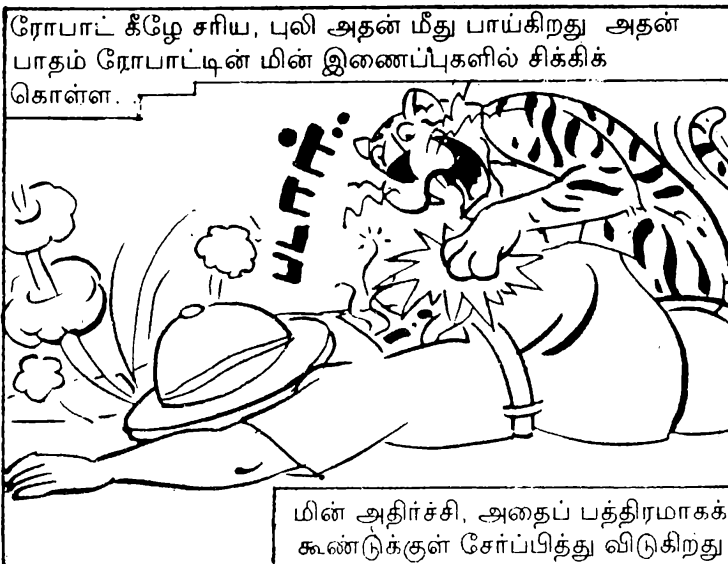
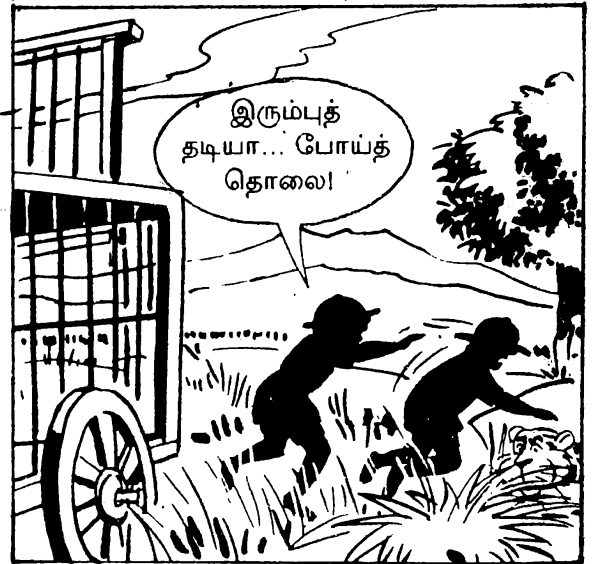
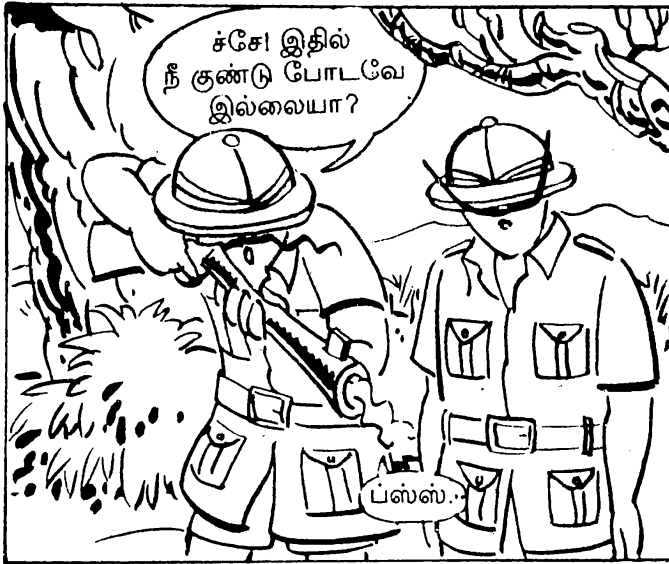

வேம்பு வாழ்ந்த நகரம்

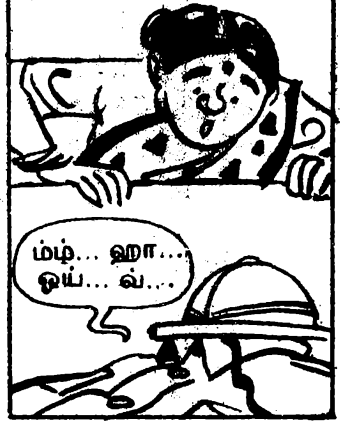
பார்வதி சித்திரக் கதை 1.11.94

சிறுத்தையை வீழ்த்திய வேம்பு

ஒரு நாள் காலை—

வேம்பு உங்களைக்
காண யாரோ
வந்திருக்கா.

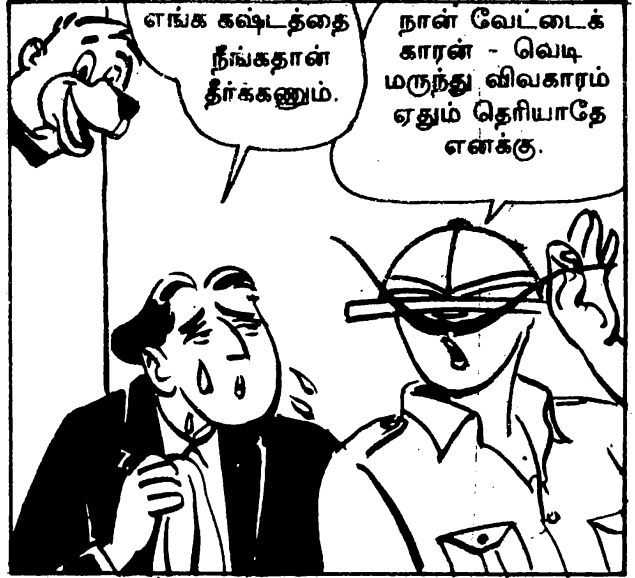
ஹலோ, என் பேர் ஷியாம்
குமார். 'பட்படார்' வெடி
மருந்துச்சாலை மாளேஜர்.

யூகிச்சேன். என்
அருமையான கள
வைப் பாழாக்கி
யதிலிருந்து.

எங்க கஷ்டத்தை
நீங்கதான்
தீர்க்கணும்.

நான் வேட்டைக்
காரன் - வெடி
மருந்து விவகாரம்
ஏதும் தெரியாதே
எனக்கு.

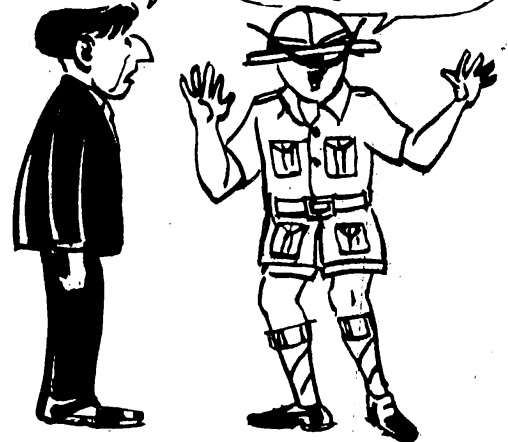
அது புரியுது சார்.
எங்க பாக்டரிக்குள்
புகுந்துள்ள சிறுத்தைப்
புலியை வேட்டையூ
டவே நீங்க உதவணும்.

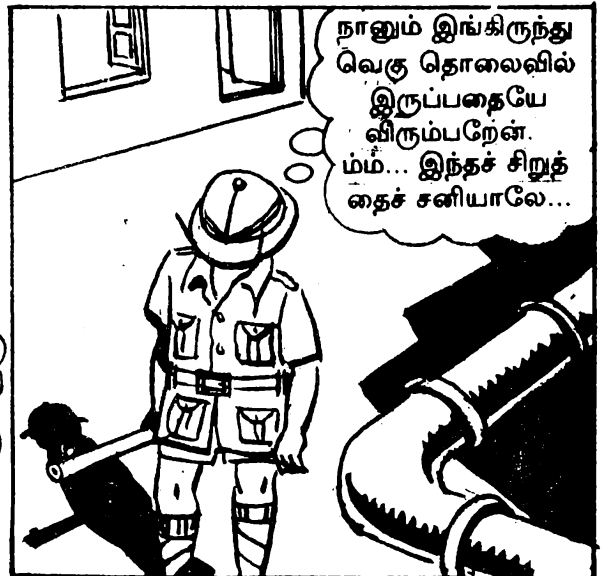
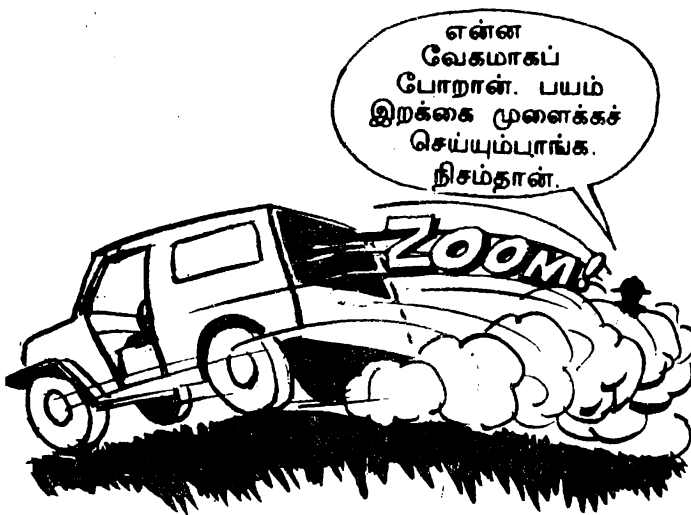
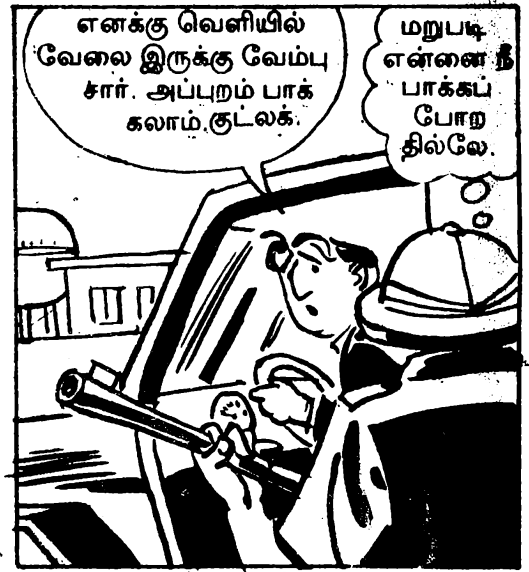
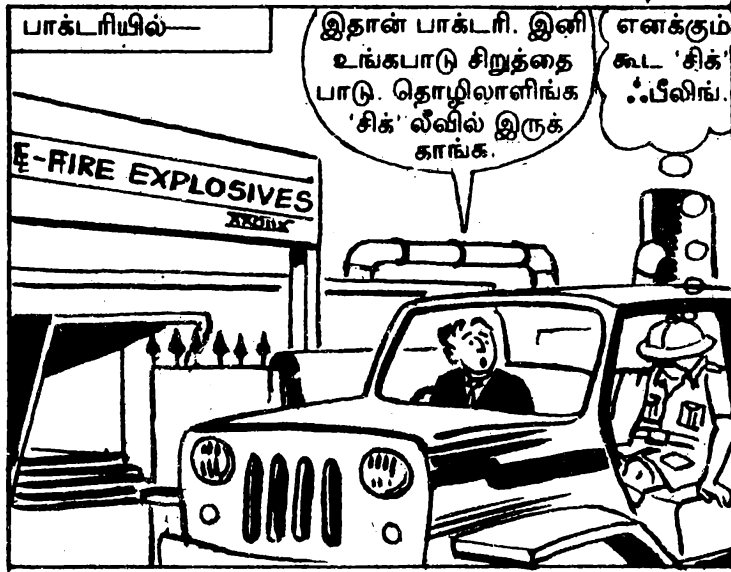
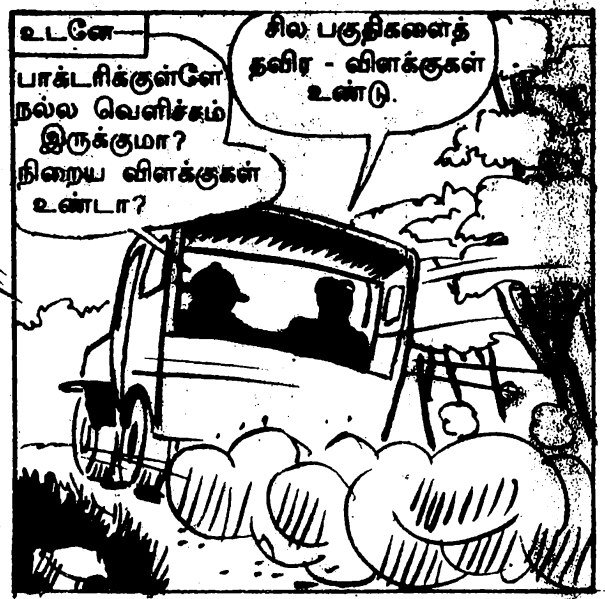
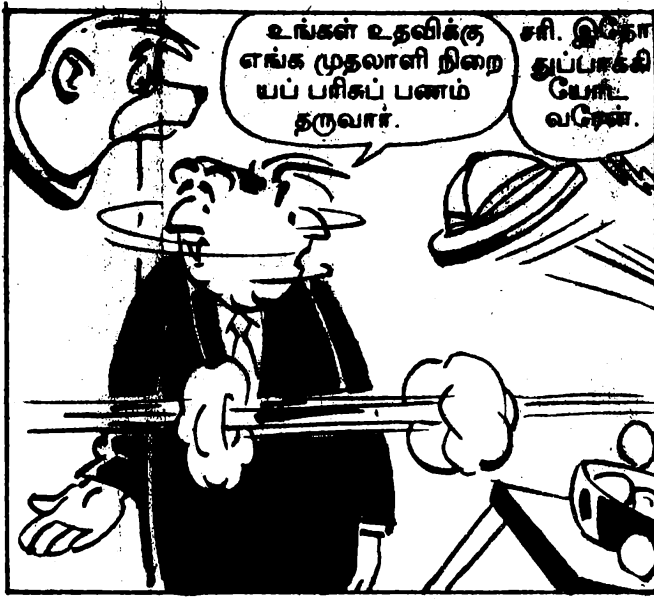
சிறுத்தையா...
உங்க பாக்ட
ரியிலா?

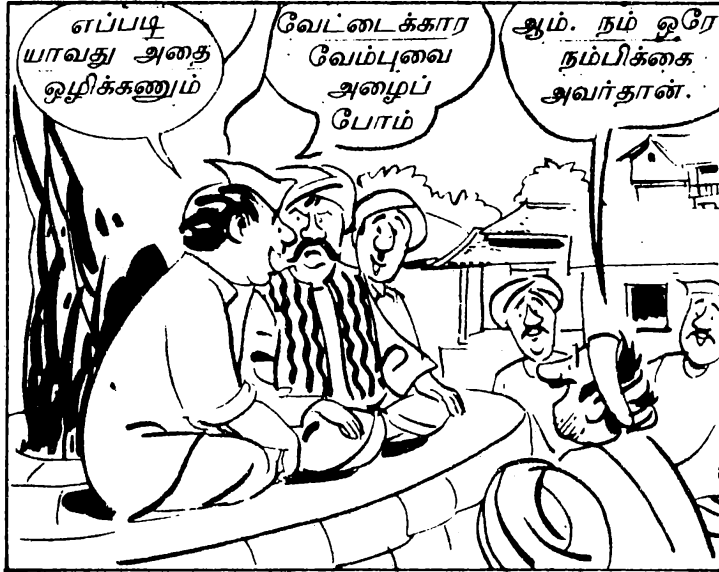

ஆமா. இரண்டு
பேரைக் கொள்
னுடுத்து.

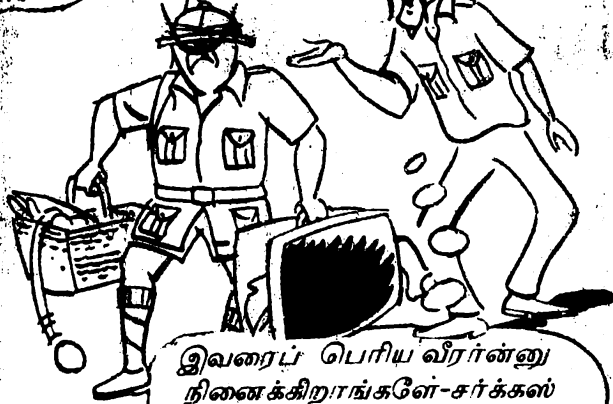
பாக்டரி கேட்டிலே
'சிறுத்தைகளுக்கு
அனுமதி இல்லை'ன்னு
போர்டு போடலியா!

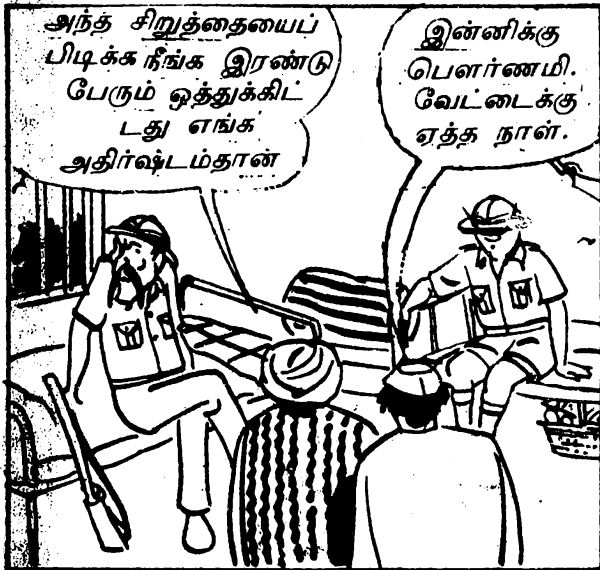
வேம்பு அங்கு வந்தபோது, சங்கர் எரிச்சலடைந்திருந்தான். வேம்பவைப் பற்றி எல்லாரும் புகழுவதைக் கேட்டு.

இவரைப் பெரிய வீரர்ன்னு நினைக்கிறாங்களே-சர்க்கஸ் கோமாளி போல இருக்காரு.

வேம்பு சார். இவர்தான் சங்கர். உங்களைப் போல வேட்டைக்காரர். அப்படியா! அப்ப அவரே சிறுத்தையை பிடிக்கட்டும்

அந்த சிறுத்தையைப் பிடிக்க நீங்க இரண்டு பேரும் ஒத்துக்கிட்டது எங்க அதிர்ஷ்டம்தான்

இன்னிக்கு பெளர்ணமி. வேட்டைக்கு ஏத்த நாள்.

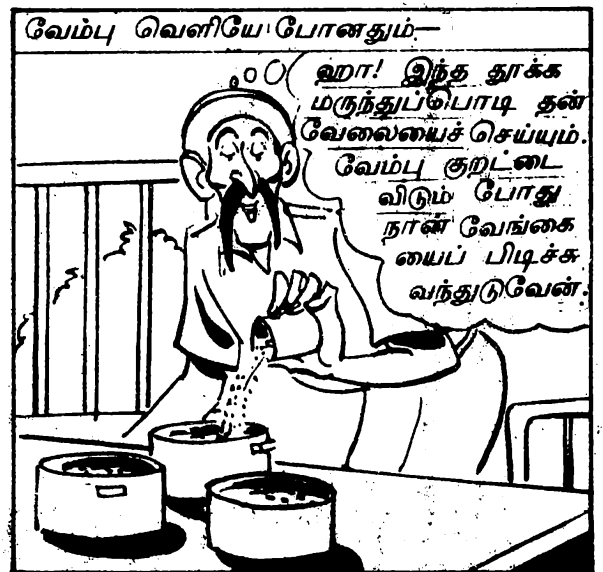
பிறகு—

இதோ...கிராம. மக்கள் உங்களுக்காக விசேஷமான சாப்பாடு அனுப்பி இருக்காங்க.

ஆனா...
ஆனா...

ஆனாவயிலே பேனாவயிலே! ஓ! சரிசரி. உங்களுக்காக வான்கோழி நான் முதல்ல யிரியாணி ஸ்பெஷலா தயார் பண்ணி இருக்காங்க. சாப்பிட்டு மனசொடிஞ்சு போய்டுவாங்க. காலரா வெளியே போய் வரேன்.

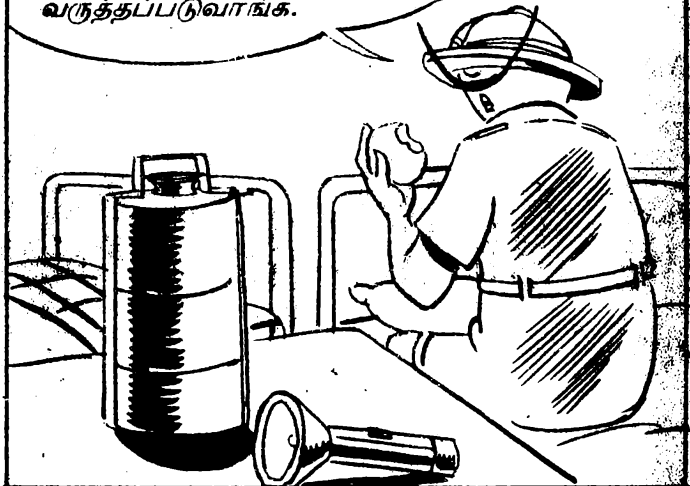
வேம்பு வெளியே போனதும்— ஹா! இந்த தூக்க மருந்துப்போடி தன் வேலையைச் செய்யும். வேம்பு குறட்டை விடும் போது நான் வேங்கையைப் பிடிச்சு வந்துடுவேன்.

இதனிடையே

என் மனைவி—
வெறும் பழங்களை
மட்டும் சாப்பிட்டு
உண்ணா விருத
மிருக்கும்படி
கூறி இருக்கா.
அவள் வார்த்
தையை மீறக்
கூடாது.

ஆனால் நான் இதைச்
சாப்பிட்டாட்டி கிராம மக்கள்
வருத்தப்படுவாங்க.

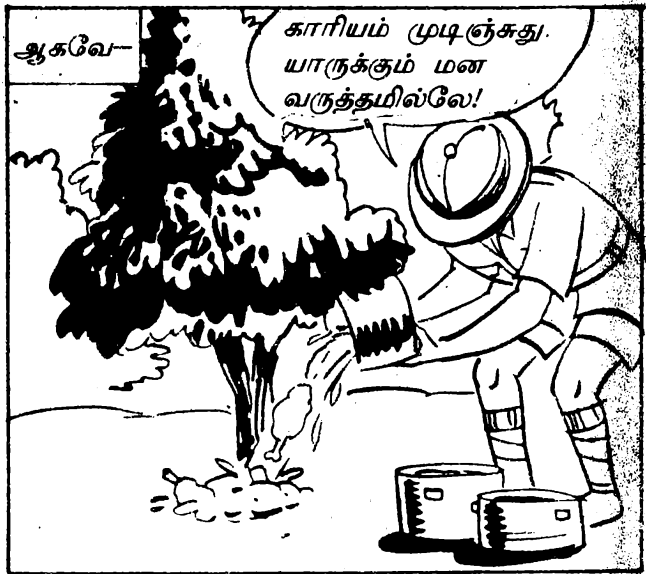

இரவு இருட்டிலே இந்த
உணவை புதரில் வீசி
எறிஞ்சிடறேன். அதான் சரி.

ஆகவே—

காரியம் முடிஞ்சது.
யாருக்கும் மன
வருத்தமில்லே!

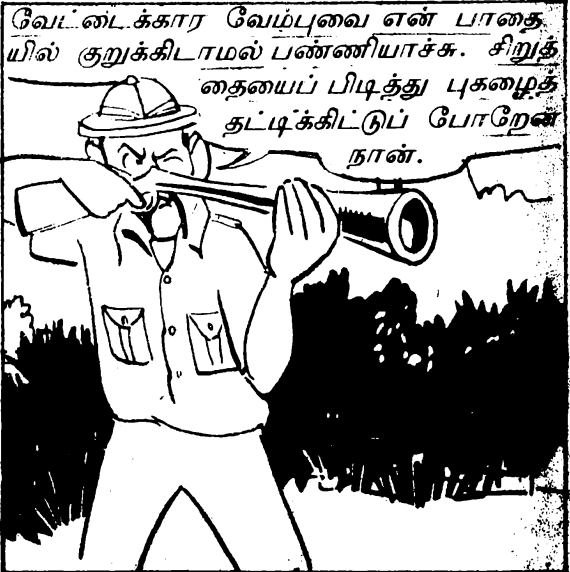

இரவில்—

இனி நான்
தூங்கப் போறேன்.
அந்த சங்கர் சிறுத்தையைக்
கவனிக்கட்டும்.

வேட்டைக்கார வேம்புவை என் பாதை
யில் குறுக்கிடாமல் பண்ணியாச்சு. சிறுத்
தையைப் பிடித்து புகழைத்
தட்டிக்கிட்டுப் போறேன்
நான்.

சங்கர் காட்டினுள்ளேவெகுதூரம் போனார் சிறுத்தையைத் தேடிக்கொண்டு. இதனி-
டையே-

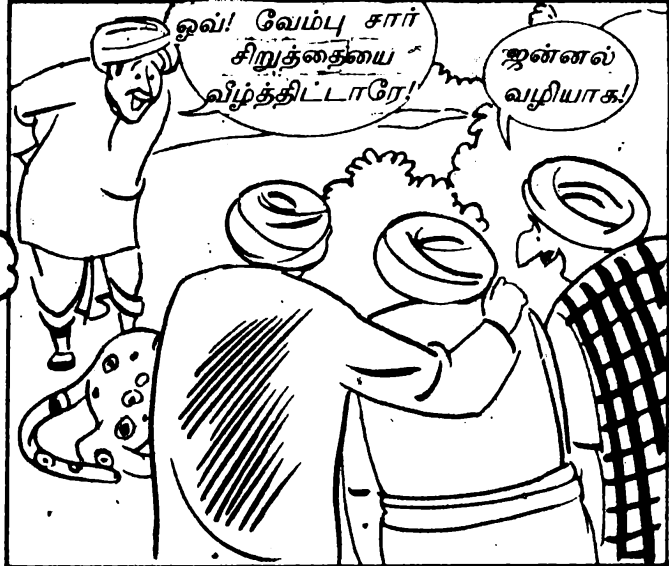

மருந்து கலந்த உணவை உண்ட சிறுத்தை விரைவில் ஆழ்ந்து உறங்கலாயிற்று.

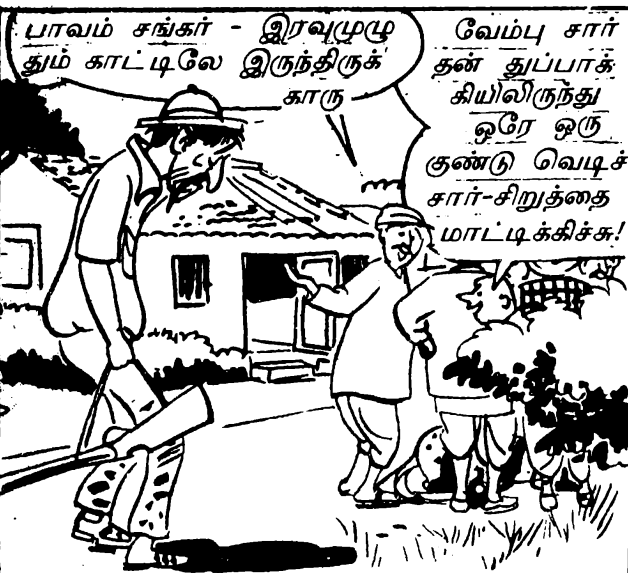

வேம்புவும் நிம்மதியாகத் தூங்கினார். சங்கர் இரவுமுழுவதும் காட்டில் அலைந்தார்.

மறுநாள் காலை-

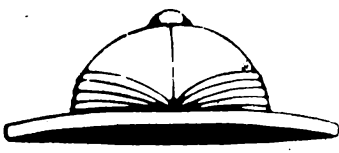
பாவம் சங்கர் - இரவுமுழுதும் காட்டிலே இருந்திருக்காரு

வேம்பு சார் தன் துப்பாக்கியிலிருந்து ஒரே ஒரு குண்டு வெடிச்சார்-சிறுத்தை மாட்டிக்கிச்சு!

நினைவிழந்து கிடந்த சிறுத்தையை உள்ளூர் மிருகக்காட்சிசாலையிடம் ஒப்படைத்தனர்.

அளிக்காவில் வேம்பு

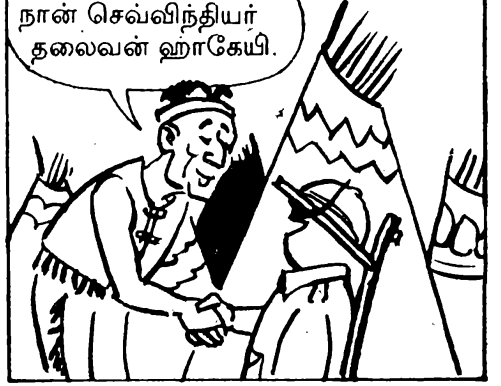
அடியே, இதைக் கேளு.
சர்வதேச வேட்டைக்காரர்
கள் சம்மேளனத்தில்
கலந்து கொள்ள, என்னை
அமெரிக்காவுக்கு
அழைத்திருக்கி.
றார்கள் - விமான டிக்
கெட்டோடு.

ஆச்சரியமா
இருக்கே!
போய்
வாங்க

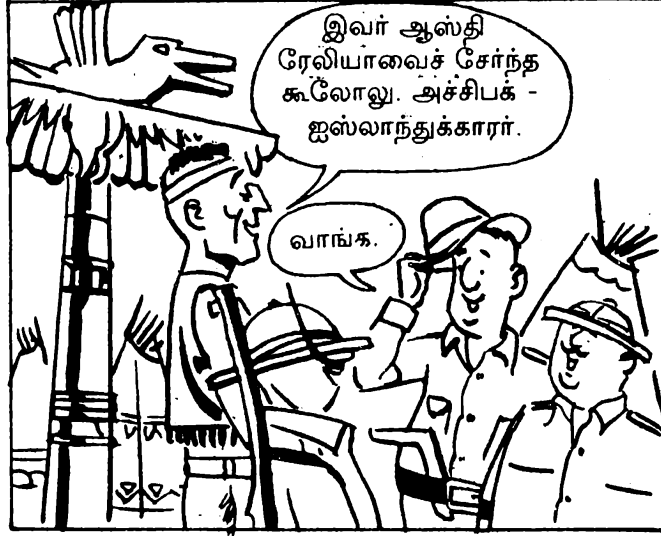

சில நாட்களில் வேம்பு, ஓயிட் வாட்டர்
என்னுமிடத்திலுள்ள பிளாக் ஃபுட்
செவ்விந்தியர் குடி இருப்புக்கு வந்து
சேர்ந்தார்.

வருக, வேம்பு சார்.
நான் செவ்விந்தியர்
தலைவன் ஹாகேயி.

மற்ற நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர்.

இவர் ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த
கூலோலு. அச்சிபக் -
ஐஸ்லாந்துக்காரர்.

வாங்க.

இவர் சிம்பாபுவேவைச் சேர்ந்த
மெபிலி. ஆப்பிரிக்காவின்
சிறந்த வேட்டைக்காரர்

உலகின் சிறந்த வேட்டைக்காரர் என்று கூறுங்கள்.

வேம்புவுக்கு மெபிலியோடு ஒரு செவ்விந்தியக் டீபி (கூடாரம்)யில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது

என் பதினோராவது வயதில் இந்தக் குச்சியினால் முதல் யானையைக் கொன்றேன் நான்.

சாமர்த்தியசாலி

ஓரே போர்!

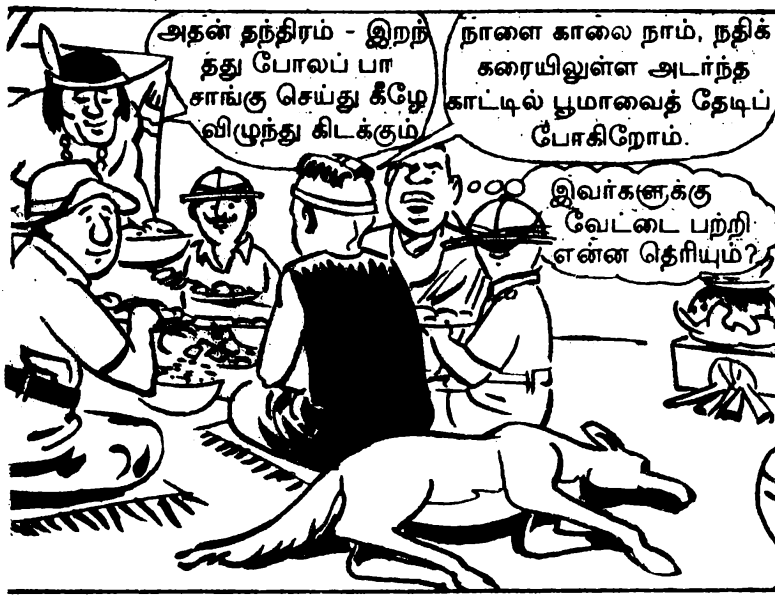
சாப்பாட்டின் போது—

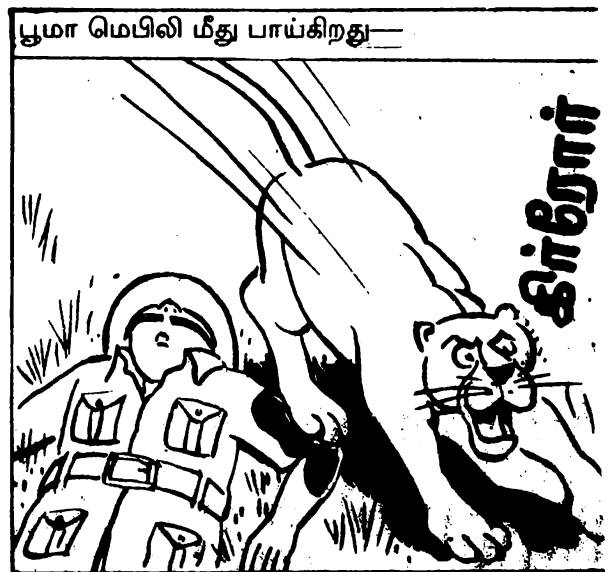
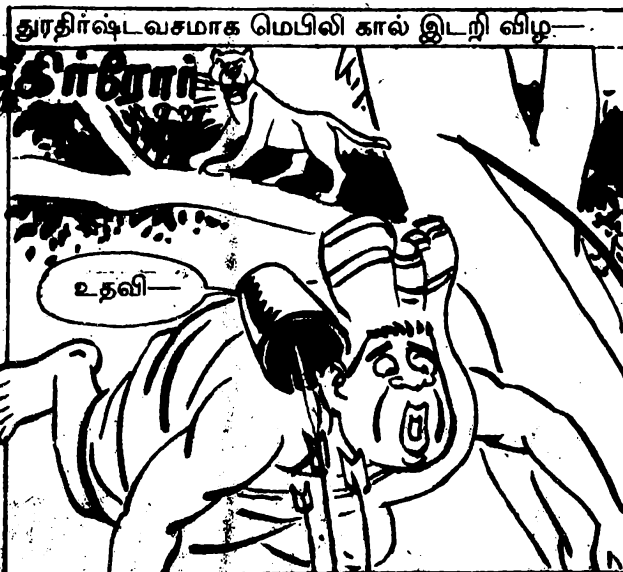
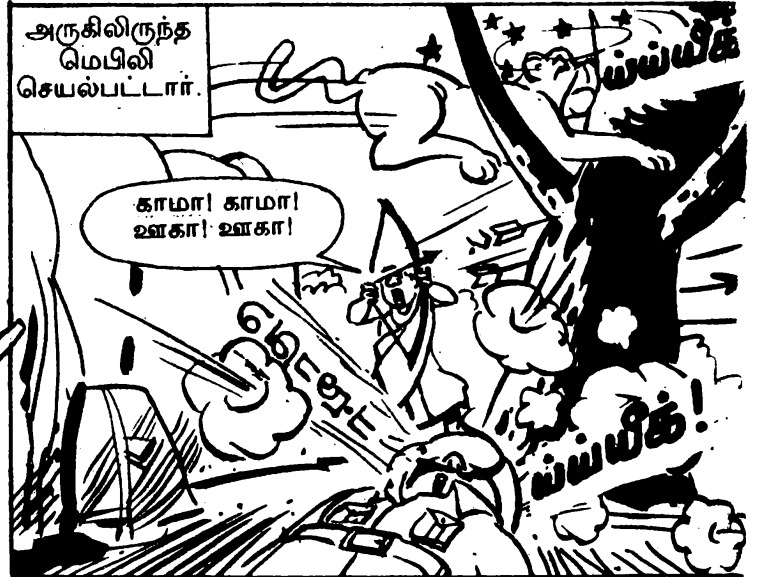
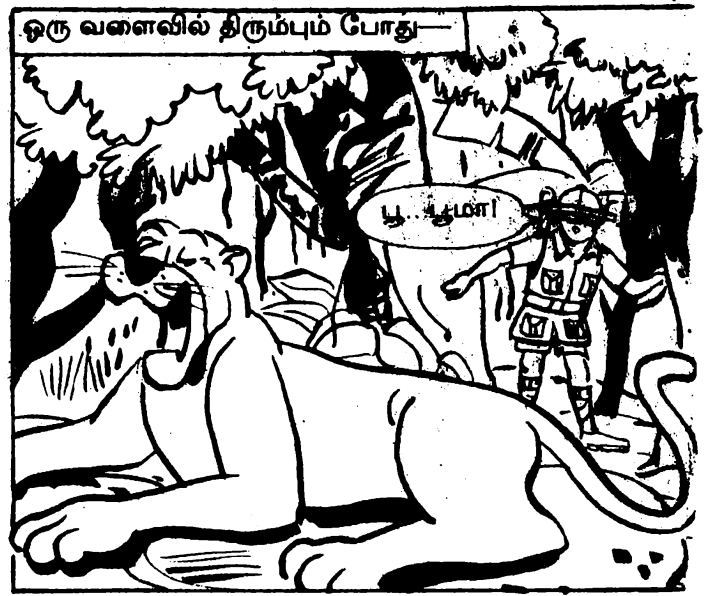
ஆஸ்திரேலியாவில் நாங்கள் வேட்டையாடுவது பூமராங்கினால் தான்.

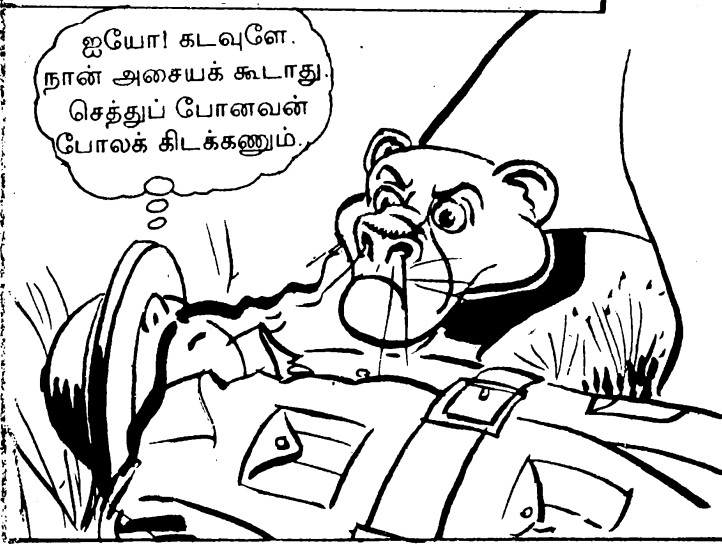
காட்டில் கோயோட்டி என்னும் ஓநாயும் சிறந்த வேட்டைக்காரன்தான்.

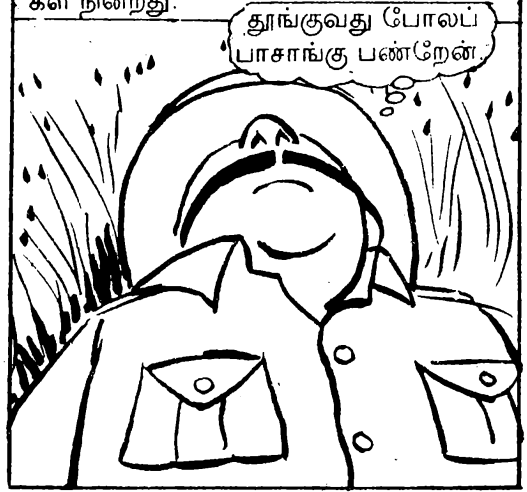

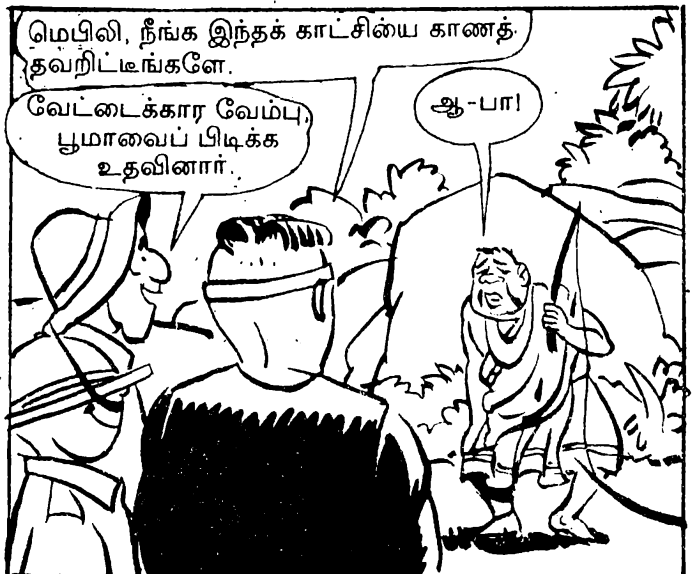
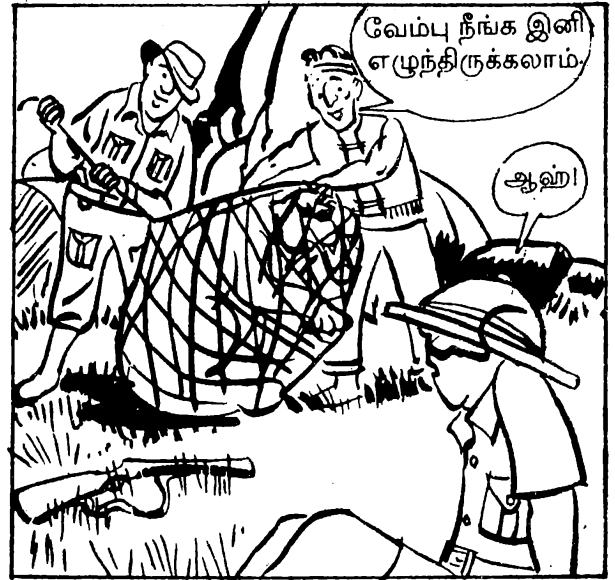
...ஆனால், சட்டென்று தன் தாவலை நிறுத்தி—

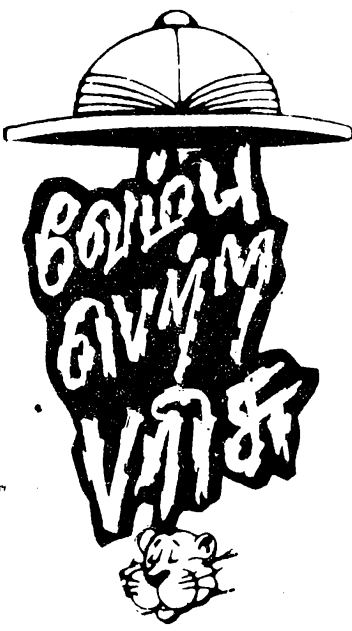

பூமா தன் மீது பாய்வதை எதிர்பார்த்த வேம்புவின இதயத் துடிப்பு சில விநாடிகள் நின்றது.

உயிரோடிருப்பதற்கான அறிகுறிகளை வேம்புவிடம் எதிர்பார்த்துப் பூமா காத்திருந்தது.

வேம்புவின் மனைவி அலமாரியை
ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டிருந்தாள்.

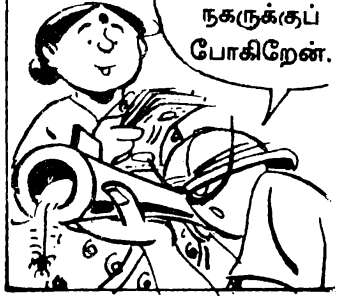
நாம் இதுவரை எவ்வளவு பரிசு
பெற்றிருக்கிறோம்!

ம்..ஹூம்!

அந்தப் பணத்தில் - எனக்கு
ஏதாவது நகை வாங்கினால்
என்ன? பணத்தைத்
தங்கமாக்குவது
நல்லதல்லையா?

ஆவ்.. சரி சரி.
நாளைக்கு.
நகருக்குப்
போகிறேன்.

இதனிடையே, நகரின் ரகசியமான இடத்தில், பகல்
நாத் என்னும் பித்துக்குளி கண்டுபிடிப்பாளர் மகிழ்ச்
சியால் குதித்துக் கொண்டிருந்தார்.

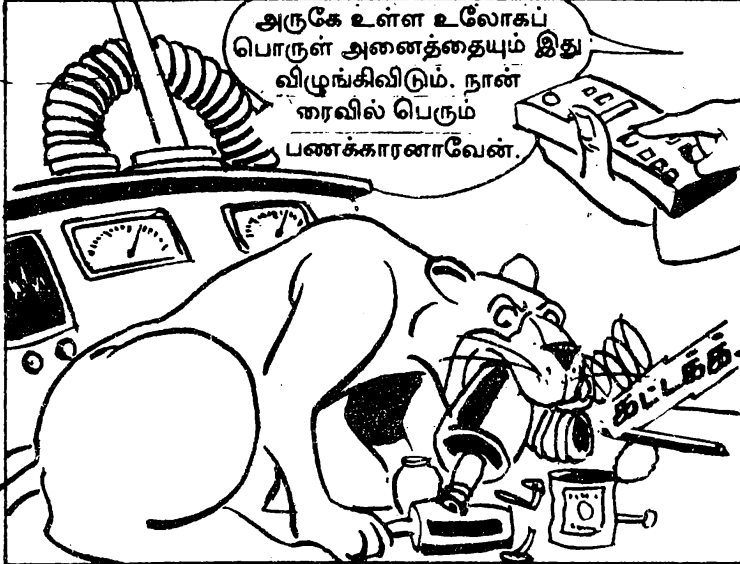
என் ரபாட்.
சிறுத்தை!

சாப்பிடு என்ற பொத்தானை
அழுத்தினால் போதும்

அருகே உள்ள உலோகப்
பொருள் அனைத்தையும் இது
விழுங்கிவிடும். நான்
நரவில் பெரும்
பணக்காரனாவேன்.

மறுநாள்—

ஆ! இப்படி சில போது
நகரத்துக்கு வருவது
நல்லதுதான்.

இன பொம்மை மற்றும் சாதனங்களைப்
த்து வியப்புற்றார் வேம்பு.

வ எல்லாம் என்ன?

ந்தம். உலோகப்-
பாருள்களைக் கவர்ந்து
ழக்கும். இந்தப் பெரிய
நனம் இரும்புப்
பூவைத் தூக்கும்.

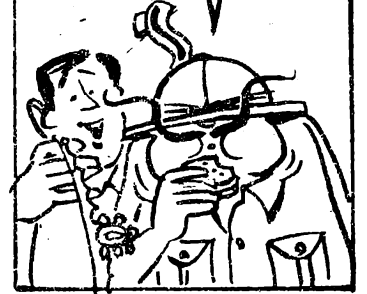
ம்... வந்து காட்டு
மிருகங்களைக்
கவரும்படி ஏதுமில்
லையா? நாம்
நிம்மதியா ஒய்வ
எடுக்கலாம்.

அப்படி
ஏதுமில்லையே.

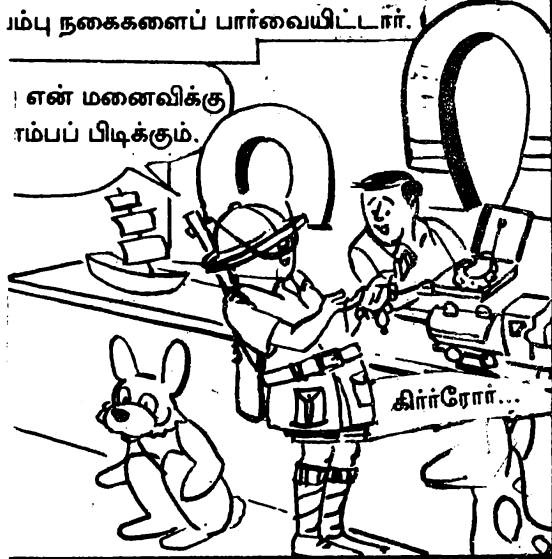
எல்லாப் பெண்களையும்
கவரும் நகைகள் இருக்கு
எங்களிடம்.

பலே, பலே! என்
மனைவிக்குத் தேவை
அவை தானே?

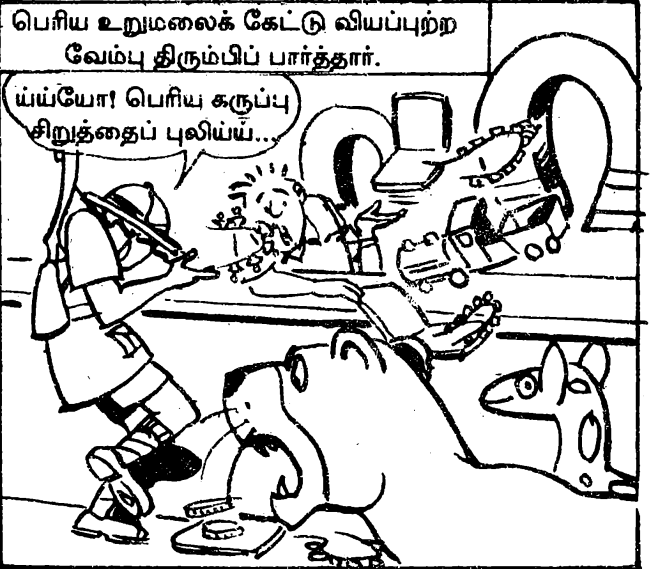
ம்பு நகைகளைப் பார்வையிட்டார்.

என் மனைவிக்கு
ம்மப் பிடிக்கும்.

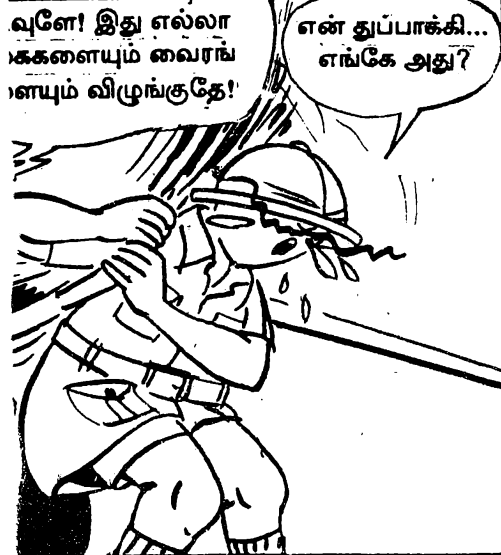
பெரிய உறுமலைக் கேட்டு வியப்புற்ற
வேம்பு திரும்பிப் பார்த்தார்.

ய்ய்யோ! பெரிய கருப்பு
சிறுத்தைப் புலிய்ய...

வுளே! இது எல்லா
ககளையும் வைரங்
ளையும் விழுங்குதே!

என் துப்பாக்கி...
எங்கே அது?

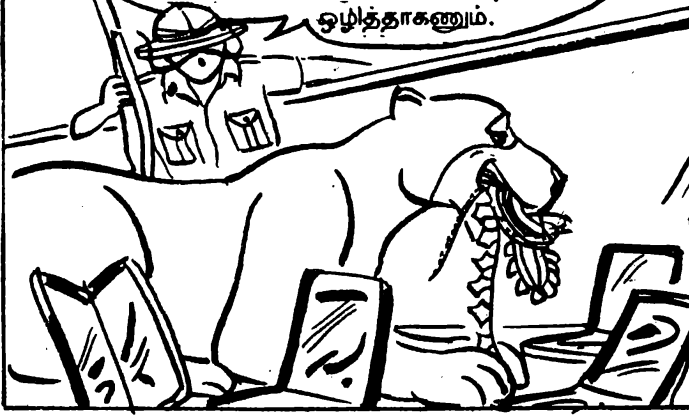
வேம்புவின் நடுங்கும் விரல்கள் துப்பாக்கி
விசையை அழுத்த...

ய்யீ...! நான்,
என்னையே கொன்று
கொள்ள இருந்தேன்

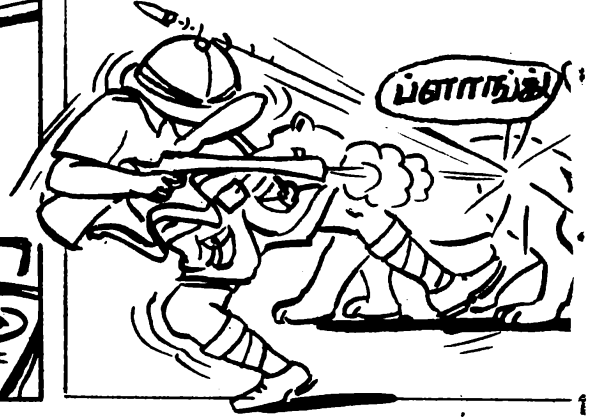

இதனிடையே சிறுத்தை நகைகளை கவராய்மாக விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

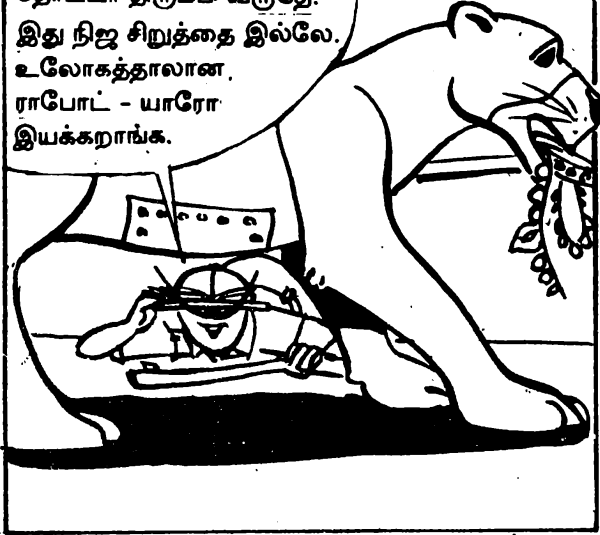
தங்கம்... விலையுயர்ந்த ரத்தினக் கற்களைச் சுவைக்கும் இந்த விந்தை மிருகத்தை ஒழித்தாகணும்.

முடிவில் வேம்பு தன் துப்பாக்கியைக் குழுவைத்துச் சுவையில் வெற்றி பெற்றார்.

தோட்டா திரும்பி வருதே. இது நிஜ சிறுத்தை இல்லே. உலோகத்தாலான ராபோட் - யாரோ இயக்கறாங்க.

இதற்குள் மார்க்கெட்டில் பீதி பரவ, எல்லாரும் பதுங்க ஒடினர்.

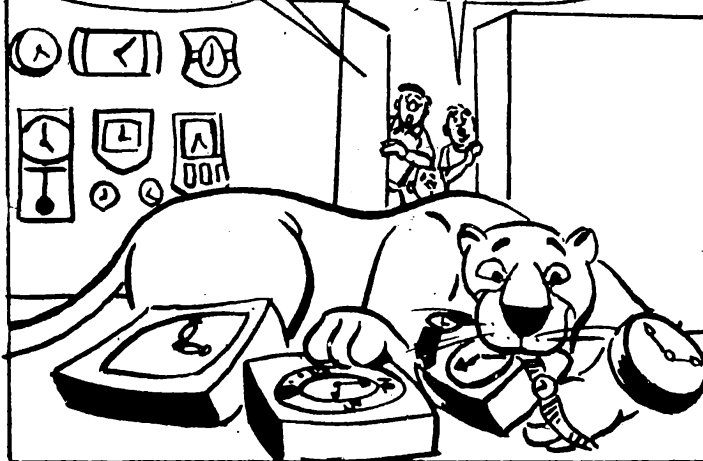
நகைக் கடையிலிருந்து சிறுத்தை வெளியே வருது.

அடுத்துள்ள கடிகாரக் கடைக்குப் போறது.

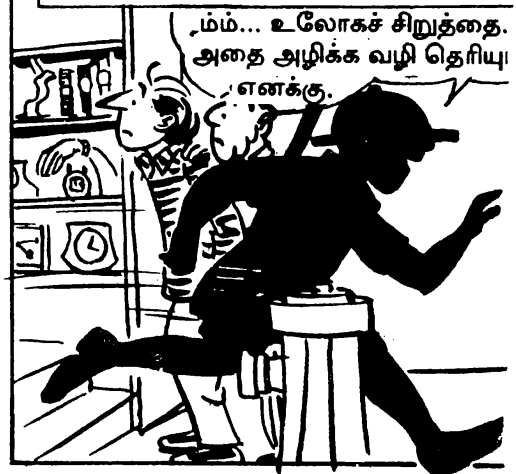
அட ராமா! கடிகாரங்களையும் சாப்பிடுதே.

அதன் ருசி. ரொம்ப விலை மதிப்பானது போலிருக்கு.

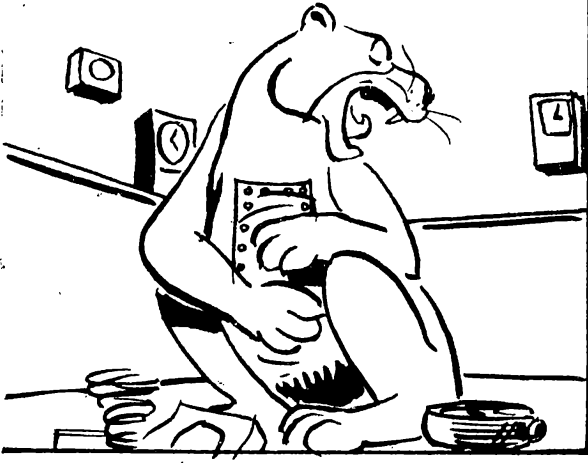

அந்த மிருகம் நிஜமல்ல என்ற உண்மை வேம்புவிடம் ஒரு யோசனையை உருவாக்கிற்று.

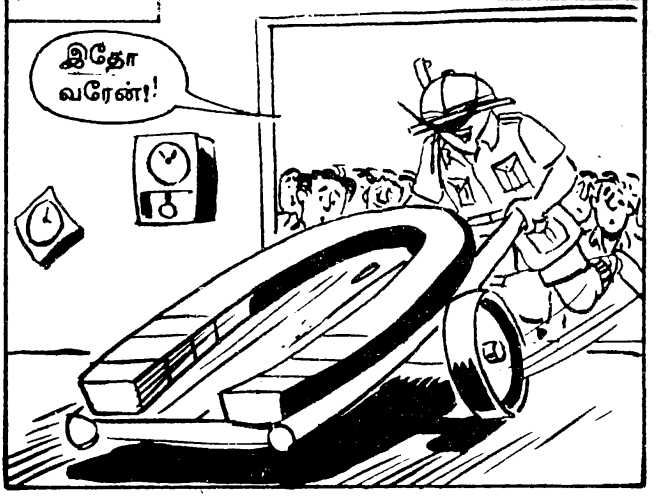
ம்... உலோகச் சிறுத்தை. அதை அழிக்க வழி தெரியு எனக்கு.

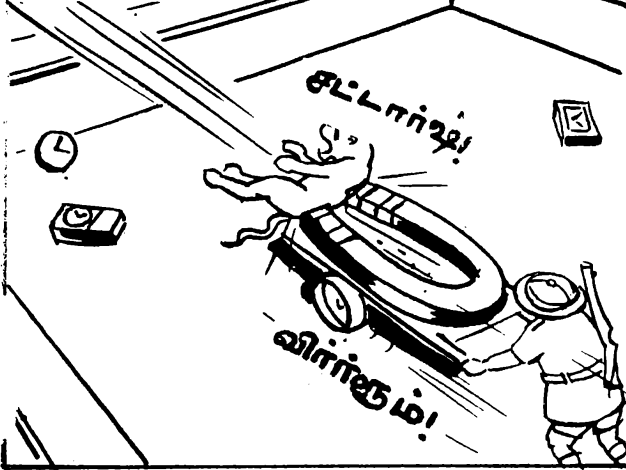
வேம்பு வருவதற்குள் சிறுத்தை கடிகாரங்கள் அனைத்தையும் விழுங்கி விட்டது.

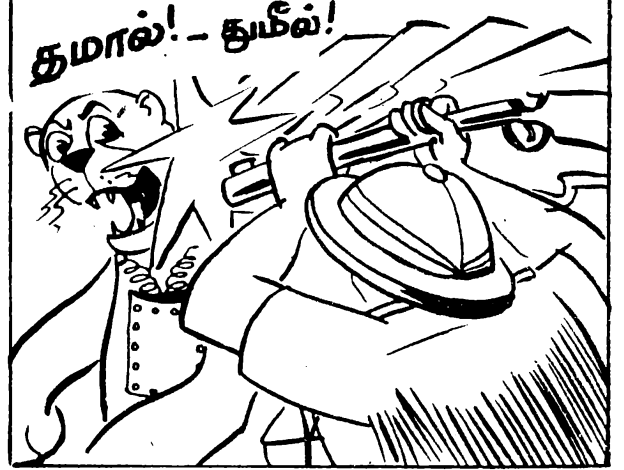
வேட்டையில் குழப்பமடையும் வேம்பு வழக்கத்துக்கு மாறாக வேகமாகச் செயல்பட்டார்.

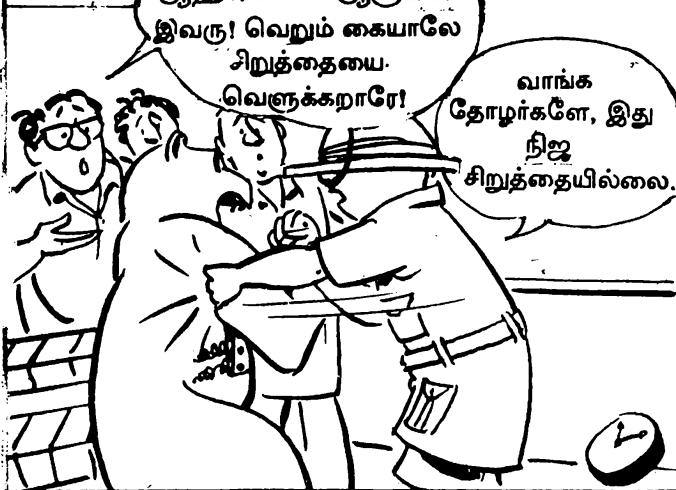
அவர் எதிர்பார்த்தபடியே, சிறுத்தை காந்தத்தினால் இழுக்கப்பட்டது.

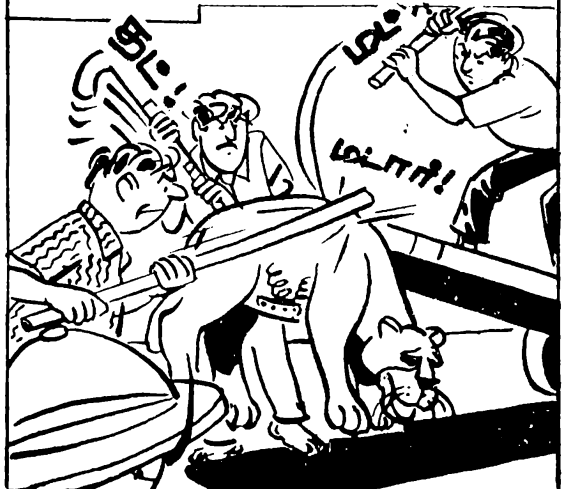
வேம்பு அதன் மீது பாய்ந்து அதை அடித்து நொறுக்கினார்.

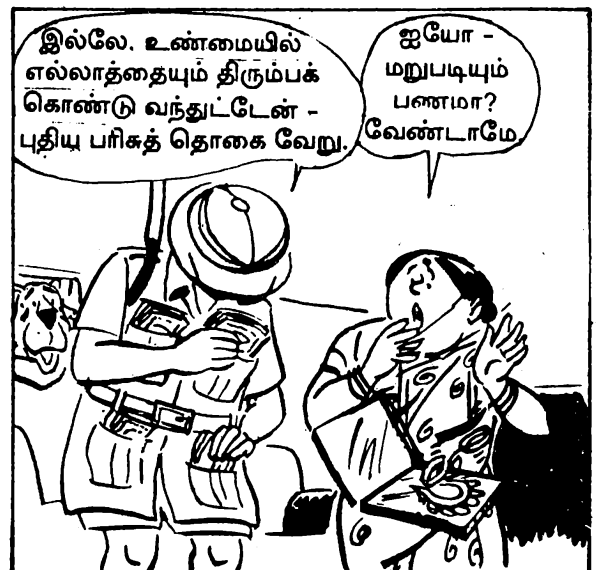
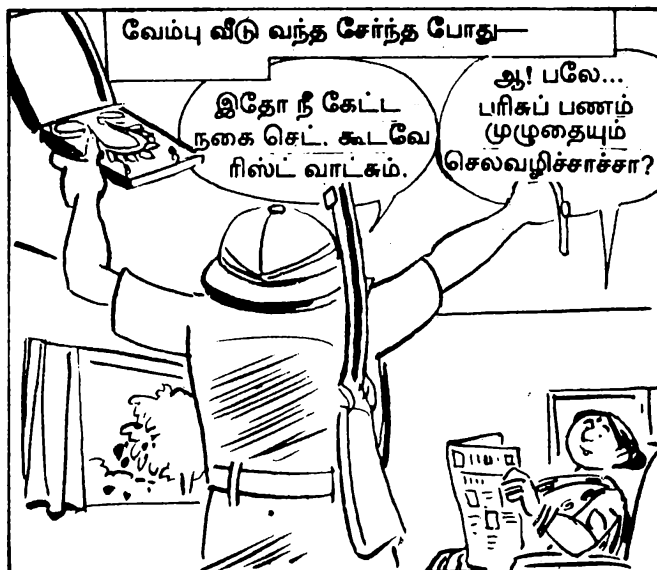
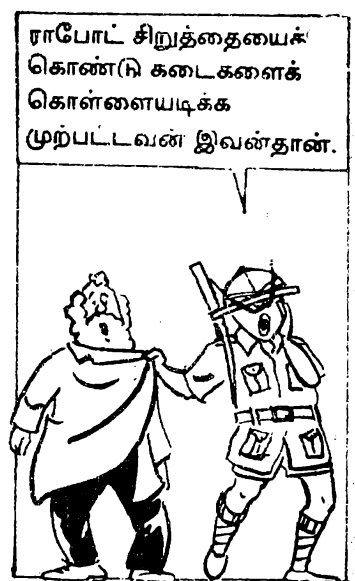
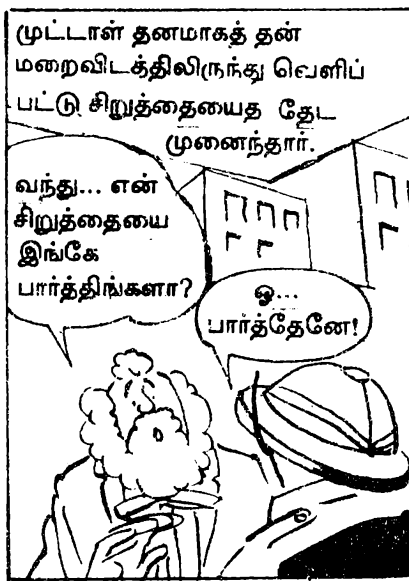

முதலில் விரிந்த விழிகளுடன் மக்கள் அதை வேடிக்கை பார்த்தனர்.

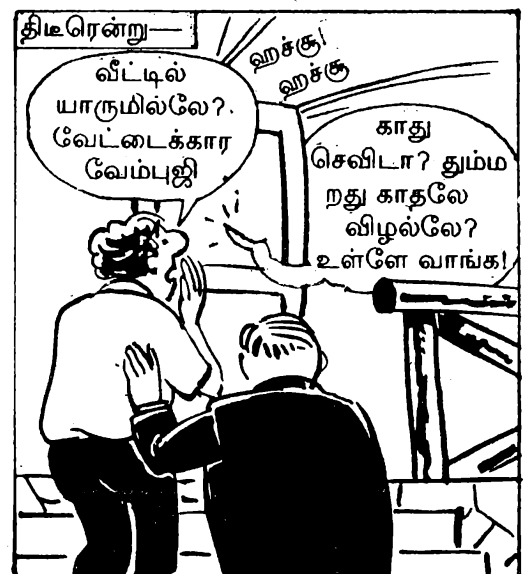
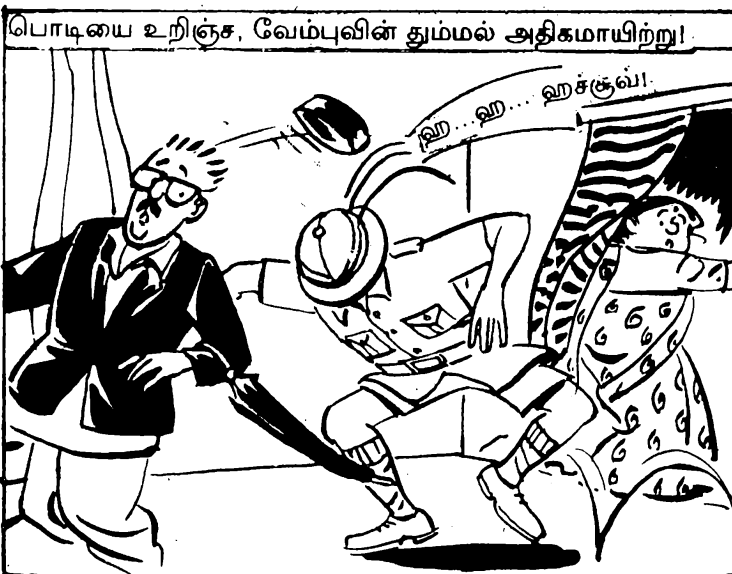
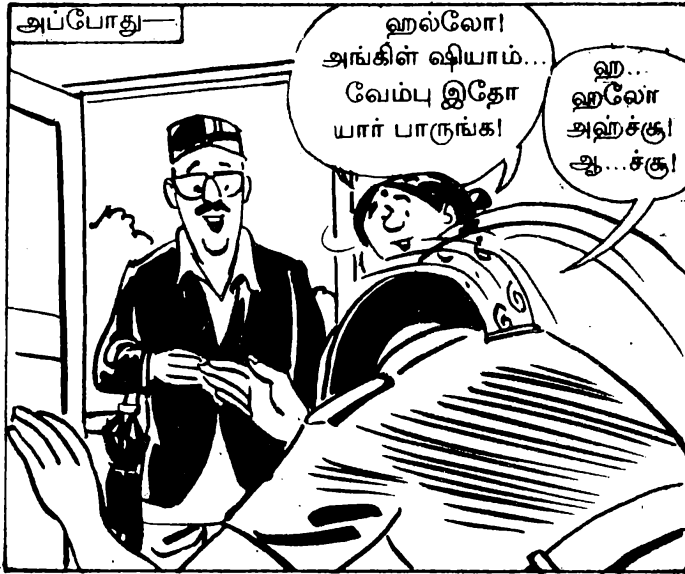
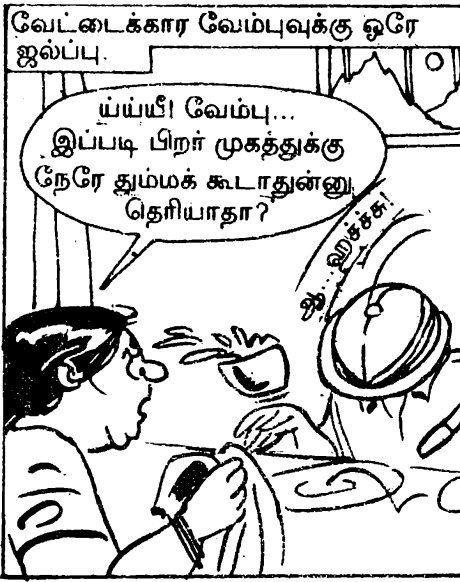

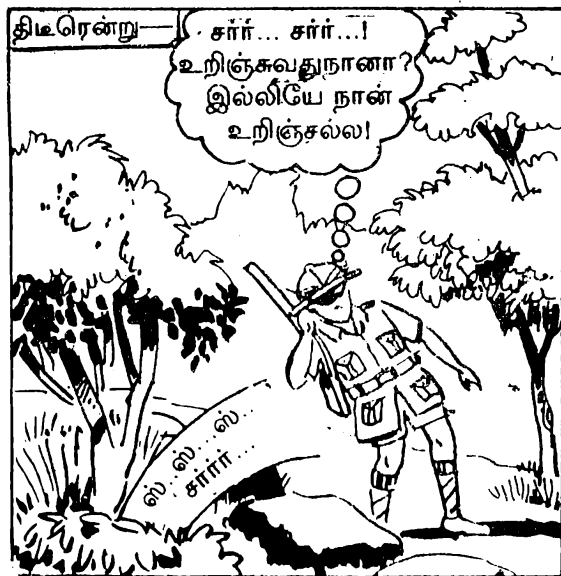
பயம் நீங்கி, ஆத்திரம் மேலிட கடைக்காரர்கள் அனைவரும் சிறுத்தையைத் தாக்கினர்.

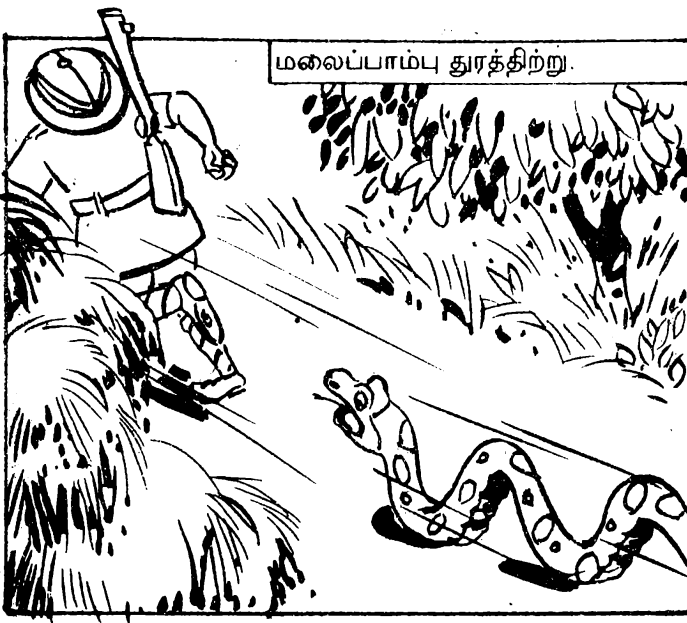

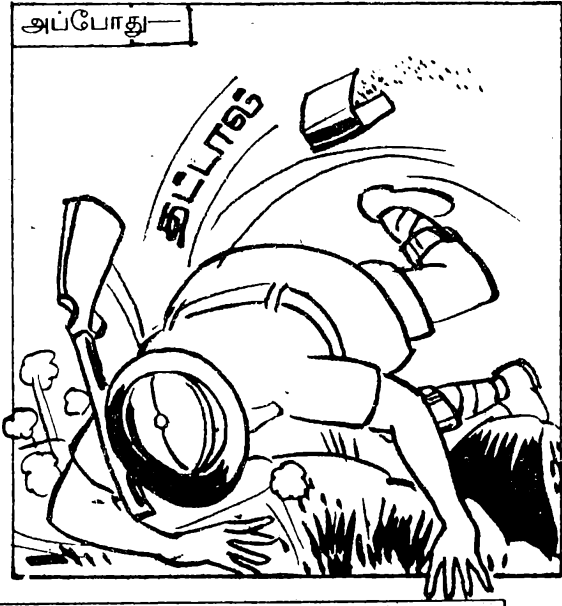
வேம்புவின் ஜல்பம்பும்

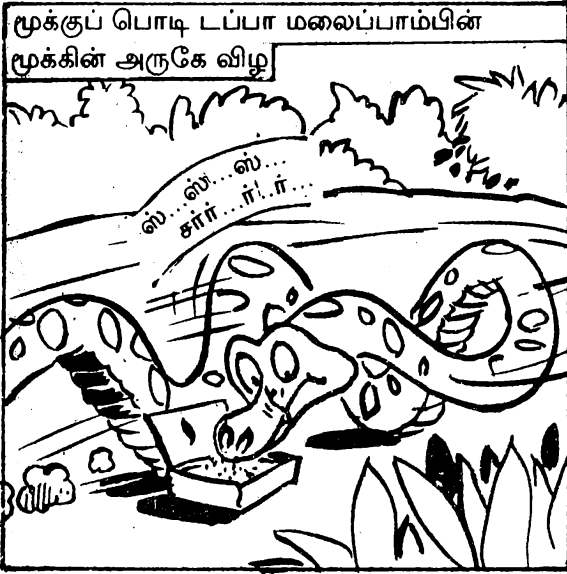

மலைப்பாம்பு துரத்திற்று.

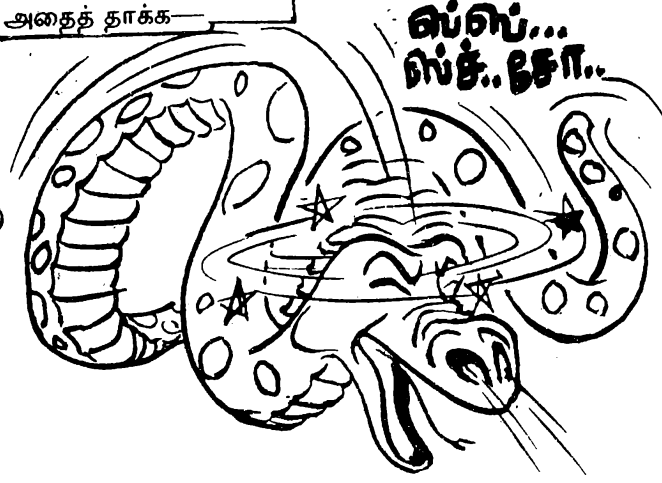
அப்போது—

மூக்குப் பொடி டப்பா மலைப்பாம்பின்
மூக்கின் அருகே விழ

ஸ்...ஸ்...ஸ்...
சார்...ர்...

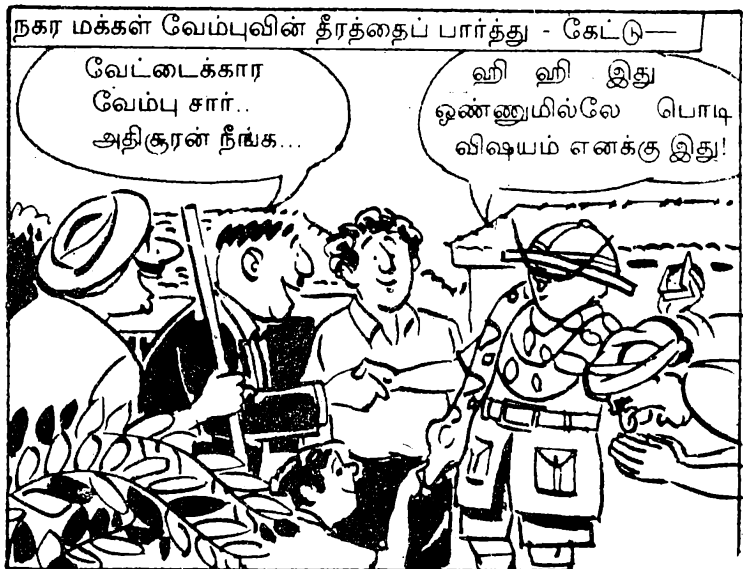
இதற்கு முன் கண்டிராத மூக்குப் பொடியின் காரம்
அதைத் தாக்க—

ஸ்...
ஸ்... டீசர்..

மயக்கமுற்ற மலைப்பாம்பைத் தூக்கித்
தோளில் போட்டுக் கொண்டு குஷியாக
வேம்பு வர—

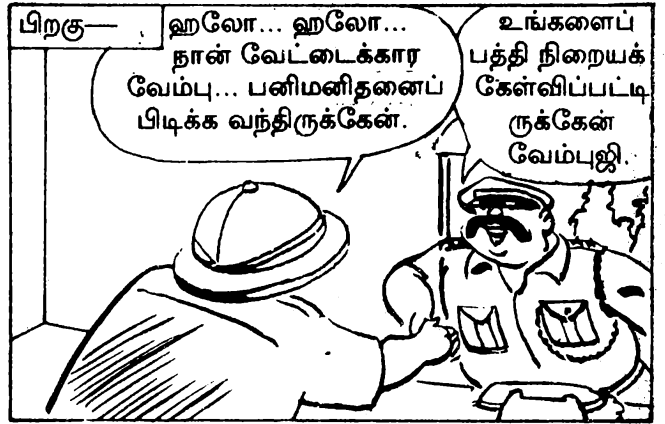
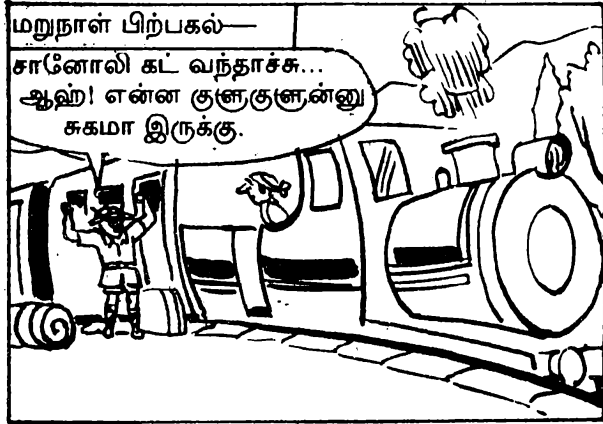
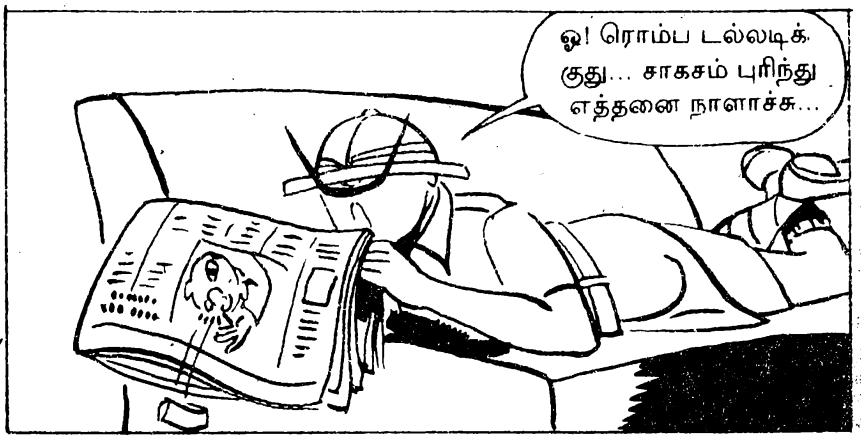

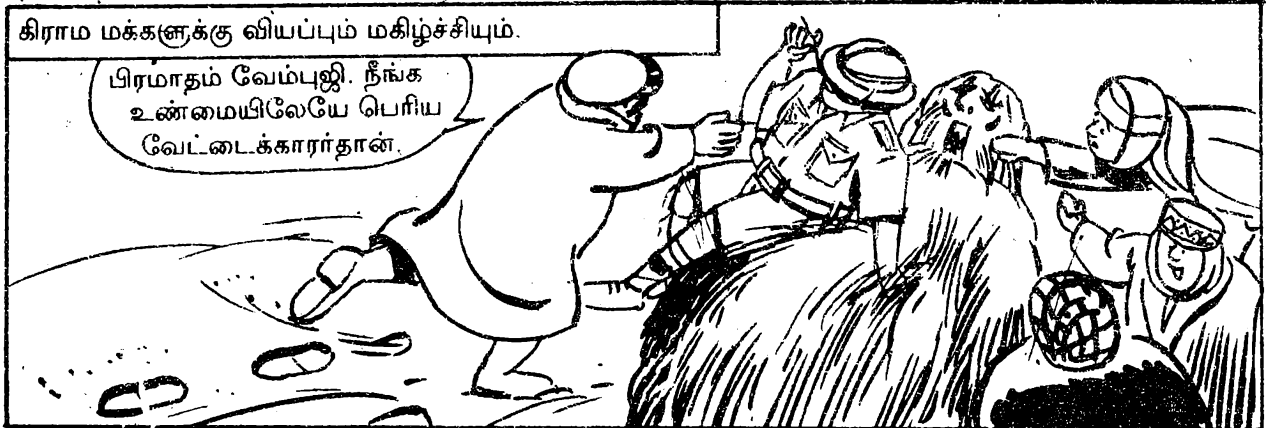
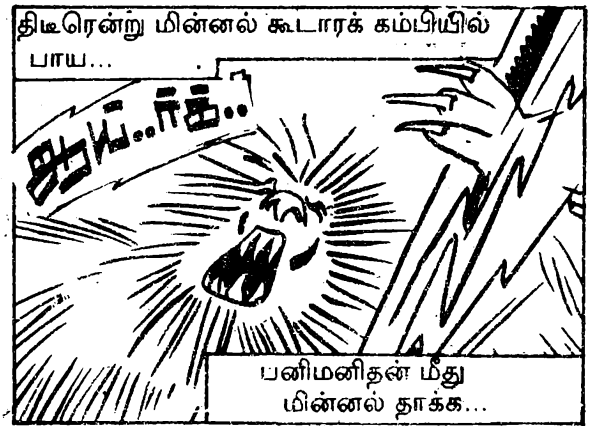
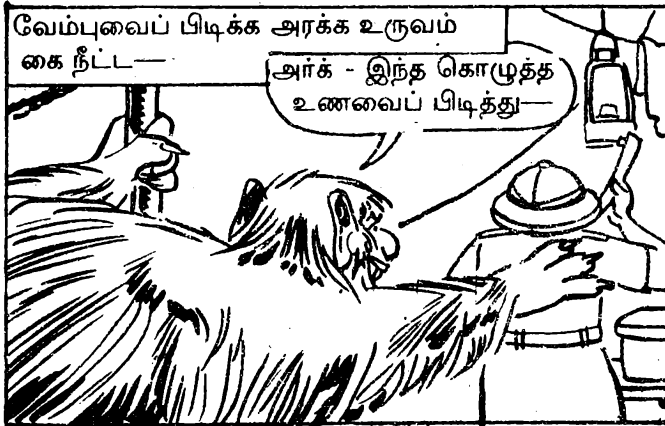
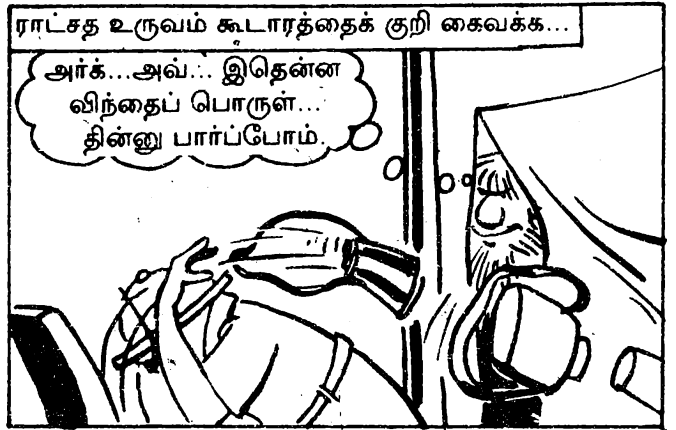
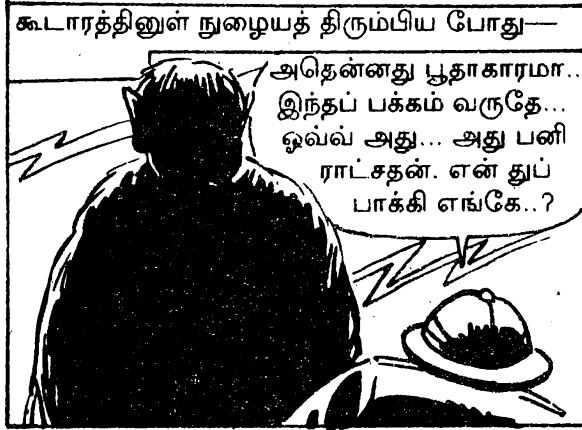
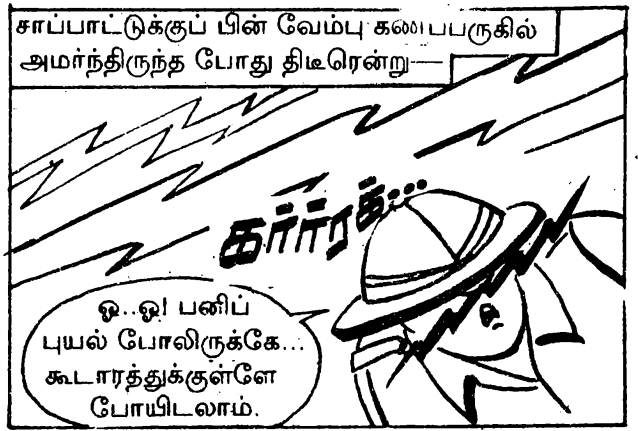
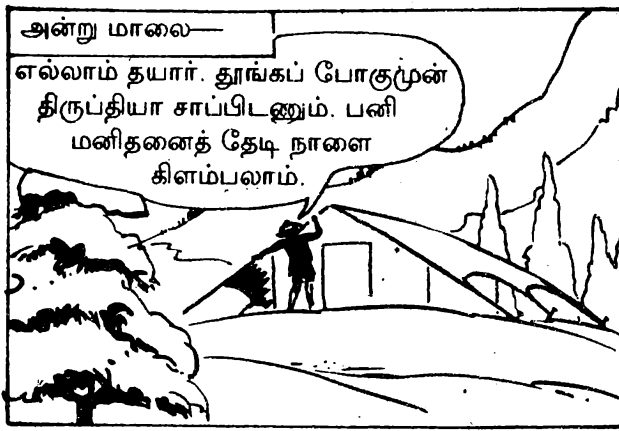
நகர மக்கள் வேம்புவின் தீரத்தைப் பார்த்து - கேட்டு—

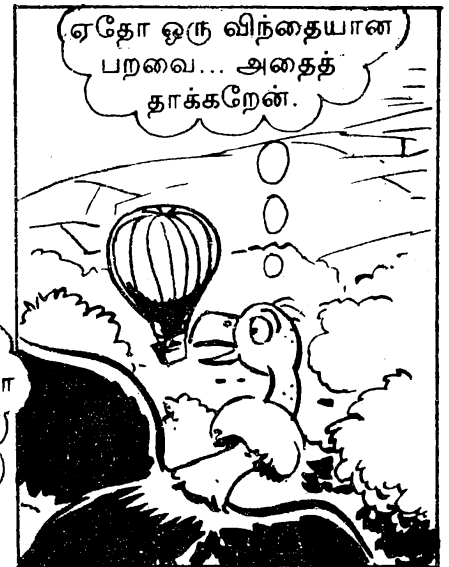
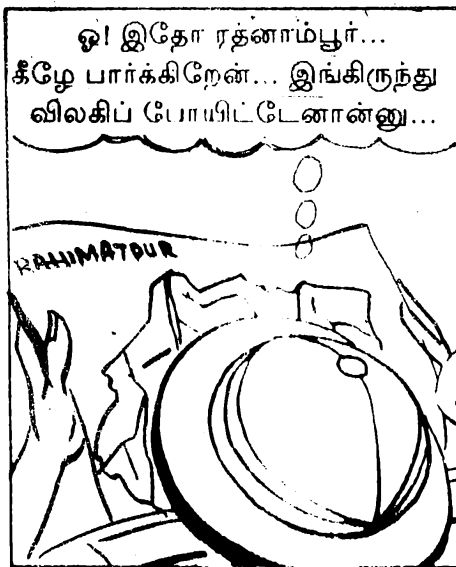
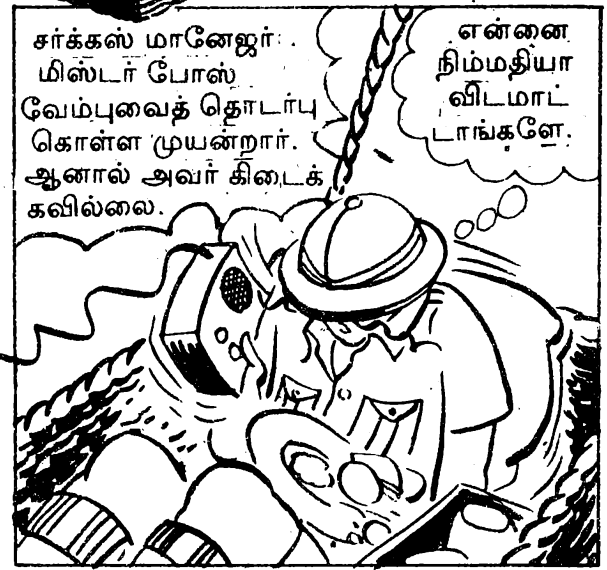
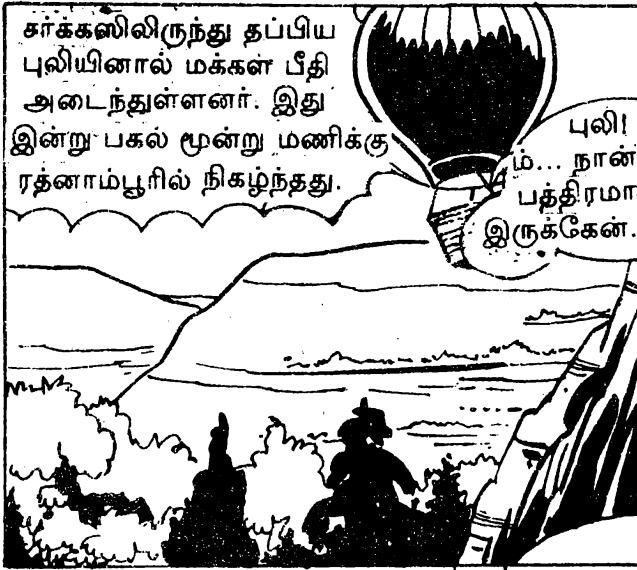
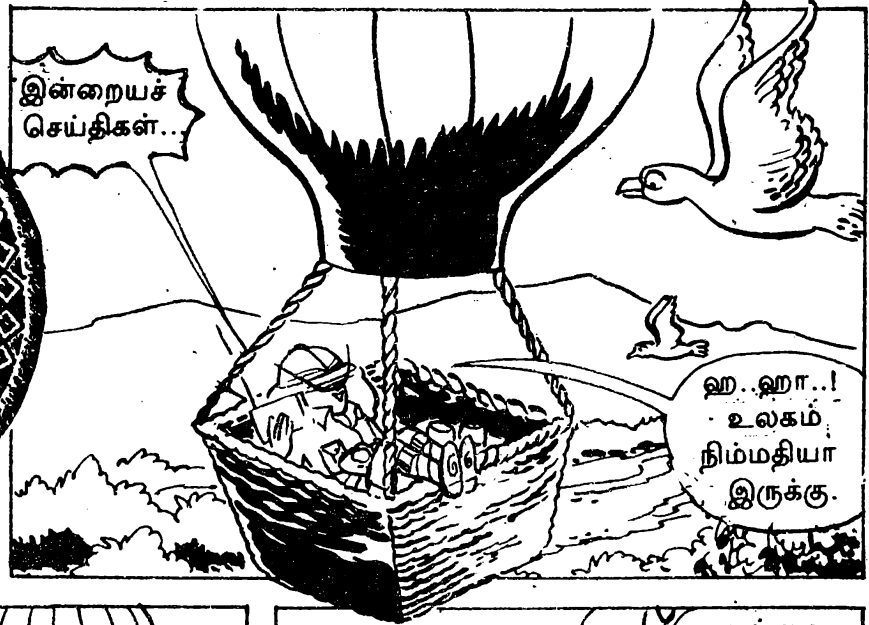
வேட்டைக்கார
வேம்பு சார்..
அதிசூரன் நீங்க...

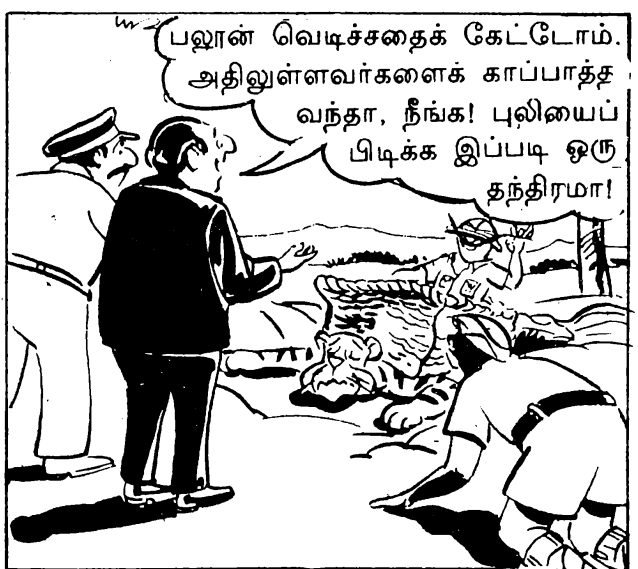
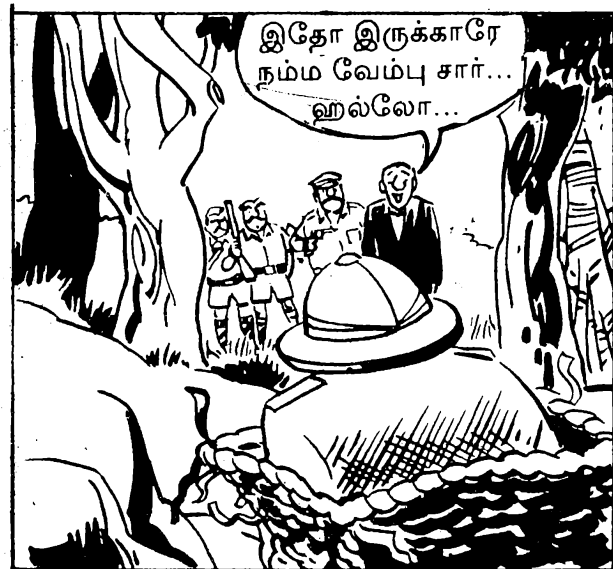
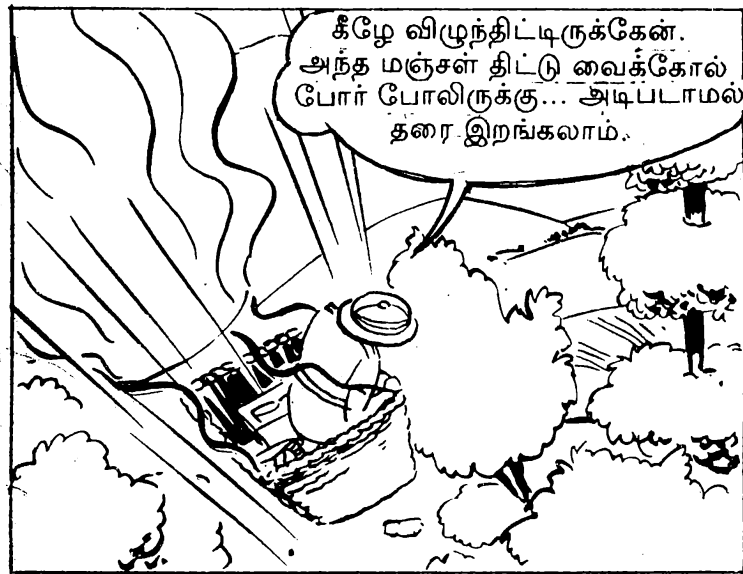
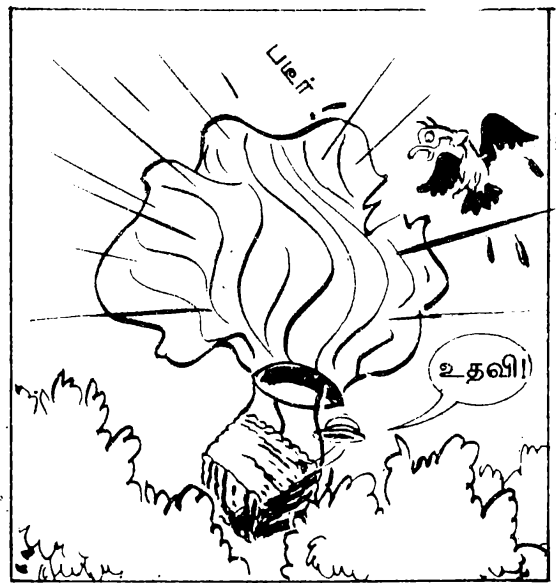
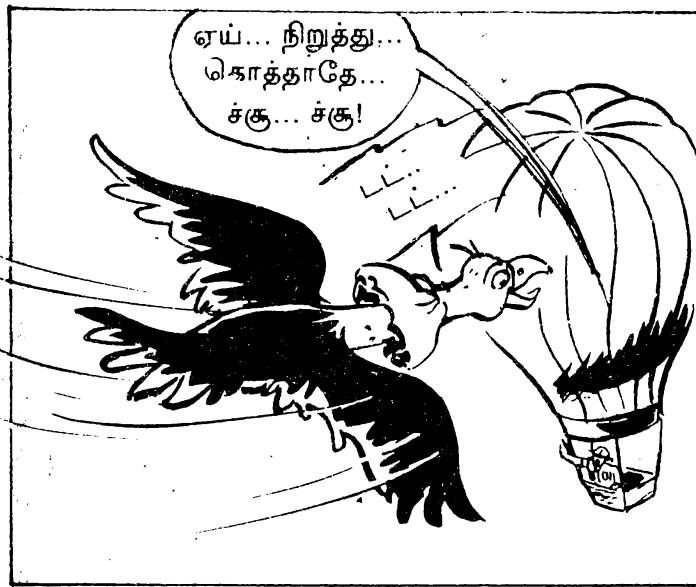
ஹி ஹி இது
ஒண்ணுமில்லே பொடி
விஷயம் எனக்கு இது!

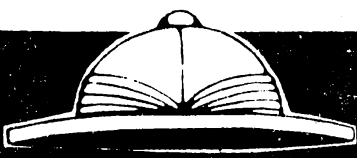
வேம்பு உப் பனி பனிதனுட்

வேம்புவின் சிப்பாக்கி -2-

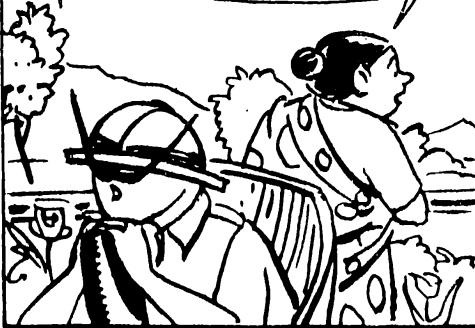
ஓய்வு எடுக்க முடியாம - ஏன்
தான் மனிதர்கள் வேலைகளை
உருவாக்கறாங்களோ!

முணு முணுக்காதீங்க. துப்
பாக்கிக்கு எண்ணெய்
போடாட்டிப் பாழாயிடும்.

ஆனா என்ன? இனி நான் வேட்டை
க்குப் போகப் போவதில்லை.

ரயில் போக்குவரத்து
குப்பிரண்டெண்ட் ஸ்ரீதர்
உங்களைக் காண வரார்.

முணு முணுப்பை
நிறுத்தி, நிமிர்ந்து
உட்காருங்க.

உத்தரவு!
உத்தரவு!

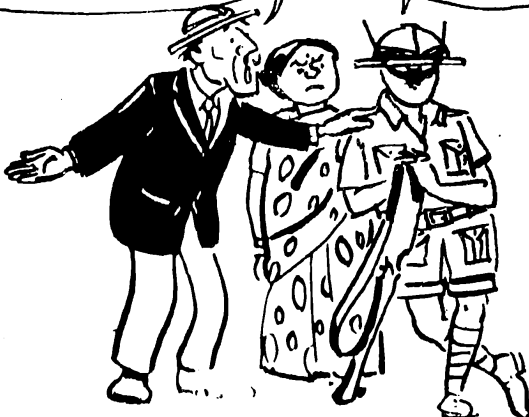
ஹலோ ஸ்ரீதர்
சார்! கவலையா
இருக்கீங்களே?

ஒரு பிரச்சனை
மிஸஸ் வேம்பு
அம்மா. உங்க கண்
வராலதான் அதைத்
தீர்க்க முடியும்.
ஆட் கொல்லி
ரயிலோ?

வேம்பு ஜி! மந்திப்பூருக்குக்
காட்டு வழியே ரயில் பாதை
போடறோம். உங்க உதவி
அவசியம் தேவை.

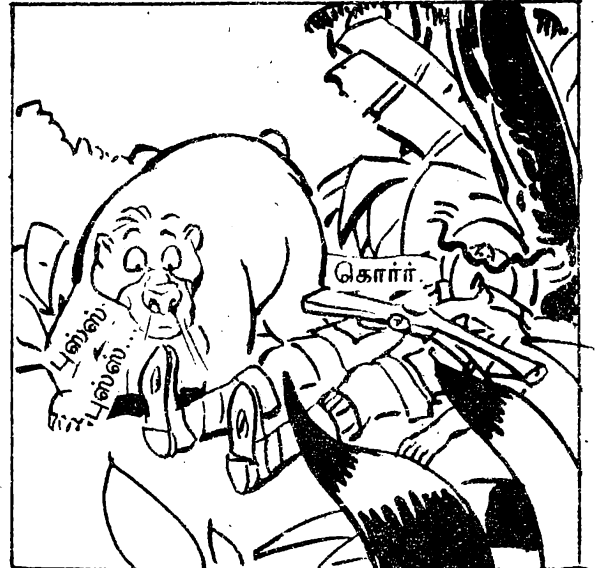
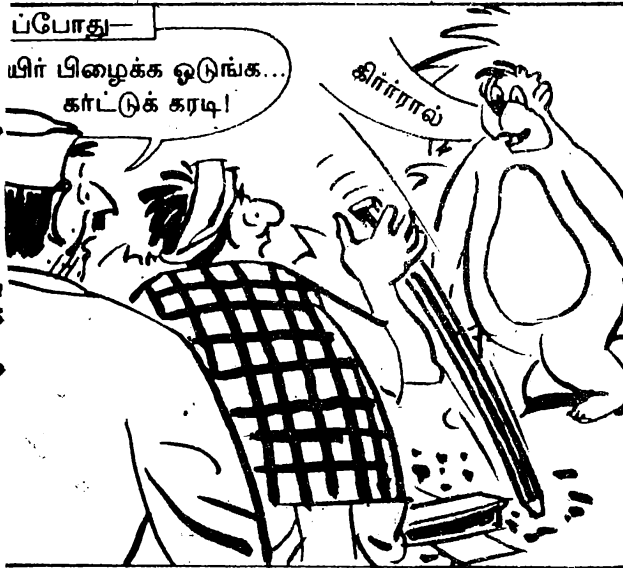
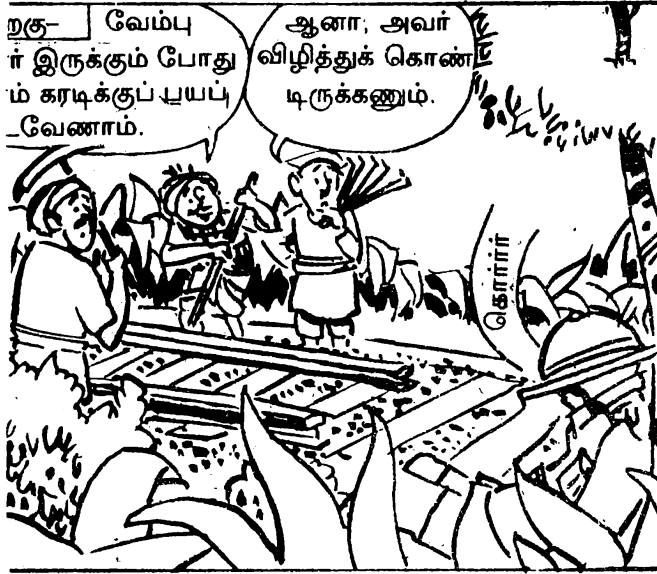
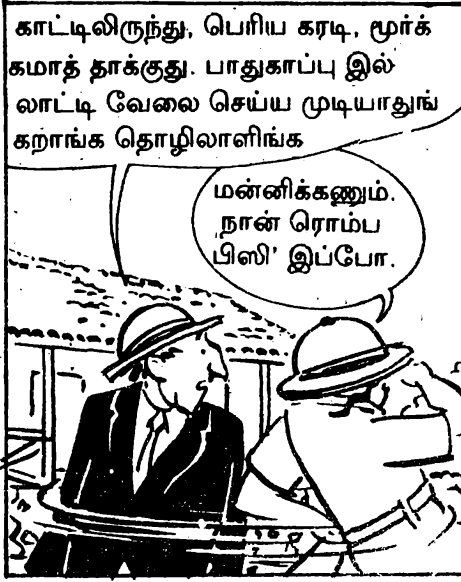
உதவமுடியாது.
எனக்கு ரயில்பாதை
அமைக்கத்
தெரியாது.

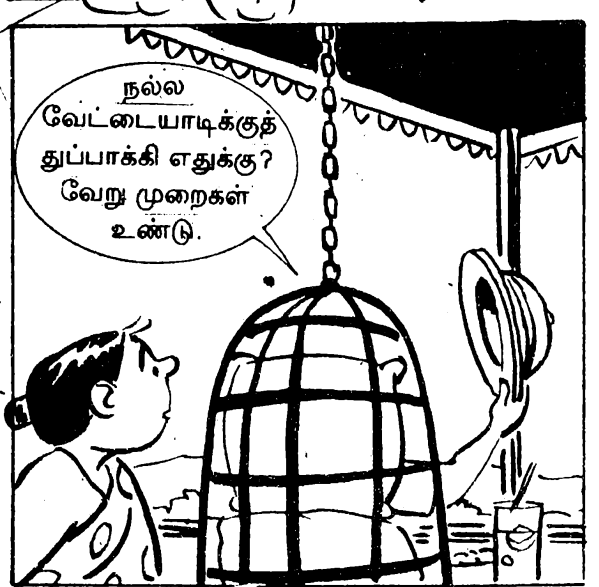
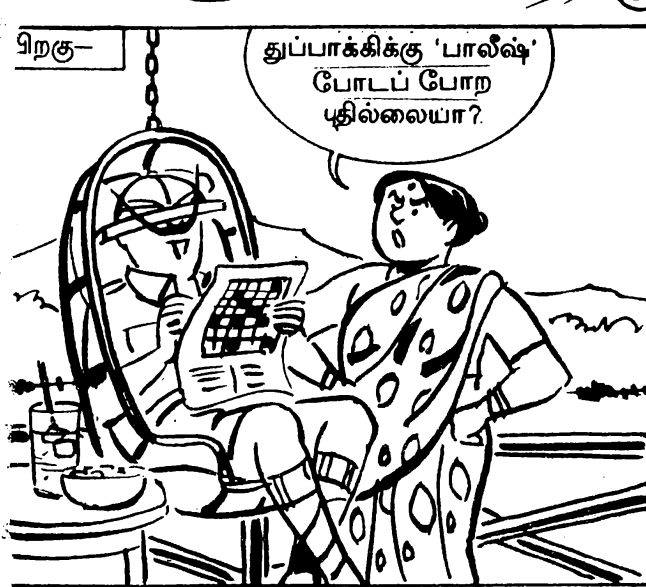
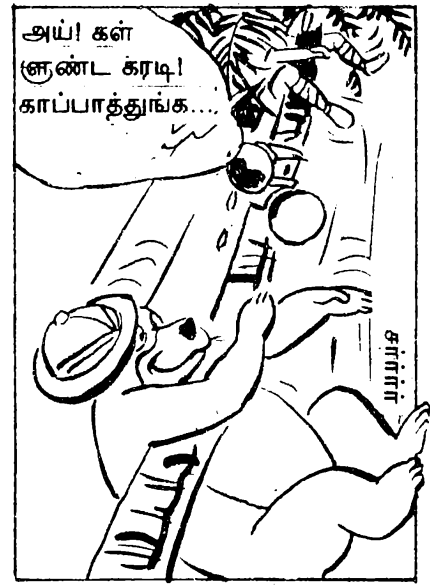

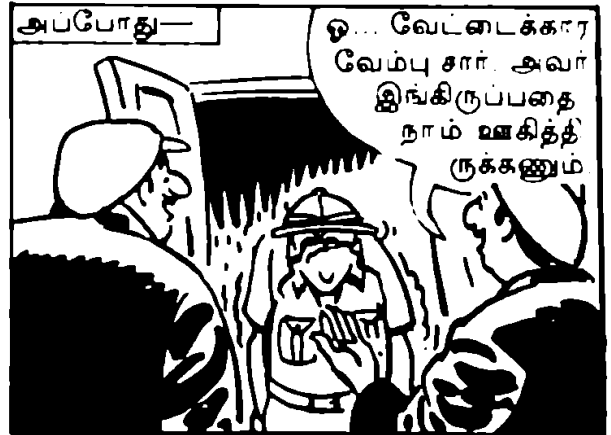
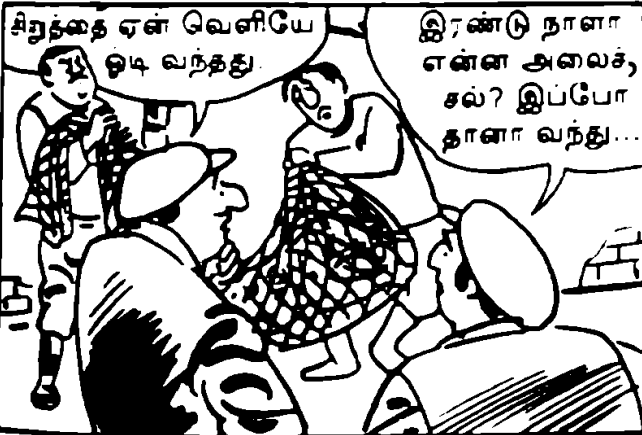
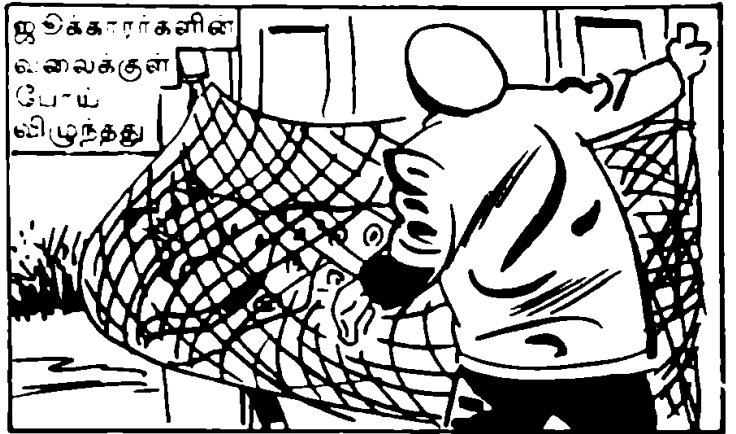
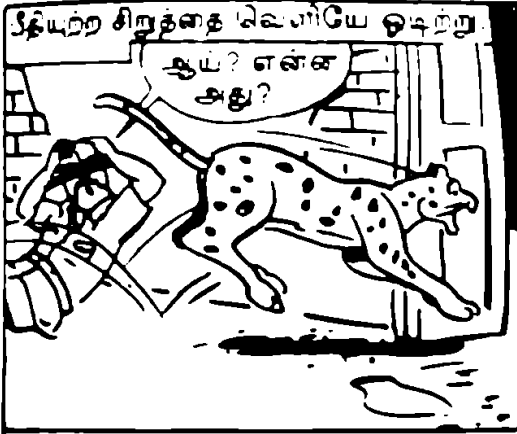
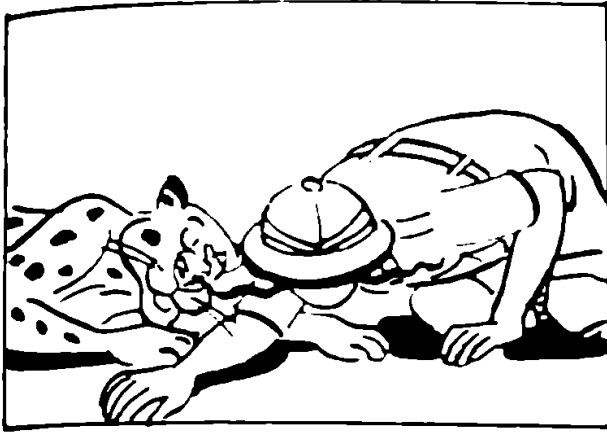
அதில்லே வேம்பு ஜி!
பாதை அமைக்க
இருக்காங்க..
வேலைக்காரர்கள்

மன்னிக்கணும்.
தொழிலாளர்களை
நிர்வகிக்கும்
அனுபவம்
எனக்கில்லை.

நவம்பர்

1

முதல்

விநாயகபட்சிபுரம்

நவம்பர்

ஜோதிடஉலகம்

நவம்பர் '94

௭௫ - 6

மீனம். Dr. M. சீதாமன்

சுவிஸ்